

USA v rukou Velkého bratra

Frank Hills

„Neboj se, nýbrž mluv a nemlč.“
(Sk 18,9)

Věnováno všem obětem Nového světového řádu.

Obsah

1. Úvod	4
2. USA jako mocenská základna skryté vrchnosti	6
3. Bill Clinton - naděje národa?.....	17
4. „Executive Orders“ - diktátorské pravomoci prezidenta.....	27
5. FEMA - prodloužená ruka tajné vlády	30
6. Pomocný aparát <i>Velkého bratra</i>	32
6 a) „National Security Agency“	32
6 b) „Internal Revenue Service“	33
7. „Multi-Jurisdictional Task-Force“ - policejní útvar Nového světového řádu.....	37
8. Neoznačené černé bojové vrtulníky	39
9. Vedení městské války a tajné operace US-Army	43
10. Tažení proti soukromému držení zbraní.....	50
11. Koncentrační tábory v USA	71
12. Zločiny proti lidskosti	78
13. Krutosti na „vlastním“ národu.....	85
13 a) Sestřelení TWA 800 nad New Yorkem.....	87
14. Nahlédnutí do budoucnosti.....	91
14 a) Y2K	91
14 b) Hrozící světová hospodářská krize	92
14 c) Rasové nepokoje a občanské války	93
14 d) Poučení z války v Kosovu.....	95
14 e) Situace v Německu.....	96
14 f) Závěrečné shrnutí.....	99
15. Výběr použité literatury.....	102
15 a) Noviny a časopisy	102

1. Úvod

Na přelomu druhého a třetího tisíciletí neexistuje asi žádná země, která by už neupadla do nastražené léčky svých úhlavních nepřátel a nebyla by cíleně vedena k zániku. Téměř všechny národy již dávno postoupily svou suverenitu a výsostná práva nadstátním organizacím jako OSN, Světové obchodní organizaci či Mezinárodnímu měnovému fondu, čímž se samy degradovaly na hříčku v rukou mocných oligarchů a globalistů. Z megakoncernů a internacionálních finančních institucí se staly nové velmoci, které se už nemusejí ohlížet na státní hranice a nacionalismus, a proto také bezohledně provozují svou lidem nepřátelskou politiku.

Internacionální elitě jde především o koncentraci moci a bohatství na úkor celé světové veřejnosti. Přitom vždy působí ze zákulisí a k rozproštění své neviditelné sítě používá takových elitářských organizací jako jsou *Council of Foreign Relations*, *Bilderbergové* a *Trilaterální komise*. Tajné společnosti jako třeba zednáři pak dělají zbývající práci k tomu, aby se stala pouhá fraška z označení „svobodný právní stát“, jímž se mnohé západní národy ještě stále rády chlubí.

„Chlebem a hrami“ chlácholená veřejnost je hlavně pomocí kontrolovaných masmédií obratně manipulována, aby neprohlédla záludnou hru, která je s ní již *po generace* velmi úspěšně sehrávána. Ve své bezmála dětinské naivitě lidé nemají sebemenší představu o tom, co všechno jim budoucnost ještě chystá, a s nevysvětlitelnou apatií a až chorobnou lhostejností berou prostě na vědomí všechna politická rozhodnutí a závěry své skryté vrchnosti. Budí to dojem, že pro tyto myšlenkově usměrněné konzumní „světoobčany“ už v životě neexistuje žádné „znamení doby“ ani žádná „vyšší poslání“.

Proto také není vůbec divu, že tolik národů dnes němě stojí nad hospodářskými, politickými, kulturními a morálními troskami, které jsou výmluvnými svědky jejich opovrnutí Božími příkázáními. Po celém světě lze dnes dobře pozorovat protikřesťanské fenomény jako jsou propagace homosexuality, šíření okultismu resp. ideologie New-Age, masově prováděné potraty, legalizace drog, děsivě vysoká rozvodovost, vraždy a zneužívání dětí, neustálé chudnutí pracujících vrstev obyvatelstva, systematické potlačování a pronásledování hledajících pravdu i bezbřehé a technologicky stále dokonalejší sřežení a špiclování celých národů. Jde však pouze o některé doprovodné jevy naší epochy, které jasně ukazují, že nevstupujeme do „zlaté budoucnosti“, do „demokratického světového řádu“, že nekráčíme vstříc „lepšímu věku“ či „bratrské civilizaci“, nýbrž že jsme stále rychleji a neodvratněji vtahováni do *satanského světového řádu*, který snad již v několika málo letech obemkne celý glóbus a nakonec přivede definitivní zhroucení světové civilizace.

Jakmile se začneme zabývat skutečným pozadím světového dění, pak dříve či později zjistíme, že ideologie bezbožného komunismu není *ani* zdaleka mrtvá. Jeho (tajní) sympatizanti a podporovatelé sedí již dávno u převodových pák skutečné moci - a to celosvětově! My jsme již ovšem pouze svědky vlastního vrcholu spiknutí, které již po tisíce let existovalo v té nebo oné formě. Vždy zde byla konspirace mocných a vlivných, kteří se prostřednictvím mamonu snažili rozšířit svou moc na všechny národy světa. Moderní slovo „globalizace“ pochází od samotných internacionalistů a znamená tolik, že banky a obří koncerny dnes již zcela oficiálně převzaly očišvané světové politiky. Hlavy států a parlamenty jsou už jen loutkami v rukou těch, kdo mají kontrolu nad penězi.

Sotva by se dnes asi ještě našla zem, která by se nemusela sklonit před diktátem skryté vrchnosti, tedy skutečných vládců v zákulisí. Vojensky zanedbatelné vzdorující státy jako Irák nebo Jugoslávie jsou bezmocně vydány na milost elitě, protože nemají dostatečnou sílu ani velikost, aby se mohly postavit na odpor. Jiné národy zase byly do té míry zkorumpovány a dezorientovány, že ani jim nezbyvá naděje na zbudování *společné základny* pro úspěšný legální boj proti svým utlačovatelům. Ovládající používají k vnitřnímu zneprátení a rozkladu prastarou bojovou taktiku „rozděl a panuj“. Skupiny obyvatel jako Kurdové nebo Palestinci nacházejí rovněž jen málo sympatií u „světového společenství“. Mezitím se již ukázalo, že svoboda, spravedlnost i hospodářská nezávislost ve většině světa byly obětovány na oltář „globalizace“ a z nejširších mas byla udělána kasta moderních otroků.

A opravdu dnes existuje ve světě jediný národ, jehož procitnutí se v dnešní době elita obává - občané Spojených států amerických. Spočívá to v tom, že většina Američanů stále cítí silnou národní hrdost spolu s vírou v Boha Bible, a dále že se zatím pořád ještě těší řadě práv a svobod, o nichž si většina Evropanů může nechat jenom zdát (např. „právo na svobodné vyjádření názoru“ a „právo na držení střelné zbraně“). Asi v žádné jiné zemi není víc křesťanů a vlastenců než v USA. A jak známo, jsou právě tyto dvě skupiny největším odpůrcem Satana a jeho mocné synagogy, která se zahrnila všude po světě.

Minulost již dostatečně ukázala, že Američané, na rozdíl třeba od Němců, berou svoji ústavu a práva velice vážně. Zatímco v Německu bylo o „uzákonění odposlechů“ nebo „zavedení eura“ rozhodnuto proti zřejmé vůli *většiny národa* a také nakonec bez odporu prosazeno, v USA by nepochybně došlo k mohutným protestům. Američané z vlastní historie vědí velmi dobře, že svoboda musí být hájena nejen proti zahraničním, ale především proti domácím nepřítelům. Jistý moudrý muž kdysi řekl: „Obává-li se vláda národa, žijí občané svobodně. Jestliže se však občané bojí své vlády, pak žijí v tyranii!“

Vůdci internacionálními bankami financovaného komunismu mluvili již před více než sto lety o nutnosti podrobení amerického lidu, jestliže mají uspět se svými plány na nezastřehnou moc nad *celým světem*, tedy na *globální diktaturu*. Zhruba od r. 1900 pracovali jejich vazalové plnou parou na *vnitropolitické i hospodářské destrukci* USA, přičemž tento rozkladný proces se zintenzivnil zvláště v posledních dvaceti letech, protože skrytá vrchnost si vytkla za cíl dovršit svou „práci“ k přelomu tisíciletí. Z toho důvodu se po celém světě zcela hladce šířila ideologie komunismu pod pláštíkem „demokracie“ a „socialismu“.

Nacionalisté a vlastenci všech zemí však nikdy nebudou akceptovat globalistické úsilí o *nadnárodní (diktátorské) světovládě*, stejně jako skuteční křesťané, kteří všechny snahy o *centralizovaný světový stát* zcela právem srovnávají s novodobou „stavbou babylónské věže“. Již tehdy usiloval Nimrod o *nový světový řád*, který byl nahradil starý (Boží) řád. Z Písma svatého dobře známe, jakým způsobem moudrý Bůh tehdy bezbožné plány zhatil a skoncoval se „stavbou babylónské věže“. Z Písma svatého ovšem také víme, že se mocným tohoto světa jednoho dne *krátkodobě* tento satanský „světový řád“ zavést podaří. A právě v této epoše se dnes nacházíme.

2. USA jako mocenská základna skryté vrchnosti

„God's own Country“ - Boží země! Takto jsou svými občany Spojené státy nazývány již více než dvě stě let. Rovněž miliony lidí v celém světě stále ještě považují USA za takřka „zaslíbenou zemi“, za místo, kde se každý může v krátké době stát z umývače nádobí milionářem, za „zemi neomezených možností“, kde atributy jako svoboda, bratrství a spravedlnost mají pro lidi reálný význam.

V USA, zemi o rozloze 9,37 milionů čtverečních kilometrů, žije v současnosti (1999) odhadem 260 až 265 milionů lidí. Čísla pro srovnání: politiky nedávno za „přistěhovaleckou zemi“ prohlášené Německo má se svými nejméně 82 miliony obyvatel pouhých asi 375 000 čtverečních kilometrů. USA jsou tedy přinejmenším 26krát větší než Německo, mají však pouze třikrát víc obyvatel! Kromě toho se Američané (zatím ještě pořád) těší řadě zvláštních občanských práv, která jim lze jen závidět, jako např. „právo na vlastnění a nošení vlastní zbraně“.

Jakmile však přijde řeč na negativní stránky této země, rychle se zjistí, že sotva který jiný národ trpí takovými příznaky úpadku jako USA.

Že Spojené státy nelze už dávno označovat např. za *zemi svobody*, vyplývá především z počtu lidí, kteří jsou tam momentálně vězněni. Vlastně to zní až neuvěřitelně, ale v současnosti sedí v amerických věznicích kolem 1,8 milionu lidí, přičemž dalších 5 milionů jich je na základě podmíněčného odsouzení nebo kauce rovněž pod *kontrolou* justice. Má se za to, že téměř 75 % trestanců v amerických věznicích jsou *politictí vězni*. Několik tisíc z těchto téměř dvou milionů lidí jsou tzv. kandidáti smrti, tzn. že čekají (někdy i po léta) na okamžik své popravu.

V civilizovaném světě je už jen málo vlád, které si osobují rozhodování nad životem a smrtí člověka. K takovým výjimkám patří Irán, Čína a USA.

Proti instituci „úřední exekuce“ mluví několik důvodů. Např. v USA bylo ve dvacátém století odsouzeno 193 nevinných a 23 z nich i popraveno, zčásti na základě až hrůzně ledabyle vedených procesů.¹

Rupert Lay uvádí počet osob sedících v současnosti v „Death-Row“ (cele smrti): „Na 2 500 lidí čeká v cele smrti na smrt nebo na případné omilostnění. Takový psychologický teror nelze ani hrůzněji vymyslet.“ Statistiky FBI navíc ukazují, „že počet případů vražd je ve státech, kde se popravuje, přesně dvakrát tak vysoký jako v těch, kde se nepopravuje“. Rupert Lay z toho pak vyvozuje: „Odstrašovací argument je tedy mylný. Zůstává pouze pomsta nebo 'legální vražedná rozkoš'.“²

O jednotlivých případech vražedné justice občas informují i německá média, jako např. o šestapadestiletém Wilburnu Hendersonovi. Rovněž i on byl odsouzen k smrti a v červenci 1998 v státě Arkansas popraven. Jeho poslední slova před připoutáním na zvláštní lavici, na níž mu pak byla vstříknuta smrtící injekce: „Jsem nevinný. Necht' vám Bůh odpustí, co děláte.“³ Takové strašné podívané bývají často přítomni svědci. V případě Wilburna Hen-

¹ Např. mladý horník Roger Coleman, James Adams, Willie Jasper Darden a další (Rupert Lay, *Moc nemorálnosti*, str. 52).

² Tamtéž.

³ *Die Welt*, 10. 7. 1998.

persona to bylo „pět dětí r. 1980 zavražděné farmářky Willy Dean O’Nealové. ... Zákon do dovoluje.“⁴

V únoru 1999 bylo referováno o případu rovněž k smrti odsouzených německých bratrů Waltera a Karla LaGrandových. 7. ledna 1982 (Walter měl tehdy 19 roků, Karel 18) přepadli s maketou pistole pobočku banky v Arizoně a „chtěli vedoucího filiálky donutit k otevření trezoru. Když je ujišťoval, že zná pouze polovinu číselné kombinace, svázali jej a ohrožovali nožem na otvírání dopisů. Protože vedoucí pobočky začal volat o pomoc, Karel zpanikařil a vedoucího pobočky probodl.“⁵ U tohoto trestného činu se tedy zjevně nejednalo o záměrnou vraždu a rozhodně už vůbec ne o stejnou míru zavinění obou pachatelů. Po více než sedmnáctiletém věznění byli oba bratři popraveni.

Rovněž Timothy McVeigh, který byl prohlášen vinným za údajné položení bomby v Oklahoma City, čeká na popravu smrtící injekcí,⁶ přestože jsou důkazy o tom, že se v případě teroristického útoku z dubna 1995 jednalo o spiknutí, na němž se *musely podílet* i vládní úřady. Ví se vůbec, kolik nevinných lidí bylo za poslední desetiletí v amerických věznicích zavražděno? A zajímá to občany?

Nelze se vyhnout otázce, zda se při těchto popravách nejedná o státem schválené rituální vraždy? Proč by se jinak pravidelně konaly vždy *krátce po půlnoci*? A proč by jinak popravení byli zahaleni do černé kutny, která má svůj původ v „černé mši“?

Stejně jako jsou potraty zneužívány k rituálním účelům (což je představeným New-Age dobře známo), slouží i popravy v USA k uspokojování sadistických choutek její skryté vrchnosti. Jde snad většinou o (vlastenecké) křesťany, kteří jsou odsuzováni k smrti a poté (legálně) popraveni? A proč se touto otázkou ještě nikdo nezabýval?

Přejděme teď k otázce stoupající spotřeby drog. „Marihuana, moderní droga sedmdesátých let, slaví nyní v USA svůj comeback.“⁷ Ředitel National Drug Control Policy a „jeden z nejdůležitějších drogových expertů vlády“ Barry McCaffrey říká: „V porovnání s rokem 1992 jsme zaznamenali nárůst spotřeby hašiše o 275 procent. Dokonce i děti kouří marihuanu, a to pravidelně.“ Celkově se v USA ví asi o *14 milionech osob*, které berou pravidelně drogy. A to je více než 5,5 % *veškeré populace*. Z nich pak asi 1,5 milionu užívá kokain a 325 000 bere heroin. „Také ohledně láhve a cigarety nejsou podle příslušného ministerstva občané USA nijak zdrženliví. Každý druhý z 260 milionů Američanů pije alkohol, 31 milionů z nich pravidelně, a 11 milionů je považováno za alkoholiky. Úřady odhadují, že asi 64 milionů občanů USA kouří.“

Stejně jako v Německu, „šíří se i v USA stále více dětská chudoba a v ‘zemi neomezených možností’ se stává přízračným problémem. Např. počet přenocování ‘youngstern’ (dětí a mladistvých) v presbyteriánském azylu ve Fort Worth stoupl z 1 122 v roce 1991 na 11 352 v roce 1997. Počet žen, které hledají střechu nad hlavou, se v témže období zvýšil z 12 142 na 23 461, a to i přesto, že se americké hospodářství [údajně] nachází na vzestupu“.⁸

⁴ Tamtéž.

⁵ *Fuldauer Zeitung*, 20. 2. 1999.

⁶ Mezitím již byla poprava vykonána; pozn. překl.

⁷ *Die Welt*, 24. 8. 1998.

⁸ *Fuldauer Zeitung*, 30. 7. 1998.

„Ekonomika USA sílí a děti hladovějí“, uváděl titulek listu Fuldaer Zeitung z 22. června 1999. Dále se tam psalo: „V osmi letech hospodářského vzestupu produkovala a konzumovala Amerika jako nikdy dříve. Počet lidí s ročním příjmem vyšším než milion dolarů se v příštích pěti letech více než ztrojnásobí. Oslnivá záře Wall Streetu však přesto vrhá dlouhé a temné stíny na zemi zcela neomezených možností. 4, 2 miliony amerických dětí každý večer uléhají hladové do postele, pokud nějakou mají. Úřední statistiky uvádějí, že 14 milionů dětí, což je 20 procent všech občanů do šestnácti let, žije v rodinách pod oficiální hranicí chudoby. Počet v chudobě žijících dětí se v posledních 25 letech zdvojnásobil.“ Jakkoli jsou USA nejbohatší průmyslovou zemí světa, jsou také zemí s nejvíce rozšířenou chudobou. „[Oficiální] důvody: Silně vzrostl počet neúplných rodin, sociální pomoc se snížila, a práce nekvalifikovaných dělníků nestačí rodinu uživit.“ Podle oficiálních údajů žije kolem 50 milionů Američanů v chudobě a asi polovina všech občanů USA má na kontě méně než 2 500 dolarů úspor!

Je tedy více než pochybné, zda americké hospodářství opravdu prožívá „boom“. Musí se totiž vyjít z toho, že taková hlášení jsou pouhým vytíráním zraku a dezinformací, a že uměle nafouknutou finanční bublinu Wall Streetu lze (zatím ještě) udržovat příkrášlenými bilančními čísly. Naproti tomu mnozí Američané nám realisticky ukazují vážnost situace ve své zemi. Poslechněme si vydavatele časopisu „The Probe“ Alexandra Horvata: „Z politických důvodů je celková hospodářská situace permanentně zkreslována. Dobře to vystihla karikatura v Chicagu Tribune z května 1996 s následujícím titulkem: ‘Přirozeně, že se hospodářství daří dobře, ale tomu kdo je do něj zapojen, se vede špatně.’ Reálné mzdy z 95 % celkového příjmu na počátku padesátých let poklesly k roku 1994 na 81 %. Skutečná kupní síla průměrné americké rodiny střemhlav klesá. Kromě toho statistika nezaměstnanosti neuvádí takové osoby, které se nenechaly zaregistrovat nebo které dostávaly peníze tak dlouho, že již nemají nárok na jejich vyplácení. Tyto klamné údaje rovněž nevidují třeba inženýra, který před výpovědí vydělával 65 tisíc dolarů ročně a nyní zjistil, že jedinou prací kterou sežene je vedení podniku rychlého občerstvení, kde má pouhých 18 500 dolarů za rok.“⁹ Vidíme tedy, že v posledních letech si musejí nejen Němci stále těsněji utahovat opasek. A především v západních (údajně ještě „bohatých“) průmyslových zemích jsou občané podle komunisticko-socialistického vzoru plánovitě strháváni do chudoby, přičemž nepočtená elita současně hromadí stále větší bohatství. Např. v Německu vlastní jedno procento obyvatel kolem 25 procent veškerého národního jmění. Na základě dohod o volném obchodu NAFTA a GATT zaniklo ve Spojených státech přes devět milionů pracovních míst. Za likvidaci pracovních příležitostí v Německu je především odpovědná „Maastrichtská dohoda“.

V důsledku skrytou vrchností celosvětově zaváděné společnosti „otevřených hranic“ nemá obrovské problémy s ilegálním přistěhovalectvím pouze Německo. Občanům našeho velkého zámořského „přítele“ a „partnera“ působí rovněž starosti politika vlastní vlády ohledně přílivu cizinců: „Podle jedné studie, zabývající se následky otevřených hranic USA, 24,4 milionů cizinců, kteří do země přišli od r. 1970, již stálo americké daňové poplatníky jen v roce 1996 na 65 miliard dolarů. Více než 62 procent zmíněných výdajů vzniklo přímo tím, že bylo přijato tolik legálních imigrantů, uvedl autor studie profesor Donald Huddle z univerzity v Rice. Jím načrtnuté hospodářské vyhlídky ukazují, že by

⁹ *The Probe*, Vol. 3, podzim 1996, str. 2.

USA mohly v příštích deseti letech ušetřit 335 miliard dolarů, kdyby umožnili vstup podstatně menšímu počtu imigrantů a jejich rodin. Takové peníze by postačily zajistit 5,6 milionům rodin s nízkými příjmy nemocenského pojištění nebo udržet 'veřejná pracovní místa pro 1,2 milionu dělníků', řekl profesor Huddle. 'Jestliže budeme dále pokračovat s takovým druhem společnosti, budou se opakovat excesy jako při nepokojích v Los Angeles, které měly skutečně z největší části svou příčinu v imigrantech', dodal Huddle. 'Pokud budou příjmy domácích černochů i ostatních etnických menšin dále tak dramaticky klesat, budou stále nespokojenější se společností,' varoval profesor Huddle.¹⁰

Vedle hospodářského vyčerpávání amerického lidu mají Spojené státy pro skrytou vrchnost náležitou funkci vzoru v ještě jedné velice důležité oblasti - v potraturech! „USA mají zdaleka nejvyšší míru potratů u mladistvých. Podle studie Deutsche Stiftung Weltbevölkerung (DSW) si nechalo vyjmout plod 35 z 1 000 dívek ve věku od 16 do 19 let.¹¹ Od přijetí zákona o potraturech začátkem sedmdesátých let bylo takto v USA za poslední desetiletí zabito celkem *více než 32 000 000 dětí!*

Je to především i způsob nakládání s odpůrci takového plánovitého masového vraždění, který ukazuje žalostný stav justice v dnešní Americe. Tak např. zpráva z počátku r. 1998 uvádí, že „v USA museli odpůrci potratů zaplatit jednomu lékaři v přepočtu kolem 18 milionů marek jako odškodnění“. Nelze si nepoložit otázku, proč asi jde justice s tak těžkým kalibrem na ochránce lidského života? Ale především, čím se vlastně provinili odsouzení, aby to mohlo odůvodnit tak vysoký trest? „Skutková podstata“ vypadá takto: Skupina Operation Rescue „měsíce protestovala v místě bydliště, pracoviště i při návštěvě kostela (dotyčného) lékaře“, protože akceptoval umělé přerušování těhotenství. Podle tiskových zpráv z USA ... bylo soudem odmítnuto odvolání se aktivistů za lidská práva na svobodu projevu a názoru“.¹² Jak příznačné - dnes už není vinen vrah, nýbrž jeho žalobce!

Vzhledem k takovému pojetí „práva“ už vůbec neudivuje, že *moderní* Spojené státy nabízejí v mnoha oblastech obraz *morální a mravní zpusťlosti*: „Jediný maloobchodník s pornografickými výrobky rozesílá ročně více než třicet milionů nabídkových katalogů. Pornospolečnosti obecně dělají velmi výnosné obchody, protože poptávka amerického obyvatelstva po X-rated [= pornografickém] zboží neustále stoupá.“ Don McAlvany k této zprávě dodává: „To je další z důvodů, proč není většina Američanů pohoršena nemorálním chováním svých prezidentů.“¹³

V „příkladné zemi demokracie“ může být zcela beztrestně vysmíváno a uráženo především křesťanství i náš spasitel Ježíš Kristus, jak ukazuje následující zpráva z New Yorku: „Divadelní hra Corpus Christi¹⁴ znázorňuje Ježíše Krista jako homosexuála, který měl zvrácený poměr s Jidášem, předsedá homosexuální svatbě a nakonec je ukřižován jako 'král teploušů'. Při premiéře hry 14. října 1998 na Manhattanu vyjádřily dva tisíce demonstrantů svůj nesouhlas a odpor.“¹⁵ Kde je příčina toho, že právě syn Boží může být veřejně urážen v této zdánlivě křesťanské zemi? Sotva asi v „puritánských kořenech“ americké

¹⁰ *Middle American News*, prosinec 1996, cit. podle *Midnight Messenger*, březen-duben 1997, str. 2.

¹¹ *Die Welt*, 16. 5. 1998.

¹² *Die Welt*, 6. 2. 1998.

¹³ *The McAlvany Intelligence Advisor*, říjen 1998, str. 28.

¹⁴ Tj. tělo Kristovo; pozn. překl.

společnosti, ale mnohem spíše v *satanistické ideologii* těch, kteří tento národ a tento lid ze zákulisí skutečně ovládají!

Skrytou vrchností již po staletí sledovaný cíl zničení rodiny (viz tajný spolek iluminátů) byl v USA také již dávno uskutečněn, neboť „pracoviště se pro mnoho Američanů stalo velmi ceněným místem, kde se sbírají úspěchy, slaví narozeniny a navazují různé vztahy. Naproti tomu rodina jako soukromé útočiště a pól klidu již téměř dosloužila.“¹⁶ Instituce *tradiční* rodiny patří ve většině USA již dávno minulosti ...

Odsuzování a následné popravování nevinných, masově prováděné potraty, rostoucí potřeba drog, všudypřítomná bída dětí, zanedbanost mládeže, mravní i morální zpustlost, téměř sedm milionů lidí ve vězení nebo pod kontrolou justice, ohromné státní zadlužení (v přepočtu 10 bilionů marek) i nestále stoupající daně a poplatky pro pracující obyvatelstvo - slovem USA již rozhodně nejsou vysněnou zemí dřívějších dob, nýbrž jako tolik jiných západních národů jsou cílevědomě směřovány vstříc (definitivní) zkáze, které podle všeho není nikdo schopen zabránit.

Vzhledem ke všem těmto negativním jevům se opravdu nelze divit, že Spojené státy jsou také „rodištěm“ oficiální „církve Satanovy“ (Church of Satan), která se spolu s „církví čarodějnictví“ (Church of Wicca) těší ze strany vlády osvobození od daně. Dále si ještě podrobněji ukážeme, za jakých okolností je takové daňové zvýhodnění křesťanským církvím odebíráno!

Pokusme se nyní vyzkoumat, proč jsou na prahu třetího tisíciletí USA hnány vstříc společenskému zániku. Může to souviset s vlivem jedné z nejstarších tajných společností světa a její kontrolou nad *všemi* aspekty všedního života amerických občanů. Řeč je samozřejmě o internacionálně působícím zednářstvu, které od samého založení Spojených států v roce 1776 vykonává jistě nepřeceňovaný vliv hlavně na politiku USA. Zednářstvo slouží jako oficiální a takřka viditelná paže těch osob, které působí ještě skrytěji z pozadí, a tzv. „lůžových bratrů“ používají jako loutek k prosazování a realizaci svých dlouhodobých plánů. Zednáři to přitom v USA neměli *vždy* právě snadné, protože mnoho znepokojených občanů USA již záhy rozpoznalo velkou hrozbu, která z této mlčenlivé společnosti pro jejich vlast vychází. Z toho důvodu pak někteří z nich r. 1830 založili novou politickou stranu s názvem „Antizednářská strana“. Sloužila „zejména jako varování americkému lidu a měla občany chránit před nebezpečími, která z této společnosti pro zemi vycházela. Kromě toho byla myšlena i jako reakce na zavraždění kapitána Morgana [který byl r. 1829 brutálně ubit, protože chtěl veřejnosti odhalit okultní tajné rituály zednářů].¹⁷ Podle Mackeyovy encyklopedie byla tato nová strana založena k tomu, ‘aby rozbila zednářské instituce, které byly považovány za podvratnické vůči dobré vládě ...’¹⁸. Antizednáři se 11. září sešli ve Philadelphii, kde zástupci z jedenácti států unie ‘ostře kritizovali zednářstvo a vyzvali své krajany připojit se ke křížovému tažení, aby tak mohl být národ osvobozen od infiltrování

¹⁵ *The McAlavany Intelligence Advisor*, říjen 1998, str. 30.

¹⁶ *Fuldauer Zeitung*, 27. 5. 1997.

¹⁷ Conventions Aren't What They Used to Be, *U.S. News & World Report*, 14. července 1980, str. 32.

¹⁸ Albert G. Mackey, *An Encyclopaedia of Freemasonry*, str. 65.

a tyranie zednářů'.¹⁹ Kdyby v *moderním* Německu nějaká taková antizednářská strana vystoupila v zemských nebo dokonce spolkových volbách, ihned by se na scéně objevil zájem ochrany „ústavy“ resp. „státu“. Protože Adolf Hitler zednářství ve Třetí Říši přísně (z jakýchkoli důvodů) zakázal a nemálo lóžových bratrů pobýlo v koncentračních táborech, bylo toto téma v poválečném Německu maximálně tabuizováno. Lóžovým bratrům se tak dostalo perfektního alibi a skvělé možnosti umlčet všechny potenciální kritiky a odpůrce svých tajných intrik a rejdů. Až příliš často vidíme, že „kritici zednářstva“ jsou stavěni na roveň „neonacistů“ nebo „extremistů“. To je také jeden z důvodů, proč se tolik lidí stále ještě bojí na toto téma mluvit. Další důvodem pak také bývá, že mnohé „národně“ a „vlastenecky“ se tvářící vůdčí osobnosti samy patří k této tajné společnosti!

Dobře míněné snahy amerických občanů, znepokojených o osud své vlasti, byly bohužel využity jen velice málo, neboť jakkoli to zpočátku vypadalo, že se zednářstvo vzhledem k obrovskému tlaku veřejnosti samo rozpustí, když navíc mnozí zednáři po zavraždění kapitána Morgana své lóže rozhořčeně opustili, vůdčí elitě této organizace se přesto podařilo zachovat svou síť a všechny skandály kolem svých rejdů přestát relativně bez újmy. Také r. 1832 založili mocný řád *Skull & Bones*, který je třeba označit za oficiální pobočku zednářstva.

Hanebné činy lóže nakonec upadly u lidu znovu v zapomnění a skrytá vrchnost mohla pokračovat ve své podvrtné činnosti. Počátkem 20. století již zednáři dosáhli svého cíle - jejich vliv se rozšířil na všechny oblasti společenského života ve Spojených státech. A tak se stalo, že zednáře můžeme najít ve všech pro ně důležitých profesích: k lóži patřil automobilový magnát Henry Ford, herec John Wayne, válečný hrdina generál Douglas MacArthur i pěvec Gene Autry. Zednáři však zcela mimořádně dominují v americké politice: předchůdce Billa Clintona George Bush je vysokostupňovým zednářem stejně jako bývalý prezidentský kandidát Bob Dole či černý bojovník za „lidská práva“ Jesse Jackson, kteří jsou oba zednáři 33. stupně. V současné době mají lóže v USA celkem více než tři miliony členů, i když v zájmu pravdy musí být řečeno, že *převážná většina* z nich nemá ani nejmenší tušení o tom, jaké jsou skutečné záměry těchto tajných společností ani jak rafinovaným způsobem jsou skrytou vrchností využívány pro její cíle.

Dvacáté století se pro Američany ukázalo být mimořádně osudné, neboť v posledních letech se si spiklenci s pomocí zednářů z USA vybuodovali *hospodářské, vojenské a zásobovací* centrum a dnes jsou pevně usazeni ve všech mocenských pozicích. Načrtněme si zde proto třináct událostí od r. 1900, nejdůležitějších pro mocnosti v pozadí:

1913 - zřízení americké ústřední banky *Federal Reserve* v soukromém vlastnictví

V tomto roce byl definitivně zpečetěn *finanční* osud amerického lidu, jakkoli jen velmi málo amerických občanů ví, že „jejich“ ústřední banka není ani „americká“ ani nepatří jejich vládě, jak by se dalo soudit podle slova „federální“. V případě této instituce se jedná o nástroj v rukou internacionálních *soukromých bank* k vykořisťování celého národa.

Na bankovním systému *Federal Reserve* se podílejí následující finanční instituty: „Rothschildova banka z Londýna - Rothschildova banka z Berlína - Banka Israel Moses Seif z

¹⁹ David Brion Davis, *The Fear of Conspiracy*, str. 73; cit. podle: A. Ralph Epperson, *The Unseen Hand*, str. 135 ad.

Itálie - Warburgova banka z Amsterodamu - Warburgova banka z Hamburku - Lehman Brothers z New Yorku - Kuhn Loeb bank z New Yorku - Goldman Sachs z New Yorku - Chase Manhattan Bank z New Yorku.²⁰ Všechny tyto banky patří osobám, které stojí také v pozadí Nového světového řádu, a daly si cíl *zotročení* celého lidstva.

Fed (jak se ústřední bance USA říká) je potají řízena z City, mocné bankovní čtvrti v centru Londýna a vlastního srdce mezinárodních vysokých financí. Tam také sídlí anglická větev rodiny Rothschildů, která zaujímá klíčové postavení v oblasti světové politiky.

Je vhodné ještě poznamenat, že skrytá vrchnost v USA rovněž r. 1913 zavedla komunisty vymyšlenou daň z příjmů, aby tak americký lid byl do budoucna schopen splácet vysoké úroky z peněz vypůjčených u ústřední banky „jeho“ vládou.

1917 - vstup do první světové války

Americkým prezidentem Jamesem Monroem 2. prosince 1823 vyhlášená *Monroeova doktrína* říká výslovně, že se USA zdrží všech konfliktů v Evropě a budou vždy zaujímat neutrální postoj. Z toho plyne, že vláda USA jako reprezentace amerického lidu nemohla mít žádný zájem na účasti v evropské válce. Kdo potom tedy? Nejspíš skuteční muži v pozadí světové politiky, pro něž války vždy představovaly lukrativní obchod a navíc je vždy o hodný kus přibližovaly k jejich dlouhodobým cílům.

Aby mohla vláda před vlastním lidem zásadně ospravedlnit účast na válečných dějích, potřebuje vždy nějakou záminku, jíž by podnítila nálady občanů ve prospěch masového zabíjení. Tentokrát to byla událost na širém moři:

Americký parník *Lusitania* byl svou rejdařskou společností Cunard Lines postoupen anglické vládě a poté vyslán do New Yorku, kde byl naložen šesti miliony projektilů, které patřily firmě J. P. Morgan & Co, jedné z frontových organizací evropských Rothschildů. Munice měla být prodána Francii a Anglii na podporu obou států v boji proti Německu. Je dobře známo, že globalisté již dlouho usilovali o vtažení USA do války a doufali, že se jim to podaří prostřednictvím mezinárodního incidentu.

Střelivem naložený zaoceánský parník měl plout do Anglie, ačkoliv tato země již byla ve válečném stavu s Německem. Německá vláda navíc nechala v několika newyorských listech otisknout oznámení, v němž americké občany varovala před jízdou touto lodí do Anglie. Jinak řečeno dala americkým občanům na vědomí, že by parník mohl být potopen. Přestože (americký prezident) Wilson předstíral zachování neutrality Ameriky ohledně evropské války ..., jeho vláda potají kula plány jak do ní vtáhnout americký lid potopením *Lusitanie*. Tato skutečnost byla veřejnosti prozrazena knihou *Důvěrné dokumenty plukovníka House*,²¹ napsanou jedním z jeho stoupenců, který zaznamenal rozhovor mezi plukovníkem (blízkým poradcem prezidenta Wilsona) a anglickým ministrem zahraničí sirem Edwardem Greyem:

Grey: „Co udělají Američané, když Němci potopí zaoceánský parník, na němž se nacházejí američtí cestující?“

²⁰ *The Probe*, Vol. 3, Issue 1, podzim 1996, str. 36.

²¹ V originále *The Intimate Papers of Colonel House*.

House: „Věřím, že ve Spojených státech vyšlehne plamen rozhořčení, a že ten sám nás postačí vtáhnout do války.“²²

7. května 1915 byla Lusitania potopena německou ponorkou a muži v pozadí americké vlády dosáhli svého cíle: USA mohly zasáhnout do evropské války, která se tím rozšířila na válku světovou a nakonec vedla k žádoucí porážce Německa.

Prezident USA Woodrow Wilson, který úřadoval v letech 1913 až 1918, přivodil americkému lidu obrovské neštěstí. On sám byl jedním z nezdatnějších vazalů skryté vrchnosti v čele americké politiky 20. století.

1921 - založení organizace *Council on Foreign Relations*

Rok poté, co v Anglii vytvořili *Royal Institute of International Affairs*, tedy organizaci, která z pověření skryté vrchnosti měla instalovat diktátorskou světovou vládu, zřídili muži v pozadí světové politiky v New Yorku její americkou odbočku. Nyní na přelomu tisíciletí se politika USA nachází pod naprostou kontrolou CFR.

1941 - vstup do druhé světové války

Jestliže o 26 let dříve to bylo potopení Lusitanie, tentokrát musel jako důvod k ospravedlnění posloužit japonský útok na Pearl Harbor, aby vyvolal náladu amerického obyvatelstva k účasti na novém evropském konfliktu.

Ke zmíněnému osudovému incidentu došlo 7. prosince 1941 a „statistika útoku mluví jasně: 2 403 Američanů mrtvých, dalších 1 178 více či méně těžce zraněných, 188 letadel zničených přímo na zemi a 18 válečných lodí potopeno nebo těžce poškozeno včetně 8 bitevníků. ... Britský historik John Costello ve své knize ‘Pacifická válka’²³ uvádí, že Churchill s Rooseveltem horlivě pracovali na úmyslném vyprovokování Japonců k útoku. ... Costello konstatuje, že Roosevelt v srpnu 1941 na schůzce v Argentině Churchillovi sdělil, že má v úmyslu ve vztazích s Japonci postupovat vyzývavě. ‘Nebude-li se to nepříteli líbit, může klidně napadnout americké ozbrojené síly,’ řekl tehdy Roosevelt svému britskému [zедnářskému] příteli. Tím by Japonci ‘věci urychlili’.²⁴

Kdyby bývali Japonci Pearl Harbor nepřepadli, pak by možná došlo k americkému útoku na japonská města. Plán skryté vrchnosti spočíval v tom, že „v Americe vyrobená a Američany pilotovaná letadla s výsostnými znaky čínského vojenského letectva budou bombardovat mj. i Tokio, aby tím vyvolaly válku.“²⁵

Když byl tento plán před několika lety zveřejněn, ptal se komentátor Patrik Buchanan: Nepředstavuje takové tajné, ilegální vyslání amerických pilotů do boje s Japonskem pochybné jednání? Nepotvrzuje snad jen to, co mnozí historici již dávno tvrdili, že totiž Roosevelt záměrně usiloval o vyprovokování Tokia, o jeho zatažení do války a usazení Spojených států v Pacifiku jako u zadních vrátek, aby nás tak dostali do války v Evropě, do

²² Colin Simpson, *The Lusitania*, str. 134; cit. podle: A. Ralph Epperson, *The Unseen Hand*, str. 258.

²³ V originále *The Pacific War*.

²⁴ Mike Blair, cit. podle *CODE*, únor 1992, str. 52 ad.

²⁵ Tamtéž, str. 57.

války, kterou jsme podle Roosevelta a Churchilla [obou vysokostupňových zednářů] museli vést, přestože Kongres USA proti tomu hlasoval a americký lid jí chtěl zůstat stranou.²⁶

Je také nepochybně jisté, že Roosevelt předem věděl o japonském útoku na Pearl Harbor a že nic nepodnikl, aby před ním americké námořnictvo varoval. Při útoku zbytečně usmrčení američtí vojáci jdou plně k tíži jeho vin.

Taktika skryté vrchnosti bohužel i tentokrát vyšla a Američané znovu vstoupili do války proti Německu v zájmu cílů světových spiklenců. V důsledku toho našlo v Evropě svou smrt kolem půl milionu amerických vojáků.

Po Wilsonovi byl Franklin Delano Roosevelt dalším globalistickým prezidentem v čele Spojených států dvacátého století.

1948 - vstup do Organizace spojených národů (OSN)

Toho roku se splnil dávno toužený sen skryté vrchnosti, vydat OSN národ, v němž má svou (tajnou) mocenskou základnu.

1963 - zavraždění prezidenta USA J. F. Kennedyho

Když byl 22. listopadu²⁷ 1963 jeden z neoblíbenějších amerických prezidentů v Dallasu zavražděn před očima veřejnosti, musel vlastně tehdy každý svéprávný občan rozpoznat, kdo opravdu vládne ve Spojených státech. V každém případě to už nebyl *americký* lid v době, kdy jeho demokraticky zvolený prezident a tím i, jak se říká „nejmocnější muž světa“, byl z pověření skryté vrchnosti zlikvidován v rozsáhlém spiknutí.

1964 - vstup do vietnamské války

Rok po chladnokrevném zavraždění Kennedyho vstoupily USA v osobě jeho nástupce a zednáře L. B. Johnsona do vietnamské války, jak bylo již dlouho předtím rozhodnuto.

Její následky byly pro americký lid strašlivé: více než 57 000 mrtvých amerických vojáků i dodnes nepřekonané národní trauma. Kromě jiných důvodů byla tato špinavá válka vedena kvůli drogám z pověstného „zlatého trojúhelníku“. Za zmínku nám jistě stojí, že vláda USA prokazatelně neměla v úmyslu úspěšně ukončit tento vojenský zásah.

1973 - založení *Trilaterální komise*

Po *CFR* a *Bilderberské skupině* (založené 1954 v Evropě) představuje *Trilaterální komise* třetí tajné grémium, které z pověření skryté vrchnosti řídí ze zákulisí světovou politiku a prostřednictvím svých dobře placených poskoků provozuje v nespočetných zemích „demokratickou diktaturu“.

1991 - válka v Perském zálivu a otevřené vyhlášení Nového světového řádu

²⁶ Tamtéž, str. 57.

²⁷ Sečteme-li obě data 22. 11., dostaneme posvátné lóžové číslo 33!

V tomto roce se poprvé veřejně mluvilo o „Novus Ordo Seclorum“.²⁸ Nikdo menší než prezident USA George Bush, bývalý šéf CIA a člen okultního řádu *Skull & Bones*, vyprovokoval jednu z nejhorších útočných válek 20. století, když prostřednictvím americké velvyslankyně April Glasieové vlákal šéfa iráckého státu Saddama Husseina do pasti a podnítil jej k vojenskému vpádu do Kuvajtu. Hussein pak byl internacionální propagandou označen za „Hitlera Perského zálivu“ a světové veřejnosti prezentován jako „zlý muž“. Válka proti *iráckému lidu* si vyžádala miliony obětí.

1993 - masakr křesťanské obce ve Wacu

Pouhé dva roky po *veřejném* etablování svého satanského Nového světového řádu se skrytí manipulátoři americké vlády dopustili ve Spojených státech zatím jednoho z nejohroženějších zločinů, masové vraždy nevinných křesťanů, kteří se neprovinili sebemenším přestupkem. Mezi 86 oběťmi bylo i hodně malých dětí.

1995 - teroristický útok v Oklahoma City

Přesně na den dva roky po strašné události ve Wacu byl spáchán zatím *nejstrašnější teroristický útok* v dějinách Spojených států, když doslova vyletěla do vzduchu vládní budova v Oklahoma City. Při této nové, znovu jedním z nižších pohůnků *Velkého bratra* spáchané hrůznosti, přišlo o život dokonce 168 lidí a několik stovek dalších bylo zraněno, část z nich těžce. Podlý úder umožnil prezidentu Clintonovi zavést „protiteroristické zákony“ ještě více omezující práva amerických občanů.

1999 - masakr na škole v Littletonu

Toho roku se udál jeden z nejhorších školních masakrů v historii USA. Celý národ byl šokován, když v Coloradu dva pachatelé zavraždili třináct žáků a pak se sami zabili. Hrozný případ znamenitě posloužil skryté vrchnosti k zostření diskuse o naprostém zákazu střelných zbraní.

1999 - agresivní válka proti suverénnímu Srbsku

Bez souhlasu Kongresu Spojených států i proti všem zásadám mezinárodního práva zneužil Bill Clinton organizaci NATO k rozpoutání agrese proti suverénnímu Srbsku, což mělo mj. za účel *vytvořit precedenční případ*. Po skončení vojenských operací byla pak paktu NATO oficiálně „ušita“ nová „vojenská doktrína“, podle níž se může v součinnosti s brannou mocí OSN i v budoucnu dopouštět kdekoli agrese.

Světová armáda je tedy na přelomu tisíciletí připravena pod komandem USA tvrdě zakročit proti všem suverénním národům, které by si snad ještě troufily vzepřít diktátu „světového společenství“, tj. moci z pozadí řízené tajné světové vlády.

²⁸ Tj. „Nový světový řád“. Byl to americký prezident Roosevelt, který roku 1933 nechal umístit na zadní stranu jednodolarové bankovky toto zašifrované vyjádření okultní světové vlády; pozn. překl.

Uvedených třináct událostí, z nichž některé si ještě níže podrobněji probereme, výrazně poznamenalo politický obraz USA dvacátého století. Bez nich by Nový světový řád v dnešní podobě neexistoval a skrytá vrchnost by nebyla tak hmatatelná. Kromě toho posledních sto let dostatečně ozřejmilo, že spiklenci mají především v USA dostatečnou moc k odstranění všech lidí, kteří se stavějí do cesty jejich komunistickým (satanským) cílům. Při tom vůbec nehraje roli, zda jde o přední vojáky (George Patton), členy amerického Kongresu (Louis McFadden, Lary McDonald), nebo prezidentské kandidáty (Huey Pierce Long, Robert Kennedy). Nikdo si před konspirátory nemůže být jistý. Kromě toho se jim díky perfektní kontrole všech zpravodajských agentur dodnes daří zastírat pravé pozadí jednotlivých činů.

Ohledně *bezprostřední* budoucnosti Spojených států je třeba vědět, že podle plánů skryté vrchnosti tam má být v nejbližších letech vyhlášen „výjimečný stav“ resp. „stav ohrožení státu“, a tím vzít občanům poslední ze základních práv. O tom si však povíme později.

3. Bill Clinton - naděje národa?

Ve dnech 22. a 23. října 1998 se v německém Kasselu konala přednáška na téma „Příprava na druhou modernu - budoucnost sociálního a ekonomického systému“. V propagačním textu k tomuto podniku se říkalo: „Britové se zase usmívají. Američané oslavují nový blahobyt.“ Nad tím byl umístěn snímek Billa Clintona a Tonyho Blaira s nápisem: „Zázračné děti mezi sebou.“

V této kapitole se budeme zabývat jedním z obou „zázračných hochů“, současným americkým prezidentem Williamem Jeffersonem Clintonem.

Poté co jsme si v předcházející části ukázali *naprostý* úpadek americké společnosti, je třeba se také podívat na její vrcholek. Jak známo staré pořekadlo říká, že „ryba páchne od hlavy“. Pokusme se proto zjistit, jaký vliv mohla mít osoba Billa Clintona na americký lid a zda jeho panování není přinejmenším spoluzodpovědné za úpadek morálky a slušnosti ve Spojených státech.

Clinton je 42. prezident USA a z této funkce je i (údajně) nejmocnější muž světa. Když se před několika málo lety objevil na mezinárodní politické scéně, hodně lidí na celém světě přirovnávalo tohoto muže z Little Rocku v Arkansasu dokonce k mladému J. F. Kennedymu. Jen nemnozí z nich však věděli alespoň něco o vývoji Clintona, který se prakticky přes noc vynořil odnikud, až nakonec zastával nejvyšší státní úřad v USA.

Clinton navštěvoval uznávanou Georgetownskou univerzitu ve Washingtonu, kde působil také Carroll Quigley. Tento profesor napsal r. 1966 proslulou knihu „Tragedy & Hope“, v níž je podrobně vylíčeno působení internacionálních konspirátorů. Kniha je dnes považována za „klasiku“ literatury spiknutí a s oblibou je uváděna jako pramen informací. Quigley, který ukázal především působení vysokých financí, se ovšem ve svém díle neobrací proti silám v pozadí a jejich plánům, nýbrž pouze proti snaze zůstat v přítmí. Roli mocných v zákulisí světových dějin přikládá takovou váhu, že jejich „zůstávání ve stínu“ je už nyní podle jeho názoru zcela zbytečné a neospravedlnitelné.

Carrol Quigley se stal Clintonovým mentorem a vpravoval budoucího prezidenta do dlouhodobých plánů internacionalistů. Jak dnes musíme konstatovat, Clinton se ukázal jako velice učenlivý žák.

Když Američané v polovině šedesátých let vstoupili do vietnamské války, Clinton opustil Spojené státy, aby se vyhnul osobní účasti na ní. Mnozí Američané jej proto dodnes ještě označují za draft-dodgera, tady po našem ulejšáka resp. vojenského zběha. V té době již také bral marihuanu. Jak ovšem nyní tvrdí, sice ji kouřil, ale „neinhaloval“!

Clinton obdržel Rhodesovo stipendium na Oxfordskou univerzitu v Anglii. Cecil Rhodes byl „internacionální podnikatel, který na afrických diamantových polích sloužil jako přední frontový bojovník bankovních zájmů rodiny Rothschildů v Evropě. To okamžitě vrhá podezření na každé stipendium poskytnuté jménem takové osoby“.²⁹ V Anglii šel Clinton dokonce tak daleko, že organizoval demonstrace proti americké vojenské přítomnosti ve Vietnamu. Zatímco v jihovýchodní Asii jeho stejně staří krajané krutým způsobem umírali, účastnil se „dezertér“ Clinton komunistických demonstrací proti vlastní zemi!

Sovětská vláda si jej povšimla a jako dík za jeho „antikapitalistický postoj“ jej r. 1970 odměnila cestou z Paříže do Moskvy, na níž byl pozván samotným KGB. Do dnešního

²⁹ CODE, leden 1993, str. 38.

dne není známo, jaké styky v Rusku navázal a co tam vlastně všechno dělal. Mnozí vlastenečtí Američané se obávají Clintonových vazeb s komunisty. Byl snad v Sovětském svazu indoktrinován? Byl tam vyškolen na skrytého komunistu? Tyto otázky by měly být naléhavě zodpovězeny, aby bylo možné zjistit, jaký člověk Spojeným státům skutečně vládne.

Odvážný americký autor Texe Marrs nakreslil nepříliš lichotivý obrázek současného amerického prezidenta: „Bill Clinton ‘patří’ Rockefellerům stejně jako jeho předchůdce George Bush a také věrně provádí jejich příkazy. Jeho naprostá podřízenost by mu vlastně měla být velmi trapná, kdyby tento zkažený muž byl něčeho takového schopen. Bill Clinton je mužem s děravou duší.“³⁰ Silná slova o údajně „nejmocnějším muži světa“ ...

S akademickou hodností z Yale se Clinton konečně vrátil do Arkansasu, do státu, „který je již po desetiletí pod pevnou kontrolou bankéřské rodiny Rockefellerů. A byl to skutečně [tehdejší] guvernér Arkansasu Winthrop Rockefeller (o jehož homosexualitě se běžně vyprávělo), který mladému Billovi napomáhal v budování kariéry.“³¹ V pouhých devětatřiceti letech byl Clinton jmenován ministrem spravedlnosti. O tři roky později 1978 se jako dvaatřicetiletý stal nejmladším guvernérem v dějinách Spojených států. Tento úřad zastával až do r. 1980 a pak znovu v letech 1982 až 1993.

Během této doby musel být budoucí prezident zapleten do pěkné řádky pochybných záležitostí, neboť právě v posledních letech se začínají vynořovat početné indicie, že Bill Clinton jako hlava tzv. „arkansaské mafie“ měl prsty v obchodech s drogami i se zbraněmi. Před několika lety prošlo tiskem i jméno „Whitewater“, přestože veškeré tehdejší vyšetřování justice (samozřejmě) zmizelo do ztracena.

K nevoli a zděšení amerických vlastenců byl Clinton r. 1993 zvolen do nejvyššího státního úřadu USA. Vzdor početným aférám a podloženým spekulacím o jeho kriminální minulosti jako arkansaského guvernéra (i přes zahájené řízení o zbavení úřadu) vykonává tuto funkci nadále. Proto lze oprávněně vyjít z toho, že Clinton musel mít nějaké mocné příznivce v zákulisí, kteří by mohli mít silný zájem na jeho udržení u moci.

Z téhož důvodu si nyní musíme položit důležitou otázku: *Komu* současný americký prezident skutečně slouží? Snad nám následující informace nabídnou alespoň nějaké vodítko o identitě mužů za Bille Clintonem a přispějí k zodpovězení otázky:

* 30. dubna v luxusním newyorském hotelu Waldorf-Astoria předal Clintonovi „medaili Nahuma Goldmana“ *Edgar Bronfman*, největší producent alkoholu na světě a prezident Světového židovského kongresu.³²

* Roku 1998 obdržel Clinton akademickou hodnost Hebrejské univerzity v Jeruzalémě.

* V Izraeli byl po Clintonovi pojmenován hotel! „Dosti neobvyklým způsobem projevil izraelský hotelový manažer svou podporu americkému prezidentu Clintonovi, který se ocitl v ohni kritiky pro svou aféru s Monikou Lewinskou. Šéf hotelu ‘Carmel-Hotel’ Yoel

³⁰ Texe Marrs, *Circle of Intrigue*, str. 122.

³¹ Tamtéž, str. 184.

³² Texe Marrs, *Circle of Intrigue*, str. 67.

Ronen přejmenoval svůj podnik v lázeňském městě Netanya na 'Carmel-Clinton-Hotel'. 'Chtěli jsme vyjádřit svou podporu a lásku [!] Clintonovi,' řekl Ronen.³³

* Časopis „Max“ ze srpna 1998 otiskl na str. 11 fotografii s rozesmátým prezidentem a doprovodil ji těmito slovy: „Rozjásaný Bill Clinton ... veze svého kamaráda Stevena Spielberga po golfovém hřišti. Spolu s filmovým kolegou Tomem Hanksem věnoval hvězdný režisér Clinton krásný dům v Kalifornii za 6,3 milionu marek! Přinejmenším v čase po jeho prezidentství má být Buddy Bill v jeho blízkosti. Právě přátelství existuje jen mezi muži.“ Lidé by se měli zamyslet nad tím, že návštěvou filmů izraelského režiséra Spielberga pomáhají spolufinancovat jednoho z nejnemorálnějších lidí vůbec (viz níže).

* Pro svá různá sexuální „dobrodružství“ se Bill Clinton vícekrát dostal na přední stránky novin a především případ „Pauly Jonesové“ mohl mít negativní důsledky pro jeho politickou budoucnost. Protože však netrpí právě chudobou, zaplatil Jonesové v mimosoudním vyrovnání v přepočtu téměř půldruhého milionu marek, „aby stáhla žalobu proti němu. ... Clintonova aféra s praktikantkou Monicou Lewinskou vyšla na veřejnost právě v důsledku případu Jonesové“.³⁴

* Filmový průmysl Hollywoodu se zdá být velmi nadšen současným prezidentem. Ke svatbě herečky Barbry Streisandové blahopřál také „Roger Clinton, bratr prezidenta USA“. Dotyčná dáma je „s Clintonovými spřátelena“.³⁵ Časopis „The Spotlight“ z 23. listopadu 1998 svým čtenářům „o některých Billových přátelích“ sdělil: „Producent Stephen Spielberg ... Goldie Hawn, Barbra Streisandová, Whoopi Goldberg, Billy Crystal, Jeffrey Katzenberg a David Geffen, z nichž každý přispěl deseti tisíci dolary na obhajovací fond prezidenta a sehnali tři miliony dolarů na kampaň za opětné zvolení v roce 1996.“ Všichni jmenovaní jsou herci židovského původu.

Americký herec Marlon Brando nám prozradil, *komu* patří filmová metropole na západním pobřeží USA: „Hollywood je kontrolován Židy.“³⁶ „Mistr všech režisérů“ Steven Spielberg to potvrzuje a současně popírá, že by se jednalo o „antisemitský“ výrok, neboť podle Davida Korna v jeho lexikonu „Kdo je kdo v židovstvu“ se na str. 439 uvádí, že podle „Spielbergových údajů ... je osmdesát procent obyvatelstva Hollywoodu židovských“.

V témže lexikonu se na str. 456 dozvídáme i následující: „K uctění svého židovského původu vytvořila z vlastních prostředků film 'Yentl', v němž hrála hlavní roli,“ poznamenal rabín dr. Leo Trepp velmi vlídně o herečce, zpěvačce a producentce Barbaře Streisandové. Její předci přišli do USA z Německa, ona sama se narodila r. 1942 v newyorském Brooklynu. ... Roku 1970 ji americká média vyhlásila za herečku desetiletí, avšak chystané manželství s hercem Donem Johnsonem (seriál 'Miami Vice') se neuskutečnilo, protože její vyvolený se nechtěl nechat obřezat podle židovského rituálu. Roku 1994 list 'Deutsche

³³ *Fuldauer Zeitung*, 15. 9. 1998.

³⁴ *Fuldauer Zeitung*, 16. 11. 1998.

³⁵ *HNA*, 3. 7. 1998.

³⁶ *Larry King Live*, 5. dubna 1996.

Wochen-Zeitung' oznámil: 'Streisandová odmítá koncertovat v Německu s odůvodněním: Jsou to všechno nacisté'."

Podle uvedených zpráv je tedy zřejmé, že přinejmenším *mnoho* židovských osobností se zdá být nadšeno současným prezidentem USA. Dost možná to souvisí s tím, že ještě žádný prezident nepovolal do vysokých vládních úřadů tolik Židů jako Clinton. Vyberme si alespoň deset reprezentativních příkladů:

Madeleine Albrightová - ministryně zahraničí

Samuel (Sandy) Berger - předseda národní bezpečnostní rady

William Cohen - ministr obrany

Dan Glickman - ministr zemědělství

Richard Holbrooke - zvláštní pověřenec NATO

David Kessler - šéf federálního úřadu pro léčiva

Ron Klain - náměstek ministra školství

Howard Shapiro - hlavní poradce FBI

Doug Sounik - prezidentův poradce

George Tenet - šéf CIA

* Současný prezident USA Clinton je členem *Bilderberské skupiny*, *CFR* i *Trilaterální komise*. To všechno jsou veřejnosti prakticky neznámá tajná poradní grémia, řídící ze zákulisi svět a mající za cíl zřízení diktátorské světové vlády. Bill Clinton je kromě toho i příslušníkem zednářstva.³⁷ Rovněž tato tajná společnost usiluje o *zničení všech národních států a zřízení jediné protikřesťanské světové republiky*.

Jak již byla zmínka, od Clintonova vtažení do Bílého domu se neutěšeně množí zprávy o jeho kriminální minulosti a podivných rejdech jako guvernéra Arkansasu. Nebude tudíž od věci věnovat se nyní náhlým úmrtím v prezidentově okolí. Ve své knize „Svět zla. Země v chaosu“³⁸ jsem uvedl na osmáct takových osob. Celkem od roku 1987 zemřelo záhadným způsobem na 56 lidí, kteří byli nějakým způsobem v bližším vztahu s Clintonem nebo jeho ženou Hillary. Jestliže bychom k nim přičetli i takové, kteří zahynuli v důsledku předpokládaných „vražd“ (např. různé letecké nehody), pak by zde byla bilance 87 lidských životů.

Don McAlvany potvrzuje, že Clinton „zanechal stopu po lidech, kteří zemřeli násilnou smrtí“. Dvanáct z jeho tělesných strážců je mrtvých. *James McDougal*, jeho bývalý a k trestu vězení odsouzený partner „Whitewater“, zemřel nedávno na srdeční infarkt na samotce a bylo mu odepřeno lékařské ošetření. Byl hlavním svědkem obžaloby pro zvláštního vyšetřovatele Kena Starra.

Bývalá asistentka v Bílém domě *Mary Mahoneyová* byla v červenci 1997 zavražděna v Starbuckově bistro. K činu došlo krátce poté, kdy se chtěla obrátit na veřejnost se svými příběhy o sexuálním donucování v Bílém domě. *Vince Foster*, který příliš věděl, byl střelen do hlavy - podle justice sebevražda. *Kevin Ives* a *Don Henry* byli nalezeni mrtví, když údajně usnuli na kolejích a usmrtil je vlak. Nezávislé zprávy naproti tomu říkají, že oba nejspíše náhodou narazili na stopu obchodů s narkotiky, které se odehrávaly na letišti v

³⁷ Texe Marrs, *Circle of Intrigue*, str. 278.

³⁸ V originále *Eine Welt des Bösen - Die Erde im Chaos*.

Arkansasu (do nichž měl být zapleten Bill Clinton). Pozdější zprávy potvrdily, že oba muži byli nejdříve zavražděni a poté jejich těla byla položena do kolejíště.

Zemřelo mnoho dalších lidí, jež byli v nějakém spojení se záhadnými případy, a vždy dříve, nežli mohli vypovídat před příslušnými úřady. *Keith Coney*, který znal mnohé informace o smrti Ivese a Henryho, zemřel při nárazu svého motocyklu do kamionu. To by možná nebylo nic tak divného, jenže Coney prchal před útočníkem, který mu usiloval o život! *Keith McMaskle* byl nalezen se 113 (!!!) bodnými ranami. *Gregory Collins* zemřel na následky střelné rány. *Jeff Rhodes* byl rovněž zastřelen, zohaven a jeho ohořelé pozůstatky se našly v odpadkovém kontejneru. *Jordan Kettleston* byl zastřelen na předním sedadle své dodávky. *Jamesi Milanovi* střeli hlavu. Soudní lékař usoudil, že jeho smrt byla následkem přirozených okolností (!!!).³⁹

Američanka *Devy Kiddová* rovněž vypracovala rozsáhlý seznam osob, které byly v nějakém konkrétním vztahu k Billu Clintonovi a poté zemřely násilnou smrtí. Vyberme si z této pozoruhodné sbírky několik dalších reprezentativních případů:

Hershell Friday, právník a obstaravač finančních příspěvků pro Clintona, zemřel 1. března 1994 při explozi svého letadla. Příčinu neštěstí úřady nikdy neoznámily.

Jerry Parks, vedoucí Clintonovy guvernérské bezpečnostní služby v Little Rocku, zemřel 26. září 1993. Byl nalezen zastřelený ve svém voze na opuštěné křižovatce za městem. Jeho rodina oznámila, že byl krátce před smrtí sledován neznámými osobami a někdo se rovněž vloupal do jeho domu. Parks shromáždil složku dokladů o Clintonově ilegální činnosti. Po jeho zavraždění složka samozřejmě zmizela a nikdy se již neobjevila.

Texasan *James Bunch* zemřel r. 1933 podobným způsobem jako *Vince Foster*, tedy střelným poraněním. Údajně šlo o sebevraždu. Uvádí se, že vlastnil „černou knihu“ se jmény vlivných osob, které udržovaly styky s prostitutkami v Texasu a Arkansasu. Ví se také, že byl dobrým přítelem Billa Clintona.

Bill Shelton, státní policista z Arkansasu a snoubenec *Kathy Fergusonové*. Údajně se v červnu 1994 zastřelil na hrobě své snoubenky.

Kathy Fergusonová byla bývalou manželkou policisty *Danny Fergusonona*. Rovněž ona v červnu 1994 spáchala „sebevraždu“ střelnou zbraní. Je poněkud zvláštní, že se u mrtvého těla našly tři zabalené cestovní brašny, jako by se chystala odjet. Jsou zprávy, že *Kathy* chtěla vystoupit jako svědek ve prospěch *Pauly Jonesové*.

Zubní lékař dr. *Ronald Rogers* zemřel při havárii letadla. Cestoval na interview s reportérem listu *London Daily Telegraph*, kterému chtěl odhalit některé důležité informace o Billu Clintonovi, s nimiž už nechtěl dále žít a také to učinil. Pravda zemřela s ním.

Susanne Colemanová měla aféru s Billem Clintonem v době, kdy byl v Arkansasu ministrem spravedlnosti. Byla další obětí ASS, tj. arkansaského sebevražedného symptomu. V případě jejího záhadného úmrtí vůbec nebyla provedena pitva. Byla těhotná a pověsti v Little Rocku označovaly za otce Clintona.

Paula Groberová, Clintonova tlumočnice pro hluchoněmé, zemřela 9. prosince 1992 při dopravní nehodě, na níž se podílelo pouze jediné auto. Nejsou žádné očitě svědkové případy. Podle dochovaných fotografií byla velice atraktivní a od r. 1978 až do své smrti často s Clintonem cestovala.

³⁹ *The McAlvany Intelligence Advisor*, říjen 1998, str. 8.

Paul Wilcher byl právník ve Washingtonu pověřený vyšetřováním korupčních případů ve vládě. Zemřel 22. června 1993 za velmi záhadných okolností. Byl nalezen mrtev na toaletě ve svém washingtonském bytě. Příčina smrti nebyla nikdy oficiálně oznámena. Přes svou smrt se pravděpodobně zabýval tzv. operací „October Surprise“, do níž byli zapleteni Reagan, „Ollie“ North, Pointdexter a Secord. Šlo tedy o ututlání další aféry. Wilcher kromě toho vyšetřoval také masakr ve Wacu (viz výše) i případy pašování drog a zbraní, k nimž stále ještě docházelo v okolí arkansaské Meny. Pouze týden před smrtí předal Wilcher svou stostránkovou zprávu Clintonem jmenované ministryni spravedlnosti Janet Renové (krvežiznivě vražedkyni z Waca).

Ministr obchodu *Ron Brown*. „Profesionální lhář“, zvaní také masmédiá establishmentu, dělali všechno, co uměli, aby pomluvili a zkompromitovali každého, kdo by se chtěl něco dozvědět o hrůzné havárii letadla, při níž přišlo o život 39 lidí. Letadlo typu T-43 mělo 3. května 1996 na palubě obchodní delegaci na cestě do Bosny a zřítilo se při nalétávání na letiště v Dubrovniku. Ronu Brownovi hrozila závažná žaloba a před odletem do Bosny se vyjádřil, „že v tom nebude sám“.

Onoho 3. května 1996 jsem spolu s mnoha osobně mi známými lidmi sledoval kolem 11. hodiny dopoledne první zprávy CNN o zřícení Brownova letadla. Reportérka se nacházela na dubrovnickém letišti a v pozadí byla vidět podivuhodná činnost. Reportérka uvedla, že právě startují vojenská letadla a zahajují záchranné práce *na moři*. Pak pokračovala, že reportérům sdělili: již byla záchrannými letadly zpozorována zadní část trupu letadla v dobrém stavu. Dále pak řekla, že přes poměrně špatné počasí spustili záchranné operace. Téhož dne později jsme na téže stanici CNN sledovali první záběry z místa zřícení na *svahu hory*. Byla jasně vidět zadní část trupu, překvapivě bílá a čistá, jako by byla právě umyta, jak spolu s dalšími troskami leží na svahu. A znovu ještě téhož dne vysílala CNN další krátkou zprávu: obchodní partner Rona Browna byl během obchodní cesty v Jižní Africe postřelen při pokusu o atentát. Přežil, ale nejsou známy žádné informace, co se s ním později stalo. K případu smrti Rona Browna je třeba ještě uvést, že existuje fotografie, na níž je vidět jeho hlava s otvorem po vstřelu. Nezemřel tedy v důsledku letecké nehody, nýbrž byl *teprve po ní* chladnokrevně popraven střelnou ranou do hlavy.

Velitel *Niko Jerkuić* spáchal 6. května 1996 údajně sebevraždu. Byl šéfem řízení letového provozu Brownova letadla. Jak známo mrtví nemluví ...

Barbara Wiseová byla spolupracovnicí obchodního oddělení. 29. listopadu 1996 ji našli mrtvou ve své (zamčené!) kanceláři na ministerstvu obchodu, částečně vysvlečenou a pokrytou modrými skvrnami. Nebyla oznámena žádná příčina smrti a policie odmítla zaujmout k vraždě stanovisko. Z oficiálních dokumentů vyplývá, že ráno v den její smrti se Clinton neplánovaně vrátil z Camp Davidu do Bílého domu. Údajně se vrátil pro knihu básní, které potřeboval pro svou řeč k uvedení do úřadu. To ovšem zní přinejmenším dost nepravděpodobně. Nemá snad prezident USA k něčemu takového spolupracovníky? Prezident přeruší svou dovolenou a stráví celý den na cestě kvůli knížce básniček - kdo můžeš, věř!

Reportér *Danny Casolaro* se mj. zabýval skandály Billa Clintona a podnikal v tom směru příslušná pátrání. Roku 1991 byl nalezen mrtev ve vaně hotelového pokoje v Západní Virginii. Na jeho zápěstích byly hluboké řezné rány. Casolarova rodina prohlásila, že nechoval sebemenší sebevraždené myšlenky.

Stanley Heard, předseda Národní chiropraktické poradní komise, a jeho poradce *Steve Dickson*, zahynuli oba při zřícení letadla 10. září 1993 v blízkosti letiště Dulles, když na palubě vypukl požár. Protože jejich vlastní letadlo vykazovalo před startem nevysvětlitelné problémy, museli použít jiné letadlo, které bylo v tu chvíli náhodou k dispozici. Kromě činnosti pro Clintonův poradní výbor ošetřoval Heard osobně Clintonovu matku, nevlastního otce i bratra Rogera. Je známo, že Roger užíval kokain.

14. dubna 1995 došlo v blízkosti Alexander City v Alabamě k dalšímu leteckému neštěstí. S odvoláním na FOIA⁴⁰ jsem si vyžádal od NTSB a FAA⁴¹ právo nahlédnutí do spisů o dotyčné letecké nehodě. Materiály jsem obdržel v dubnu 1997. Mám k dispozici kopie všech poznámek, radarových záznamů, hovorů pilotů s kontrolní věží atd. I tentokrát se jednalo o další z řady neuvěřitelně záhadných pádů letadla. Mezi osmi lidmi, kteří přišli tehdy o život, byl zastupující ministr vojenského letectva *Clark Fiester*.

Můj zájem na tomto případě poutá jediný armádní příslušník, který se účastnil letu, protože bylo v letounu k dispozici volné místo, a dále dokumenty, které měl údajně u sebe. Dokumenty, které lze označit za „nepřátelské“ Clintonovi. Veškeré osazenstvo letadla i tato jediná vojenská osoby byly při rutinním letu chladnokrevně zavražděny.

31. března 1998 zemřel *Neal Moody*, nevlastní syn Lisy Fosterové, vdovy po Vince Fosterovi (viz výše). Dva roky po nepochopitelné sebevraždě svého manžela se provdala za Clintonem jmenovaného soudce Moodyho. Neal zemřel při drastické dopravní nehodě a měl mít u sebe doklady o smrti Vince Fostera. Pouze další náhoda?⁴²

Je to tedy jenom „náhoda“, že násilnou smrtí zemřelo *tolik osob* z blízkého okolí Billa Clintona, nebo se zde nechá rozpoznat jasné schéma? Nelze si také nepoložit otázku, kdo má takovou moc sabotovat vyšetřování jednotlivých vražd a vydávat případy za „sebevraždy“ a „nehody“? A mohly by stopy vést do Bílého domu? Jedno je však bezpochyby jisté: „Musí existovat bezohledná zločinecká organizace, a to jak v Arkansasu, tak i ve Washingtonu, která je zapletena do záhadných obchodů a provází Clintona z Arkansasu do Washingtonu.“⁴³

Vraťme se ještě k jednomu z nejznámějších případů úmrtí, ke chladnokrevné vraždě Rona Browna, a podívejme se pozorněji na její bližší pozadí: „Roku 1996 jmenovala Janet Renová Daniela Pearsona zvláštní žalobcem pro Browna a předala mu svolení k neomezenému vyšetřování. To byl okamžik, kdy Brown po Clintonovi požadoval, aby jako prezident Renové přikázal Pearsona odvolat. Ta to však udělat nemohla, protože byla zahrnuta do úzkých republikánem Williamem F. Clingerem jr., předsedou parlamentního reformčního a kontrolního výboru vlády.“⁴⁴ Ten vlastnil kopie Brownových šeků „First International“ i další usvědčující dokumenty.

⁴⁰ Freedom of Information Act = zákon dovolující občanům nahlížet do i do důvěrných podkladů a materiálů.

⁴¹ NTSB = Národní výbor dopravní bezpečnosti; FAA = Federální úřad zabezpečení letového provozu.

⁴² Devvy Kiddová, *Death Count*, cit. podle *Free American Newsmagazine*, říjen 1998, str. 44-49.

⁴³ *The McAlvany Intelligence Advisor*, říjen 1998, str. 8.

⁴⁴ V originále House Government Reform and Oversight Committee.

Když Clinton prohlásil, že jeho prosbě nevyhoví, Brown přešel do protiútoků. Podle Brownových přátel, kteří chtějí zůstat v anonymitě, to byla smrtelná chyba - řekl totiž Clintonovi, že nechce sloužit za obětního beránka. Současně tím chtěl uchránit před vyšetřováním svou ženu a syna (kteří oba dostali statisíce dolarů na úplatcích). To by samozřejmě okamžitě zmařilo všechny šance na Clintonovo opětné zvolení prezidentem.

Od té chvíle byl Brown prakticky mrtev. Stejně jako před ním Vince Foster věděl příliš mnoho. Věděl, kam jdou všechny miliony na úplatky, podvody, praní špinavých peněz i a utajování nepříjemných skutečností, slovem znal všechny prostředky od malého poslíčka až po dalekosáhlé internacionální dohody.

Fosterem spáchaná „sebevražda“ nemohla být přirozeně tak rychle zopakována, ale zřícení letadla lze veřejnosti vždy prezentovat za nehodu. Byli tedy - pochopitelně nikoli přímo Clintonem, nýbrž prostřednictvím jednoho zaměstnance Bílého domu - vysláni agenti kontaktovat síť vysoce specializovaných profesionálních vrahů, často označovanou jako „Octopus“. Kdyby jim tehdy nenahrálo dosti časté bouřlivé počasí, posloužila by jakákoli jiná cesta, kdekoli - a hlavně rychle.

Kdyby byly tyto (a mnohé další) informace veřejnosti známy, pak by Američané jistě pochopili, že *Bill Clinton je zdaleka nejnebezpečnější muž, který kdy sídlil v Bílém domě*. Clintonova souborná osobnost má jednu zcela geniální stránku. Celkový obraz tohoto muže však musí zahrnout i brutální povahu vražedného týmu, který provádí jeho sotva vyslovená přání a dbá na jeho politický zdar.⁴⁵

Vzpomeňme na tomto místě znovu na tisíce kandidátů smrti, kteří v amerických věznicích někdy i po desetiletí doslova živoří a čekají na svou státní popravu. Často se přitom jedná o lidi, kteří se v mládí dopustili chyby a již dávno si jsou vědomi své těžké viny. Přestože by mnozí z nich dokonce dobrovolně souhlasili s doživotním vězením, stát nezná pardon a tyto lidi jednoho po druhém popravuje. Na druhé straně díky zkoumání odvážných lidí víme o temných machinacích jednoho z amerických prezidentů, a tedy nejvyššího představitele občanů USA, jemuž justice vzdor nejrůznějším zločinům nemůže *zdánlivě* ublížit, jakkoli se obecně mluví o tom, že proti Billu Clintonovi existuje více důkazů o spáchání vraždy než proti devadesáti procentům dočasných obyvatel cel smrti. Jak se v konfrontaci s tím vůbec ještě může mluvit o *pravu a spravedlnosti* ve vzorné zemi „demokracie“?

Z výše uvedeného přehledu mrtvých je zřejmé, že v americké společnosti není doslova a do písmene *nikdo* jistý před zásahem *Velkého bratra*. Žádný policista, právník, lékař, politik, zkrátka nikdo. Každý, kdo stojí v cestě pevně rozepjaté síti, řídící ze zákulisí svět, nebo kdo zná příliš mnoho o jejích temných machinacích, se vystavuje nebezpečí odstranění „demokratickým“ nájemným vrahem. Jak se zdá, zvláště krátkému životu se smějí těšit především lidé vlastníci nějaké důkazy proti Billu Clintonovi. Rovněž tak je pro spiklence snadné díky své absolutní kontrole masmédií takové vražedné činy před širokou veřejností utajit a nadále udržovat zdání „demokratického právního státu“.

Rovněž v Německu referují televize a rozhlas raději o nejnovějších klevetách o mistru „hitů“ Guildo Hornovi nebo o fotbalovém „císaři“ Beckenbauerovi, přestože také máme vlastní zkušenosti s politickými atentáty. Připomeňme si např. zavraždění politiků jako Uwe Barschel nebo hospodářských veličin jako Detlev Carsten Rohwedder, které dodnes

⁴⁵ *The Phoenix Project*, 9. července 1996, cit podle *Patriot Report Info Packet*, říjen 1996.

zůstalo neobjasněno. Z okolnosti, že naše média rovněž opomíjení vrhat světlo na takové případy, je zcela zřejmý *celosvětový* vliv mocných neznámých za kulisami. Globální síť vysoce profesionálních zabijáků je globalistům kdykoli k dispozici. Tito úkladní vrazi se rekrutují jak ze speciálních jednotek US-Army, tak z internacionálních kruhů tajných služeb (např. CIA, MOSSAD, KGB). Jen občas bývají obtížné osoby také odstraňovány atentátníky z prostředí organizovaného zločinu.

Nejsou to ovšem jen početná úmrtí v okolí současného amerického prezidenta, která dávají důvod k znepokojení. „Početní očití svědkové uvádějí, že Bill Clinton často sahá po kokainu. Podle člena kongresu Williama Dannemeyera to potvrzuje i lékař z Little Rocku, který Clintona ošetřoval po předávkování kokainem. Jiné osoby zase vypovídají, že se Clinton účastní tzv. ‘toga’ party. Tyto drogami zamořené orgie se obvykle pořádají v obydlí jeho bratra Rogera. Dobře známé sexuální výstřednosti jsou ovšem placeny tvrdě pracujícími daňovými poplatníky z Arkansasu.“⁴⁶

Tím to však pořád ještě nekončí - Clinton je obviňován i z následujících závažných provinění:

- * podplácení svědků
- * sexuální nátlak na zaměstnankyně
- * vyzrazení vojenských tajemství čínskému vedení
- * znesnadňování práce justice
- * krácení daní

Podle vlastních výpovědí si tehdejší zřízení budoucího prezidenta museli počínat jako gangsteři: „Roku 1993 skupina rozčarovaných státních policistů z Arkansasu poskytla časopisu *American Spectator* příběh s podrobnými údaji o sexuálním a drogovém životě Billa Clintona ve vile arkansaského guvernéra, kde policisté museli sloužit jako pasáci až do dne, kdy Clinton opustil Little Rock.“⁴⁷ Je snad to pravým důvodem, proč do dnešního dne muselo zemřít dvanáct jeho tělesných strážců? Tito lidé znali svého „šéfa“ jistě nejlépe a možná měli důvěrné znalosti o jeho soukromém životě, které se nikdy nesměly dostat na veřejnost.

Závěrem přejdeme k případu „Monica Lewinská“ a k příslušnému mediálnímu povyku kolem něj. Co si máme vzhledem ke všem výše uvedeným závažným obvinění o něm myslet? Aféra Lewinské zjevně splnila pět důležitých úkolů:

- * měla odvést pozornost od jiných a mnohem horších činů prezidenta a skrýt jeho skutečný charakter i záměry s budoucností Spojených států
- * měla odvést pozornost od případného zhroucení počítačového systému, protože prezident prakticky nic nepodnikl k řešení tak závažného problému. Kdyby skutečně došlo ke katastrofě, mohl by Clintonovi posloužit k tomu aby zůstal další čtyři roky v úřadu
- * měla snížit úroveň morálky a zábran lidí ve Spojených státech podle hesla: „Když se tak chová i prezident, proč ne já?“ (Na otázku, kdo je jejich vzorem, odpovědělo nedávno mnoho amerických dětí: prezident!)

⁴⁶ *Wake-Up Call America*, květen-červen 1997, cit. podle *Patriot Report Info Packet*, červen 1997.

⁴⁷ *The McAlvany Intelligence Advisor*, říjen 1998, str. 7.

* měla prezidenta ukázat ještě sympatičtěji jako člověka z lidu: „Prezident je zcela normální muž se zcela obyčejnými slabostmi!“

* měla uspokojit dychtivost obyvatelstva po senzacích

Prezidentství Billa Clintona se po osmi hrozných letech chýlí ke konci. Mnozí Američané již dlouho touží po dni, kdy Clinton provždy opustí Bílý dům. Můžeme si ovšem být zcela jisti, že je již připravena příští oddaná loutka skryté vrchnosti k dalšímu prosazování plánů elity a ke konečnému zavedení světové vlády. Zda to bude George Bush junior nebo Al Gore, je zcela lhostejné. U prezidentských čekatelů se vždy jedná o - z dalekého předpolí - vyvolené kandidáty, kteří jsou věrně oddáni Novému světovému řádu.

4. „Executive Orders“ - diktátorské pravomoci prezidenta

1932, tedy ještě rok před příchodem Adolfa Hitlera a nacionálních socialistů k moci, přijal Kongres Spojených států zákon zvaný *War and Emergency Powers Act*. Jím se v době války nebo tzv. „národního stavu nouze“ přenášejí na prezidenta prakticky diktátorské pravomoci, jimiž může vládnou zemi. Tento zákon nebyl nikdy zrušen a plně platí dodnes! V dobách války i míru americké hlavy státu již po více než 65 roků důsledně podřívají autoritu Kongresu ustavičným vyhotovováním „Executive Orders“ (EO).

„Executive Orders“ (exekutivní výnosy resp. prováděcí ustanovení) jsou zákony vydávané pouze americkými prezidenty. Nemusejí být ratifikovány Kongresem nebo Senátem, nýbrž nabývají platnosti pouhým zveřejněním ve federálním věstníku, což výslovně odporuje ústavě USA. Po třiceti dnech se pak tato nová ustanovení stávají „oficiálním“ zákonem a mají stejný účinek jako zákony, které normálně smějí být schváleny pouze Kongresem.

V minulosti bylo takových prováděcích nařízení použito již častěji. Tak např. prezident a vysokostupňový zednář Franklin D. Roosevelt na základě těžké hospodářské krize vyhlásil r. 1933 „stav národní nouze“, čímž se stalo trestným soukromé vlastnictví zlata. Každý občan USA musel státu vydat svou zásobu drahého kovu pod hrozbou až desetiletého trestu vězení. Roosevelt byl kromě toho odpovědný za zlověstný EO 9066 (Executive Order 9066), který za druhé světové války umožňoval internování Američanů japonského původu.

Je důležité vědět, že pojem resp. označení „Executive Orders“ se v americké ústavě vůbec nevyskytuje, z čehož lze právem soudit, takové EO nebyly Otci zakladateli vůbec ani předvídaný. Nadto všechny „Executive Orders“ představují jasné porušení ústavy, protože v ní se říká, že žádná osoba nemá mít samojediná právo vytvářet nové zákony, které navíc přímým způsobem ústavou pohrdají. Za povšimnutí jistě stojí, že sotva který prezident připravil tolik „Executive Orders“ jako Bill Clinton. V případě národní krize může všechna tato nařízení aktivovat a povýšit se na skutečného diktátora Spojených států. Nic jiného nedělal Hitler, když po požáru Říšského sněmu uvedl v platnost své zmocňovací zákony.

Přečtěme si pro zajímavost, co říká „Lidový lexikon Třetí říše“ o pojmu „zmocňovací zákon“: „Jde obecně o označení pro zákon, kterým se vedení státu vybavuje na jisté období zvláštními plnými mocemi. Ve výmarské republice byla řada takových zmocňovacích zákonů. Ohledně Třetí Říše byl tento pojem užíván na zákon k *odstranění tísně národa a říše*, který byl 23. 3. 1933 přijat dvoutřetinovou většinou proti hlasům SPD a již následující den vstoupil v platnost. Zmíněný zákon dával říšské vládě na čtyři roky právo vydávat bez schválení říšského sněmu a říšské rady zákony, které by vybočovaly ze stávající ústavy. Zákon pak byl prodloužen v letech 1937, 1939 a 1944, a proto zůstala výmarská ústava formálně v platnosti.“⁴⁸ „Executive Orders“ nejsou ničím jiným než moderními „zmocňovacími zákony“!

Následuje malý výběr již předložených prováděcích nařízení, která mohou američtí prezidenti kdykoli aktivovat, jestliže by ve Spojených státech došlo k (skutečné nebo fiktivní) „národní krizi“:

EO (= Executive Order) 10995 slouží ke konfiskaci všech nezávislých médií ve Spojených státech. Tím mohou být do budoucna umlčeny a odstraněny všechny křesťanské a

⁴⁸ Ludwig Peters, *Volkslexikon Drittes Reich*, str. 200.

vlastenecké vysílače resp. publikace, čímž by všechna komunikační zařízení v USA byla definitivně „usměrněna“.

EO 10997 slouží ke konfiskaci všech veřejných i soukromých zdrojů elektrické energie, pohonných hmot a nerostného bohatství.

EO 10998 je určen k zabavení všech veřejných i soukromých zásob potravin jakož i farem včetně jejich vybavení.

EO 11000 dává prezidentovi plnou moc nad civilními nucenými pracovníky bez zřetele na jejich finanční odškodnění, jak to bylo předvídáno v zákoně o „obraně výrobě“ z roku 1930.

EO 11003 zmocňuje prezidenta uvázat se v držení všech letadel i letišť.

EO 11005 umožňuje zabránit všem železnic, vodních cest a všech veřejných i soukromých skladištních objektů.

EO 11310 dává ministerstvu spravedlnosti oprávnění v případě potřeby prosazovat mocí ustanovení různých „Executive Orders“

Tyto EO by občanům USA uloupily všechny svobody, které ještě zatím mají. Sahají od zabavení jejich veškerého vlastnictví a majetku až po odebrání potravin. Rovněž mohou být civilisté povoláváni k nuceným pracím bez vyhlídky na pozdější odškodnění (jak to nyní požadují nuceně nasazení v bývalých nacistických táborech).

Nyní dostane slovo Rumun Traian Romanescu. Roku 1956 se mu podařil útěk z komunismu na „zlatý“ Západ, kde sepsal svá poznání v knize, v níž mimo jiné líčí, co to znamená muset se plahočit jako „nucený pracovník“. Z jeho zprávy v souvislosti s „Executive Orders“ je zřejmé, že mezi „komunistickým východem“ a „kapitalistickým západem“ není vůbec žádný rozdíl: „V důsledku kolektivní smlouvy je každý jednotlivec z donucení vazalem strany; bez souhlasu ‘odpovědných’ funkcionářů strany nemůže změnit své pracoviště, postavení ani bydliště, a je doslova držen v kleci. Podám zde pouze povrchní vylíčení nucených prací. Museli byste přijít sem k získání dojmu, jaké to je patřit k údajně *dobrovolné* pracovní vrstvě, a sami poznat, co se vyžaduje od nás všech a zvláště od našich žen a dětí. Nikdo nemůže zastávat nějaké postavení ve veřejných službách, děti nemají právo na návštěvu vyšší školy a jmenovitě univerzity, pokud nevykonaly *dobrovolnou práci*.“⁴⁹

V červnu 1994 vydal Bill Clinton EO 12919, který do jediného dokumentu shrnuje jedenáct předcházejících EO (včetně osmi výše zde uvedených) z let 1939 až 1991. Clintonovi stačilo pouze podepsat tuto písemnost, aby byla ústava USA prakticky zrušena: „Brzy po nástupu svého prezidentství ... se Clinton holedbal tím, že pokud s ním Kongres nebude spolupracovat, povládně zemi sám pomocí Executive Orders. ... Ve jménu národní bezpečnosti a ochrany před teroristy, škůdci životního prostředí, extremisty a ostatními nepřáteli, kteří stojí v cestě ‘globální vesnici’, bude mít vševědicí oko státu moc všechno pro pátrávat a každého sledovat.“⁵⁰

K uplatnění diktátorských pravomocí potřebuje americký prezident pouze situaci jím označenou za „krizi“. Následně by pak byl vyhlášen „stav národní nouze“ a prováděcí

⁴⁹ Traian Romanescu, *Herren und Sklaven des XX. Jahrhunderts*, str. 74 ad.

⁵⁰ *The McAlvany Intelligence Advisor*, září 1998, str. 26.

nařízení (EO) mohou zasáhnout, čímž se Spojené státy Americké i *oficiálně* stanou policejním státem ovládaným jistým druhem vojenské vlády.

Je myslitelných nejméně šest možností, jimiž by v příštích letech mohla být „národní krize“ vyvolána:

* Počítačovým kolapsem k přelomu tisíciletí (Y2K) a jeho nedozírnými následky na průběh obou roků 2000 a 2001;

* novou světovou hospodářskou krizí, před níž odborníci již po léta varují;

* celostátními rasovými nepokoji podněcovanými (černými i bílými) provokatéry. (Mnoho lidí je přesvědčeno, že události v Los Angeles r. 1992 byly pouhým náznakem toho, co se v USA objeví *celostátně*.);

* *inscenovanými* teroristickými úderými provedenými některými z mnoha tajných služben „americké vlády“, které pak mohou být opět podstrčeny „muslimským teroristům“ nebo „křesťanským pravicovým extremistům“ (jako např. atentát na World Trade Center v New Yorku r. 1994 nebo atentát na vládní budovu v Oklahoma City r. 1995);

* atentáty skutečně provedenými muslimskými extremisty z odplaty za permanentní americkou agresi vůči arabskému světu. (Je docela dobře možné, že mezinárodnímu právu odporující „americké“ útoky na Súdán a Afghánistán ze srpna 1998 mohou sloužit jako pobídka „muslimským teroristům“ k odvetě, jak se domnívají některé tiskové komentáře: „Islámisté hrozí Washingtonu odvetnými úderými.“⁵¹)

* těžkými přírodními katastrofami, které mohou být hráči v zákulisí kdykoli vyvolány pomocí tajných projektů vyspělé technologie HAARP.

Velmi pravděpodobně budeme mít kolem přelomu tisíciletí co dělat s nějakou *kombinací* těchto jednotlivých bodů. Může to být např. společenský chaos a anarchie na základě Y2K, nová světová hospodářská krize, která následně povede k rasovým nepokojům, čímž budou tajné službeny Velkého bratra moci nerušeně páchat své atentáty, z nichž pak lze snadno se všemi důsledky obvinít „nacionalisty“ a „fundamentalisty“.

Poté by mohla FEMA, jedna z nejpochybnějších a nejtajnějších služben USA, převzít se zákonným krytím „Executive Orders“ z pověření prezidenta totální kontrolu nad celým národem. V následující kapitole se na tyto „úřady“ podíváme trochu blíže.

⁵¹ *Fuldauer Zeitung*, 24. 8. 1998.

5. FEMA - prodloužená ruka tajné vlády

Tajný vládní úřad FEMA (Federal Emergency Management Agency) byl vytvořen podle konceptu Zbigniewa Brzezinského, pozdějšího zakladatele Trilaterální komise, a Samuela Huntingtona, člena této tajné organizace. 22. října 1969 podepsal tehdejší prezident USA Richard Nixon prováděcí nařízení č. 11490, čímž byla FEMA oficiálně uvedena v život. V pozdějších letech byly pravomoci tohoto úřadu ještě dodatečně rozšířeny. Nejprve pomocí EO 12148 (podepsal prezident Jimmy Carter, jehož bezpečnostním poradcem byl Brzezinski), a poté EO 12656 (podepsal prezident Ronald Reagan).

FEMA je označována za útvar pro stav nouze, jehož úlohou je koordinovat pomocné práce pro civilní obyvatelstvo při přírodních katastrofách jako jsou hurikány, povodně, tornáda nebo zemětřesení. V této souvislosti je ovšem pozoruhodné, že pouze kolem deseti procent zaměstnanců FEMA mělo kdy co dělat s pomocí při stavu nouze a že na tyto účely vydává pouze asi šest procent svého celkového rozpočtu! Naprostá většina spolupracovníků tohoto úřadu se zabývá zcela jinými, mnohem záhadnějšími záležitostmi, které zcela jistě nejsou v zájmu veřejnosti. FEMA totiž především slouží k zabezpečení trvání „americké“ vlády.

V této souvislosti počítají plány FEMA dokonce i s úplným odstraněním ústavy a následným zřízením (komunistické) vojenské diktatury. Statisíce Američanů, kteří představují údajné nebezpečí pro „americkou“ vládu, jsou úřadem FEMA již dávno registrováni a nacházejí se v jejích tajných databázích (viz níže). Nouzová opatření tohoto úřadu plánují zatčení a internování všech amerických občanů, kteří se nějakým způsobem staví proti „americké“ politice. To všechno přirozeně jménem „národní bezpečnosti“, která je však ve skutečnosti bezpečností skryté vrchnosti.

Kdyby byla například vyvolána nová světová hospodářská krize a někteří nebojácní křesťanští vlastenci by se odvážili veřejně pranýřovat její *skutečné původce* a mobilizovat své spoluobčany proti utiskovatelům, byli by okamžitě úřadem FEMA oceňováni jako „teroristé“, „rebelové“ či „původci nepokojů“ a proti takovým „nepřátelům státu“ by se brutálně zasáhlo. O vládě špatně smýšlející občané (křesťané a vlastenci) by byli zatčeni a na neurčitou dobu internováni.

Je dobře známo, že FEMA se již dlouho intenzivně připravuje na možnou občanskou válku ve Spojených státech a že k tomu účelu zřídila obrovské podzemní kryty určené pro významné politiky, které by však současně sloužily i jako velitelské ústředny a dokonce koncentrační tábory (viz níže) pro „nepřátele“ tzv. „americké vlády“ resp. Nového světového řádu.

FEMA sídlí ve Fort Meade ve státě Maryland v komplexu budov tajemné *National Security Agency*, která globalistům po celou dobu svého trvání slouží jako celosvětová kontrolní a pozorovací služba. Odtud také se koordinuje a kontroluje celostátní síť spolupracovníků. Instrukce s rozpočtem mnoha miliard dolarů se momentálně intenzivně připravuje na očekávanou „národní krizi“.

Poté, co se americký lid prostřednictvím prováděcích ustanovení už dostal pod komando úřadu FEMA, vstupují do hry „mírové sbory“ Spojených národů. Ty mají do budoucna za úkol starat se o klid a pořádek především ve velkoměstech USA a zakročovat proti všem, kteří by se i nadále odmítavě stavěli ke světové vládě OSN. Poté bude FEMA zmocněna zabavit všechny nezávislé televizní a rozhlasové stanice a navždy je přimět k mlčení. Dále

bude na základě různých „Executive Orders“ oprávněna konfiskovat základní životní potřeby a zavírat farmy. Mnozí křesťanští vlastenci již dnes varují, že ve velké části Spojených států by mohla nastat (úmyslně vyvolaná) nouze o potraviny, sloužící *výhradně k přinucení občanů USA akceptovat světovou vládu*. Poté by lidé dostávali něco k jídlu jen tehdy, jestliže se naprosto podřídí rozkazům mužů v pozadí Nového světového řádu. Odmítání příkazů k „odevzdání všech střelných zbraní“, „implantování mikročipu“ a „oddanosti k OSN“ by se pro mnoho lidí rovnalo trestu smrti!

„Ve výborně podložené zprávě časopisu Spotlight ... je odhaleno nové ‘národní komunikační centrum’ služebny FEMA v Salt Lake City. Reportéři z místa hlásí, že část tamějšího letiště je oddělena zátarasy a ostnatým drátem a že pancéřová vozba Národní gardy je připravena v obranných postaveních. Na plotech jsou umístěny laserové senzory a výstražné tabule upozorňují, že vstup do areálu je přísně zakázán. Každý, kdo by zhotovil snímek nebo náčrt objektu, poruší zákon o „národní bezpečnosti“ z roku 1950. Na druhé straně zátarasů je přistávací plocha vrtulníků, na níž jsou nejméně dva, spíše však čtyři armádní vrtulníky Apache, zjevně vybavené raketovým odpalovacím zařízením. Na jiném místě tábora se k obloze zdvihají obří satelity kvůli komunikaci úřadu FEMA.“⁵²

Z takových a mnoha dalších zpráv jasně vyplývá, že se FEMA připravuje na vojenskou intervenci ve Spojených státech a že k tomu účelu po celé zemi zřizuje přísně střežené velitelské centrály. Jestliže americký prezident na základě nějaké výše popsané „krize“ vyhlásí „stav národní nouze“ a zaktivuje prováděcí ustanovení, bude mít (lidem nevolný!) ředitel FEMA z prezidentova pověření moc vládnout nad celým národem a suspendovat zbývající občanská práva Američanů. To je děsivě ultimativní scénář, kterého se tolik lidí plným právem obává.

Není to však pouze FEMA a její neprůhledné plány, sloužící k boji s vlastenci a křesťany Spojených států, protože tam již existuje *celá síť* nepřehledných vládních úřadů určených ke střežení a tím i k trvalému kontrolování občanů USA.

⁵² Jim Keith, *Black Helicopters Over America*, str. 109.

6. Pomocný aparát *Velkého bratra*

V USA mají např. *Office of Special Investigation* (OSI = úřad pro zvláštní vyšetřování), vytvořený k odhalování „staronacistů“, *Drug Enforcement Agency* (DEA = protidrogový úřad), *Counter-Terrorist Center* (CTC = protiteroristický úřad), *Environmental Protection Agency* (EPA = úřad ochrany životního prostředí), *Food and Drug Administration* (FDA = úřad pro potraviny a medikamenty), *National Reconnaissance Office* (NRO = úřad pro špionážní satelity), *National Identification Center* (NIC = národní identifikační úřad), *Immigration and Naturalization Service* (INS = přistěhovalecký úřad) a celou řadu dalších institucí, o nichž mnozí občané USA ještě vůbec neslyšeli a jejichž smyslu nerozumějí.

K ozbrojeným zákrokům proti křesťanským vlastencům používá *Velký bratr* různých federálních policejních úřadů jako *Federal Bureau of Investigation* (FBI), *Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms* (BATF resp. ATF) a *US-Marshals Office* (BATF je např. odpovědný za masovou vraždu davidíánů ve Wacu).

Podívejme se nyní na dvě zvláště mocné nižší služebny státního aparátu „americké“ vlády. Jsou jimi ultratajná *National Security Agency* a *Internal Revenue Service* - americký finanční úřad.

a) „National Security Agency“

Přísně tajný Národní bezpečnostní úřad (*National Security Agency* = NSA) byl zřízen 4. listopadu 1952 prováděcím ustanovením amerického prezidenta izraelského původu a vysokostupňového zednáře Harry Solomona Trumana (vl. jm. Treumanna). „NSA především zodpovídá za elektro-optickou špionáž (např. monitorování mezinárodních radiových komunikací, nasazování satelitů, odposlechy mezinárodního telefonního provozu atd.).“⁵³ Již po desetiletí slouží NSA skryté vrchnosti jako dozorčí ústředna celého světa. Své sídlo má v marylandském Fort Meade. (Oficiální) rozpočet National Security Agency činí ročně kolem osmi miliard dolarů. „Se zhruba dvaceti tisíci pracovníky je NSA největším zaměstnavatelem v Marylandu a kontroluje síť do stovek tisíců jdoucích spolupracovníků (jen v samotných USA nejméně 50 000) od Aljašky po Thajsko na nejrůznějších vyzvědačských stanovištích. Její úlohou je především chránit komunikační síť vlády před průniky a v zahraničí provozovat odposlouchávací službu. K tomu patří zachycování akustických a písemných zpráv, přenášených telefonem, faxem, počítačovou sítí či jinými médii. Týká se to však i neverbální komunikace pomocí radaru apod. Např. dnes na trhu nabízené jazykové detekční programy pro počítače měla NSA k dispozici již před dvaceti lety. Lze si tedy právě v oblasti počítačů představit, jak rychle se technologie vyvíjí.“⁵⁴ Jinak řečeno již začátkem šedesátých let měla *National Security Agency* k dispozici tu nejvyspělejší technologii!

„Přestože v USA i v zahraničí je o NSA známo jen velice málo,“ píše Texe Marrs, „je příslovečně nejmocnější organizací celého světa. V porovnání s ní je CIA pouze malou ‘policejní paží’. Neomezována žádnými zákony a povinna skládat účty pouze Národní bezpečnostní radě ... kontroluje NSA takovou informační a dozorčí síť, obepínající celý

⁵³ Kunhanandan Nair / Michael Opperskalski, *Cia: Club der Mörder*, str. 16.

⁵⁴ *Video & more*, 7/8 1999, str. 16.

glóbus, jakou si neuměl představit ani George Orwell ve svém románu '1984'. Mnozí lidé si myslí, že 'computerový věk' byl spuštěn kosmickým programem nebo závody v nukleárním zbrojení, ale není tomu tak. VEŠKERÝ významnější pokrok v počítačové technologii posledních třiceti let od začátků IBM až po supercomputery současnosti byl určen pro NSA. Ta mimochodem vlastní podzemní areál o 18 hektarech, kde se nacházejí výhradně obrovité počítače. Vůbec první 'supercomputer' světa byl vytvořen pro potřeby NSA a r. 1976 nainstalován v jejím hlavním stanu. Celý rozvoj počítačové technologie dvacátého století je důsledkem neukojitelné touhy NSA po stále větších a rychlejších computerech, s nimiž lze shromažďovat a vyhodnocovat informace o stovkách milionů čestných, zákonů dbalých a nevědomých občanů.⁵⁵

Díky NSA patří soukromé telefonní hovory už dávno minulosti, protože tato služebna využívá kontrolního systému amerického telekomunikačního gigantu AT&T. Tím pak mohou být odposlouchávány *všechny* hovory včetně faxu a e-mailu. Jestliže v takovém hovoru padne některé z tří set klíčových slov (např. „prezident“, „bomba“, „světový řád“, „zednáři“, „bilderbergové“ atd.), je hovor automaticky nahráván a později přezkoumán a vyhodnocen příslušným zaměstnancem NSA. Až proto příště sáhnete po sluchátku, mějte na paměti, že *Velký bratr vždy naslouchá*, a to nejen v USA nebo v Německu, ale doslova *všude po světě!*

Spolupracovníci NSA založili v mnoha místech USA fiktivní firmy a výnosné obchody, z nichž slídí pro svou centrálu a informují o „podezřelých“ osobách (např. „teoreticích spiknutí“ či „rasistech“), které by podle jejich názoru měly být elektronicky hlídány. Tento postup probíhá pod kódovým označením DOMINT (*Domestic Intelligence* = domácí, vnitrostátní zpravodajská služba).

Další agenti zastávají seriózní povolání jako třeba právníci nebo sociální pracovníci. Z toho důvodu nemá široká veřejnost prakticky představu, že *National Security Agency* má v USA k dispozici tak všudypřítomnou „protiteroristickou dohlížecí síť“, jejíž pomocí mohou vládní úřady špehovat potenciální „nepřátele státu“ a neodkladně je zneškodňovat. To všechno se přirozeně děje v zájmu „národní bezpečnosti“ Spojených států amerických!

b) „Internal Revenue Service“

Na příkladu amerického finančního úřadu *Internal Revenue Service* (IRS), nejenáviděnějšího vládního úřadu USA, si lze dobře ukázat, jak nepřipustně některé úřady „americké“ vlády postupují proti národu a jak jej soustavně šikanují.

IRS je vymahačem peněz pro *Federal Reserve*, protože jí vybrané daně z příjmu jsou *převáděny přímo* na tuto soukromou banku a *nikoli* ministerstvu financí USA, jak se mnoho lidí dodnes mylně domnívá. Tím se jen znovu potvrzuje, že nešlo o žádnou náhodu, když *Federal Reserve* i *daň z příjmu* byly v USA zavedeny v témže roce!

Z následující tiskové zprávy vyplývá, že také IRS je prodlouženou paží *Velkého bratra*: „Americké finanční úřady nedělají s klienty žádné okolky,“ zněl titulok novin.⁵⁶ V článku je líčen příběh naftového magnáta Moncriefa, který byl r. 1994 poctěn „návštěvou“ úřed-

⁵⁵ *Project L.U.C.I.D.*, str. 201.

⁵⁶ *Fuldauer Zeitung*, 12. 5. 1998.

níků IRS: „Dveře jeho farmy v texaském Fort Worthu se rozletěly a ozbrojení muži v uniformách vtrhli do pracovny jako armáda, obsazující nepřátelské pobřeží.

Důvodem akce bylo udání bývalého spolupracovníka o údajném [!] zkrácení daní o 300 milionů dolarů. Vyhodnocení tak dramaticky zabavených podkladů však nic soudně použitelného nepřineslo. IRS tehdy Moncriefovi nabídla „dobrovolné vyrovnání“ oněch 300 milionů. Po rozhořčeném odmítnutí následoval požadavek 100, poté 24 a nakonec 23 milionů dolarů. To už obchodník akceptoval a později prohlásil: ‘Bylo mi jasné, že IRS jinak přivede náš rodinný podnik do konkursu a mne do hrobu’. ‘A skutečně již mnozí Američané spáchali sebevraždu, protože nedokázali unést psychický nátlak IRS. Moncrief později vylíčil svůj příběh finančnímu výboru amerického Senátu při slyšení o pochybeních federálního finančního úřadu IRS.

Po slyšení senátoři „nevěřicně kroutili hlavou. ‘To je hotová válka státu proti občanům,’ zvolal pobouřeně senátor Patrick Moynihan z New Yorku. Přesto však Texasanova zpráva byla jen jedním z mnoha případů násilí, vydírání, podplácení i nadřezování, které čtyřdenní senátní slyšení o mocném federálním finančním úřadu USA odhalilo.

Tak např. ctižádostivý úředník IRS v Tennessee po léta fabrikoval domnělé důkazy o tom, že tehdejší předák republikánů v senátu Howard Baker je podplácen jistým zainteresovaným podnikatelem. I když se tato udání po interní prověrce ukázala jako nepravdivá, představený IRS svého úředníka i nadále kryl. Vzdor dalším závažným pokleskům zůstal v úřadě, až byl nakonec přistižen s kokainem ve služebním autě.“⁵⁷

Je přinejmenším pochybné, že se na praktikách IRS do budoucna něco změní, neboť „po sérii skandálních odhalení před půl rokem řízením neoblíbeného úřadu se 100 000 zaměstnanci pověřený manažer Charles Rossotti reagoval na nové výtky spíše bezradně. ‘Neznám žádnou kouzelnou formuli,’ prohlásil senátorům“.⁵⁸

Nedávno se tento „daňový úřad“ dokonce začal vojensky vyzbrojovat: „Jak může vláda ospravedlnit vyzbrojování tak nepřístojného úřadu,“ ptá se Jon Dougherty. „Vládní vymahači daní nepotřebují ozbrojenou sílu, nebo snad přece jen ano?“ Zákonodárci jsou zjevně přesvědčeni o tom, že to správné je. A skutečně také IRS vydá v letech 1998 až 2000 více než milion dolarů na zbraně. ... Nejnovější rozpočtová čísla dokládají, že IRS již také vydala milion dolarů za poloautomatické ruční zbraně a do roku 2000 ještě zaplatí dalších 200 000 dolarů za brokovnice Remington. ... Kdo napříště poruší daňový zákon, musí předstoupit před zvláštní daňový soud a nikoli před běžný federální soud jako dosud.

Jinými slovy pohlaváři ve Washingtonu mají takový strach, aby nepřišli o jediný cent, že z IRS vytvořili čtvrtou paži vlády s vlastním zákoníkem, vlastními soudy a policisty. Můžete klidně zabíjet nenarozené děti, ale ani ve snu vás nesmí napadnout podvádět při vyplňování daňového přiznání.“ Za vaše peníze si už IRS klidně může dovolit „nakoupit 667 nových brokovnic a 1 340 pistolí. To stačí k vyzbrojení zhruba 600 dvoučlenných jednotek IRS. V tom samozřejmě nejsou zahrnuty zbraně, které již IRS ve svém arzenálu má. Kdo už opravdu ví, kolik a jakých zbraní vlastně IRS má?

Nelze se vyhnout otázce, proč Kongres - navíc po několikaletých slyšeních před Kongresem i Senátem o nespočetných machinacích IRS - zmocnil zaměstnance tohoto úřadu dokonce i k zatýkání? Cožpak se všichni ve Washingtonu kolektivně pomátli? Nepřesvědčili

⁵⁷ Tamtéž.

⁵⁸ Tamtéž.

se snad nedávno různí senátoři i vládní představitelé, že IRS nedůvěřuje ani jim samotným? ... Američané musí být informováni o tom, co se zde děje. Žijeme v době, kdy naše peníze jsou vládě ve Washingtonu důležitější než naše svoboda - a to dokonce do té míry, že výběrčí daní budou nejnověji dokonce ozbrojeni. Je cosi hodně shnilého v tom našem 'ráji'!“⁵⁹

Příklad „Living Truth Ministries“ ukazuje, že skrytá vrchnost zneužívá IRS i k zákrokům proti nepřijemné církvi a odnímá jí daňové osvobození, pokud se odváží postavit proti cílům skryté vlády. Pastor Tex Marrs se v této souvislosti ptá: „Stal se z IRS státní policejní úřad, který soustavně šikanuje církve, pastory a misionáře, stále ještě věřící na staromódní vlastenectví?“ A skutečně také „pastor nebo jiný duchovní vůdce, který nedbá pokynů IRS ... může přijít o daňové osvobození a bude s ním ze strany IRS velmi tvrdě nakládáno“.

Marrs sestavil 35 bodů, jejichž praktikování se IRS nelíbí, a také jí bude stíháno. Z impozantního výčtu si zde ukážeme alespoň několik příkladů. IRS se zásadně přičí, když kdokoli:

- * poukazuje na spiknutí,
- * kritizuje *Nový světový řád*,
- * nepříznivě hodnotí vládní úřady jako IRS, FBI, BATF, CIA a další,
- * odhaluje nebo kritizuje hnutí *New Age*,
- * obhájí *Second Amendment*, tedy ústavní právo na držení a nošení zbraní (viz níže),
- * říká, že potraty jsou vraždou nevinných dětí
- * prohlašuje homosexualitu za hřích a ohavnost před Bohem,
- * mluví o ohrožení křesťanství resp. takové hrozby jmenovitě odhaluje,
- * publikuje a nabízí knihy, kazety a další materiály, odhalující plán elity proti lidstvu i Bohu,
- * kritizuje OSN i další internacionalistická seskupení jako *CFR*, *Bilderberg* nebo *Trilaterální komisi*,
- * kritizuje zednáře, řád *Skull & Bones* nebo jiné tajné společnosti,
- * kritizuje židovskou *ADL* nebo ostatní židovské zájmové svazy,
- * mluví kladně o „politických právech“ nebo „vlasteneckých snahách“,
- * podporuje a povzbuzuje pronásledované křesťany v Číně, na Kubě, v Izraeli, Saudské Arábii, ve Spojených státech či kdekoli jinde.⁶⁰

Porozumíme-li *politickému* a především *spirituálnímu* pozadí světového spiknutí, pak samozřejmě za vyčtenými body rozpoznáme *jednotné schéma*. Vždy se postupuje proti křesťanství a Božím přikázáním (např. „nezalžeš, nezabiješ“), přičemž tažení proti výše uvedeným bodům se rozhodně neomezuje jen na USA. Globalisté se dnes usídlili po *celém světě* a prostřednictvím sítě oddaných přísluhovačů a sympatizantů postupně praktikují svou bezbožnou politiku po celém glóbu.

Podívejme se na chvíli na Německo. Jestliže se zde někdo vyjádří „nepříznivě“ o homosexuálech“ nebo o jejich způsobu života, vystavuje se nebezpečí, že si jej kvůli „diskrimino-

⁵⁹ Jon Dougherty, *USA Journal Online*, 23. července 1998, cit. podle *Free American Newsmagazine*, září 1998, str. 45.

⁶⁰ Texe Marrs, *Special Report, How the IRS controls Christian Churches*.

vání menšin“ vezmou na mušku „strážci veřejného pořádku“. Souhlasí-li se zdravou národní hrdostí, je přirozeně automaticky „pravicový extremist“ nebo dokonce „neonacista“. Kritizuje-li někdo pronásledování křesťanů v soudobém Izraeli, nevyhne se označení „antisemita“.

Především v západních průmyslových zemích, údajně tak příkladných „demokracií“ pro svět, se nám nabízí stále stejný obraz: vrchnosti těchto států stanovily určitý kodex chování a stíhají jakékoli porušení jeho pravidel prostřednictvím totálně zglajchšaltované justice. Tím se již docílilo celosvětové *uniformity myšlení občanů* i tichého odbourání „práva na svobodné vyjádření názoru“ ve prospěch tzv. „politické korektnosti“.

Všechno je tím horší, že si Velký bratr nejen v USA vytvořil pomocné instituce, které se z pověření „státu“ postaraly o to, aby občan mohl být trvale hlídán a zastrašován. Proto jsou stále častěji vystaveni ustavičně tvrdším justičním represáliím všichni lidé, kteří snahy skryté vrchnosti o zřízení centralizovaného světového státu považují za smrtelně nebezpečné svým národům nebo je právem srovnávají se stavbou novodobé babylónské věže, a proto je také rozhodně odmítají.

7. „Multi-Jurisdictional Task-Force“ - policejní útvar Nového světového řádu

Aby mohla rozhodnutí (zastíraného) policejního státu prosazovat s ocelovou tvrdostí, potřebuje elita naprosto efektivní zásahové jednotky: zvláštní multi-pravomocný útvar - MJTF! Tento integrovaný „národní policejní útvar“, skládající se z policistů zvláštních komand, z vojenských jednotek, členů Národní gardy, z pouličních band i zahraničních bojových jednotek, zrealizoval r. 1989 tehdejší prezident USA George Bush .

MJTF coby úderná síla Velkého bratra je přichystána jako samostatně operující rotu zasáhnout *kdykoli a kdekoli* v celé zemi a rozdrtit každý odpor proti politice „USA“. Policie budoucnosti se už nemá objevovat jako „přítel“ a „pomocník“ občanů, nýbrž bude bohatou elitou nasazována jako jistý druh „branné moci“ např. k pacifikování demonstrací a vzbouření „prostého lidu“.

Dwight L. Kinman informuje o jednom takovém zásahu MJTF: „Koncem roku 1992 a počátkem 1993 jsme se stali svědky řady ... akcí, při nichž byly odebírány střelné zbraně, prováděny domácí prohlídky a konfiskace: ‘Operace Clean-Sweep’ v Chicagu, ‘Achilles Two’ v Clevelandu a další akce po nepokojích v Los Angeles však nebyly zaměřeny proti pouličním bandám, *nýbrž proti občanů, kteří chránili své domovy a živnosti*. ‘Operace Clean-Sweep’ trvala týden, přičemž muži MJTF odřízli celé okolí, postupovali dům od domu, v případě potřeby si vstup vynucovali násilím a podle (svého) trestního práva postihovali držitele střelných zbraní a munice.

Muži těchto policejních jednotek měli černé uniformy ... a byli vyzbrojeni, vystrojeni a zásobováni z peněz DOD (ministerstva obrany).

Viděli jsme také operaci ve Wacu [viz níže] s rotou mužů úřadu ‘Alcohol, Tobacco and Firearms’, který přepadení provedl pravděpodobně pod velením MJTF. Ta [MJTF] *přijala do svých řad pouliční bandy jak ‘crips’, tak i ‘bloods’ z Los Angeles, Chicaga a New Yorku*. Tito zabijáci byli vycvičeni, vybaveni a oblečeni za federální peníze a mají sloužit jako kanonenfutr.“⁶¹

Neznějí tyto údaje snad až příliš fantasticky? Kriminální pouliční bandy, které z pověření „americké“ vlády mají pomáhat při odzbrojování amerického civilního obyvatelstva? Bohužel to však nejsou žádné *domněnky* nebo pouhá *tvrzení*, protože je k nim po ruce celá řada hodnověrných důkazů.

„Národní policejní útvar existuje v elementární formě téměř ve všech státech unie. Slouží [skryté vrchnosti] jako rychle nasaditelná válečná síla k intervenci na lokální i celonárodní úrovni,“ píše Jim Keith. „Jedna z hlavních součástí tohoto národního policejního útvaru je označována za zvláštní multi-pravomocný útvar (MJTF). Říká se nám, že MJTF byl vymyšlen ministerstvem obrany a jím také koordinován s FEMA a s úřadem Národní gardy. Přesto jsou však jeho příslušníci současně členy různých vládních úřadů včetně BATF, FDA, CIA, DEA (drogový úřad), IRS, Federal Marshalls, Národní gardy i místního policejního presonálu. Navíc může MJTF v době vyhlášeného stavu národní nouze povolávat rekruty. O MJTF se říká, že používá pouliční bandy i ‘Guardian Angels’⁶² jako ‘teroristických jednotek’ při domovních prohlídkách a konfiskacích u Američanů. Mark Koernke ve svém videosnímku ‘Amerika v nebezpečí’⁶³ varuje:

⁶¹ *The World’s last Dictator*, str. 66 ad.

⁶² Skupiny osob chránící občany před kriminálníky.

svém videosnímku ‘Amerika v nebezpečí’⁶³ varuje: ‘Posluchači National Public Radio zaznamenali poznámku o tom, že úřady mají v úmyslu přeměnit pouliční bandy v tzv. policejní personál. V zájmu této činnosti byla uzavřena mírová dohoda mezi většinou velkých pouličních gangů v Los Angeles. Tou dobou probíhala také vyjednávání s kriminálními bandami v Chicagu a v New Yorku. ... ‘Crips’ i ‘bloods’ v Los Angeles podle federálního příkazu dostávají od státu Kalifornie výcvik, výzbroj a uniformy. Dohoda s gangy byla nedávno definitivně uzavřena v Chicagu. Civilní bandy budou sloužit jako (snadno odepsatelné) hlavní úderné síly, které jako první přijdou k vašim dveřím’.⁶⁴

V současné době se vedle národních policejních jednotek a branné moci MJTF nachází na americké půdě kolem půl milionu zahraničních vojáků. Jsou mezi nimi také čínské a ruské jednotky včetně těžké vojenské techniky a zhruba sto tisíc vojáků ozbrojených sil OSN. Tyto jednotky mají v budoucnu (např. při celostátních rasových nepokojích) v USA vystoupit jako „mírové síly“ OSN. Kromě toho má skrytá vrchnost k dispozici ještě efektivnější zásahové jednotky, které již po léta terorizují americké civilní obyvatelstvo ...

⁶³ V originále *America in Peril*.

⁶⁴ *Black Helicopters Over America*, str. 118 ad.

8. Neoznačené černé bojové vrtulníky

Jestliže je MJTF pozemní silou *Velkého bratra*, pak jeho mohutně vyzbrojenou leteckou podporu tvoří neoznačené černé bojové vrtulníky. Tato sjednocená bojová síla byla z pověření skryté vrchnosti vytvořena výhradně k zasahování proti *americkému civilnímu obyvatelstvu*. Jedním z hlavních cílů spiklenců je totiž zavedení životní úrovně „třetího světa“ i v „bohatých“ průmyslových zemích, čímž by se *veškerá světová populace* ocitla ve stavu naprostého bezpráví a chudoby - se samozřejmě výjimkou jednoho procenta vyvolených miliardářů ovládajících ze zákulisí mocenské nitky. V této souvislosti spiklenci přirozeně počítají s rostoucím odporem národů.

Černé bojové vrtulníky byly poprvé pozorovány v srpnu 1971 u Lake County v státě Colorado. Tamější farmář našel na svém pozemku čtyřicet mrtvých ovcí pokrytých záhadnými puchýři. Při tom ještě stačil zahlédnout, jak se z místa vzdaluje neoznačený vrtulník. Od toho případu pak byly v celé unii zaznamenány stovky takových pozorování. Nespočetní očití svědci uvádějí, že je tyto vrtulníky dokonce ohrožovaly a napadaly.

Především v 70. a 80. letech se množila hlášení o nálezů zohavených ovcí a hovězích dobytčat. Mnoho Američanů si tehdy tyto případy dávalo do souvislosti s mimozemšťany, kteří údajně studují tvorstvo naší planety. Ve skutečnosti však za takovými případy vězela „americká“ vláda, které byly historky o UFO vítanou kamufláží, za níž mohla nerušeně provádět série svých pokusů a ověřovat nové zbraně.

Jim Keith o záhadných bojových strojích píše takto: „Vrtulníky jsou vybaveny nejmodernější elektronickou pozorovací technikou, mj. i laserovými digitálními vyhledávací pro zaměřování a odpalování raket Stinger za každého počasí. Podle informátorů pozorujících základnu Tupelo mají vrtulníky zpravidla dvoučlennou posádku v černých overalech bez výsostných znaků.“⁶⁵

Nasazení těchto černých bojových vrtulníků slouží hned několika účelům:

- * jsou a budou používány k *hlídacím a pozorovacím akcím*,
- * užívá se jich k *zastařování* kritiků režimu,
- * jsou připraveny svrhávat na civilní obyvatelstvo *bojové látky* (čti: bakteriologické zbraně!),
- * slouží k rychlé *přepravě jednotek*,
- * užívá se jich k *vraždění nepřátel* „US“ vlády.

Mnohé nezávislé (a tím ještě relativně svobodné) americké publikace informují, že zásahů černých vrtulníků především v posledních letech dramaticky přibylo, z čehož lze vyvodit, že se skrytá vrchnost podle všeho v nejbližších letech na něco určitého připravuje. Kromě toho se z jejích vlastních dokumentů ví,⁶⁶ že má pro období po roce 2000 připravené plány, které samozřejmě nejsou v zájmu veřejnosti.

Za mnohé příslušné informace děkujeme bývalému zaměstnanci federální vlády, který byl po 31 let činný na ministerstvu obrany. Mj. mluví také o následujících případech: Na jaře

⁶⁵ *Black Helicopters Over America*, str.

⁶⁶ Viz moji knihu *Svět zla - Země v chaosu* (v originále *Eine Welt des Bösen - Erde im Chaos*).

1994 „pořídil jeden občan snímek místa ‘tajné operace’ [OSN/NSŘ]⁶⁷ podél federální silnice. O dva týdny později dostal úřední psaní ministerstva dopravy mj. s otázkou: ‘Co jste dělal v okolí federální silnice, kde jste se neoprávněně zdržoval?’ Další občan USA, dallaský právník Mike Benn, dostal v lednu téhož roku podivnou noční návštěvu, přestože se o tom Američané z kontrolovaného tisku nic nedozvěděli: ‘Černý vrtulník bez označení se vznášel nad jeho domem. O dva dni později pak přiletěl znovu (možná tentýž) vrtulník a odpálil dvě rakety na dům stojící na protější straně cesty. Tato budova měla téměř stejný půdorys a komín v ose střechy jako Bennův dům. Během několika hodin odvezla skupina lidí z tajné služby z postiženého domu všechny domácí přístroje. Řekli, že protější dům ‘byl zasažen bleskem’.

Víme-li, co se stalo, je nám také jasné, že na obou těchto případech se podíleli jak muži z ‘tajných operací’, tak i ‘veřejná’ (viditelná) vláda. To znamená, že vláda USA je za to přímo odpovědná.

V případě na federální silnici pozoroval občan ‘tajné komando’ ..., neznámou zahraniční jednotku, která se ‘potloukala u ‘rozestavěného’ stanoviště v okolí silnice. Protože se tam vlastně nemá nacházet, tj. že je oficiálně ‘neviditelná’, nemohla občanovi zabránit v legální cestě. Musela ovšem vědět, že existence základny její ‘tajné operace’ bude ‘pozorným vlastencem’ kompromitována. Kdo napsal výše zmíněný dopis z ministerstva dopravy, když tajná komanda musí přece působit ve skrytu? Nelze se vyhnout otázce, proč by toto ministerstvo mělo vůbec zajímat, zda si nějaký občan udělal snímek stavební konstrukce poblíž federální silnice?

Vedoucí tajné operace se obrátil na nejbližší nadřízenou instanci, v tomto případě na svou ‘kontaktní osobu’, příslušnou pro záležitosti operací Nového světového řádu v oblasti transportních prostředků“ a ta poslala pozornému občanovi dopis s výše citovanou otázkou. Z toho je zřejmá spolupráce oficiálních míst vlády USA s osobami, které slouží jako vykonavatelé skryté vrchnosti.

„V lednu během britské tiskové konference položili Clintonovi otázku: ‘Co je s mužem v Dallasu, který shromáždil 17 milionů podpisů proti vám k zahájení procesu o zbavení prezidentského úřadu?’ Lidé o tom nevěděli, protože zglajchšaltovaný tisk v USA o případu vůbec neinformoval. Clinton odmítl otázku zodpovědět a okamžitě odešel, čímž konference skončila. Clintona a muže v pozadí Nového světového řádu otázka mimořádně rozzuřila a veškerý hněv se obrátil především proti panu Bennovi z Texasu. Nezapomínejme, že Bill a Hillary musejí bezpodmínečně zůstat v úřadu tak dlouho, než bude NSŘ upevněn. Obrátili se přímo na Hillary, protože záležitost s ‘odvoláním z úřadu’ byla pro členy ‘tajných komand’ velice vážnou záležitostí. Z toho důvodu byl vyslán vrtulník se zahraniční posádkou k Bennovu domu, aby udělal špinavou práci. Ochotní lokajové ovšem raketami zasáhli nepravý dům! Kontrolovaný tisk poté oznámil, že do domu udeřil blesk. Protože blesk normálně ionizuje televizní obrazovky a nic takového v tomto případě nenastalo, musel se přístroj rychle ‘odstranit’, aby bylo možno nadále udržet ‘historku o úderu blesku’. (Jak je vidět, poučili se z mnoha chyb ve Wacu, které se už nadále nesmějí opakovat!) Věnujme se nyní stručně případu zavraždění admirála Mike Boorda. Tisk nás informoval, že admirál spáchal sebevraždu, a Nový světový řád použil vymyšleného příběhu kolem řádu ‘Bronze Star’ k tomu, aby znělo hodnověrně, že se Boorda zabil sám. Existují však

⁶⁷ Tj. Nový světový řád.

dvě zprávy o tomto případu. Jedna pochází od agenta FBI, který zavolal moderátora krátkovlnného vysílače, a další od občana, jenž byl jako první ‘přímo na místě’ a v aktuálním vysílání vypověděl: ‘Slyšeli jsme výstřely, *několik* výstřelů v příbytku CNO.⁶⁸ Byla to vražda! Nyní se dozvíte, proč se to stalo:

Realizátoři Nového světového řádu (NSŘ) chtěli po lodích dopravit do USA dalších sto tisíc čínských vojáků, kteří by podpořili statisíce těch, kteří již jsou v naší zemi a podíleli by se na ‘mírových misích’ po brzkém vyhlášení výjimečného stavu! Málokdo totiž ví, že *kolem devadesáti procent bojových jednotek se v současnosti nachází v zámoří*, včetně mnoha ‘globalistických’ členů Národní gardy i jednotek záložníků. ... Boorda věděl, že kromě mnoha dalších opovržených činů Clinton také velitelům nukleárních ponorek (SSBN) odebral kódy k odpalování raket, a rovněž dobře znal všechny ostatní tajné triky, jichž jak Bush tak i Slick Willie [slangové označení protřelého Billa Clintona!] užívali k zničení našich nukleárních [i konvenčních] sil. Další informace dostal Boorda od vysokých důstojníků i od zpravodajské služby vojenského námořnictva. Velmi pravděpodobně ‘vyvolal rozruch’ a hrozil vynést celou špinavou věc na veřejnost: všechno to soustředování cizích vojenských sil v USA včetně skutečnosti, že přísně tajným prováděcím příkazem 25⁶⁹ jsou *americké branné síly podřízeny velení OSN!* A protože podtajemník OSN pro politické a bezpečnostní záležitosti vždy velí jednotkám OSN a (podle dohody z roku 1948 je jím vždy ruský představitel!), nacházejí se veškeré americké vojenské síly skrze chartu OSN *de facto pod ruským velením!* O tom všem Boorda věděl. Snaha globalistů dostat sem další čínské kontingenty už byla na něj příliš. ‘Nikdy v životě to nepřipustím, rozhodně ne ve svém námořnictvu. Takovým scénářem, vypracovaným v úřadovnách námořnictva USA, museli být muži v pozadí NSŘ ovšem řádně vyděšeni! Boordovi se za žádnou cenu nesmělo dovolit vyjít na veřejnost s pravdou o Clintonovi ani o záměrech Nového světového řádu s Amerikou.

Po svém návratu podal Boorda hlášení zrádnému generálu Shalilashvilimu (*který byl do plánu již zasvěcen*) a řekl mu: ‘Šéfe, tihle Rusové po mě žádají, abych dopravit do USA čínské jednotky! To se za mé služební doby nikdy nestane a už vůbec ne v mém námořnictvu!’ Další z globalistů ‘zrádce Shvili’, který vlastence jako Boorda nemohl vystát, informoval dále ministra obrany Perryho o tom, že nechce spolupracovat. Kromě toho Boorda představoval i jinak velké nebezpečí pro realizaci plánů NSŘ. ... Ilumináti byli zpraveni, že Boorda odmítá účast a ‘příslušná informace poté dospěla až k tajnému komandu FEMA ..., které vypracovalo plán, jak mu ‘napomoci’ k sebevraždě’. Plukovník armády, který nechal rozšířit případ kontroverzního ‘služebního vyznamenání’, byl rovněž jedním ze zrádných zaměstnanců vlády USA. ... Stínová vláda se kromě toho postarala o koordinaci ‘oficiálního’ FBI i o to, aby na místě dění byly ‘správné osoby’ a aby ‘sebevražda’ mohla být náležitě prezentována veřejnosti! Jediným selháním v plánu byla okolnost, že ‘loyální’ agent FBI prostřednictvím krátkovlnného vysílače vyrazil [skutečný] příběh!⁷⁰

⁶⁸ Chief of Naval Operations, tj. operačního velitele námořnictva.

⁶⁹ „Executive Order“ PDD 25 podepsal Clinton 3. května 1994.

⁷⁰ *Patriot Report Information Packet*, duben 1997.

9. Vedení městské války a tajné operace US-Army

V souvislosti s neoznačenými černými vrtulníky jsou již po léta z celých Spojených států zprávy očitých svědků o tajných operacích US-Army a jejích manévrech na území měst. Na všech těchto cvičných nasazeních se podle nich měli podílet záhadní, černě oblečení a zakuklení elitní vojáci. V čem je příčina, že se vláda USA připravuje na stále početnější případy vedení městské války? Počítá snad pro budoucí léta s povstáním lidu a tím prakticky s občanskou válkou ve své zemi? Nebo se (současně) potají připravuje na diktaturu, která má být jejími brannými silami brutálně prosazena? Dříve než se pokusíme o zodpovězení těchto naléhavých otázek, podívejme se trochu blíže na některé z manévrů americké armády.

Pod titulkem „Černé vrtulníky terorizují civilní obyvatelstvo v Texasu,“ líčí reportér a rozhlasový komentátor Alex Jones případy v jihotexasském pobřežním městě Kingsville z února 1999: „Začalo to 8. února v 21 hodin. Obyvatelé byli ve svých domovech vylekáni duněním osmi černých vrtulníků, výstřely i explozemi. Samozřejmě se vyděsili, když byl přerušen proud, hořely budovy a v jejich sousedství pobíhalo nejméně padesát černě oděných elitních vojáků.

Nešlo ani o nepřátelskou invazi, ani to nebyl nějaký teroristický útok, jimiž se tak často zapřísahá Clintonova vláda. Tato noc patřila ‘Delta Force’, speciální jednotce US-Army. Události v Kingsville byly pouze prvními z celkem šesti ‘cvičných’ nasazení a manévrů konaných v Texasu mezi 8. a 20. únorem [1999]. Série bojových akcí nesla krycí označení ‘Operation Last Dance’ [operace Poslední taneček!!] a byla provedena ‘Special Operations Warfare Command’ [Ústředím zvláštního nasazení!] US-Army se základnou ve Fort Braggi v Severní Karolině.

Tucty uniformovaných pracovníků se pak v údajně ‘opuštěném’ policejním revíru horlivě pachtily s odstraňováním ohněm poškozených psacích stolů, počítačů, monitorů, fotografií z místa činu i ostatní suti.

Dělníci lakovali a opravovali údajně ‘opuštěná’ zařízení a jiní zase natírali fasády budov, aby zakryli stopy ohně způsobené před několika hodinami. Ještě neuvěřitelnější však je, že úřady okresní policie, hasiči i záchranné služby byli informováni teprve poté, co armáda a místní policie nedokázaly uhasit ohniska požárů ve dvou různých městských čtvrtích.

Zde, v samém centru hustě obydlené městské čtvrti, bylo nasazeno komando s použitím mj. i ostré munice a plastických výbušnin. A jakoby to všechno ještě nestačilo, přímo na protější straně ulice je velký starobinec!

Město Kingsville bylo pouze začátek ‘Operace poslední taneček’. Jako další si armáda vybrala Port Aransas, jiné pobřežní město na jihu Texasu. Přestože většinu příslušných úředníků a služeben v Kingville nikdo o zmíněném nasazení neinformoval, bylo o něm předem uvědoměno alespoň místní policejní prezidium.

To 12. února v Port Aransasu provedené cvičné nasazení zvláštní jednotky už bylo přímo regulérní agresí proti americkému civilnímu obyvatelstvu.

Radní Port Aransasu pan Glenn Martin novinám „Corpus Christi Caller Times“ uvedl, že „o manévrech nebyli informováni. Nevěděl jsem, co se dělo. Volali mi [občané] a ptali se na skupinu černých vrtulníků.’ ... Lidé v Port Aransasu byli stejně vyděšeni jako občané Kingsvillu, ovšem v Port Aransasu byli muži Delta Force tak opovážliví, že dokonce obsadili i naftovou rafinérii v blízkosti administrativního komplexu.

To ovšem pořád ještě není všechno. Při akci v Corpus Christi 18. února udělily místní úřady útvaru Delta Force povolení k manévřům. Spolu s týmem SWAT⁷¹ nacvičovala armáda přímo v centru města; ani tentokrát nebyla veřejnost předem upozorněna.

Vietnamský veterán Thomas Sanchez, vedoucí Texas State Guard Military Police⁷² a - což je ještě důležitější - také hlava 'nouzové správy' města Kingsvillu a přilehlých okrsků, se k věci vyjádřil takto: 'Přípravy na vyhlášení 'válečného práva' běží na plné obrátky. Prezident Clinton se chystá aktivovat 'Presidential Decision Directive Nummer 25'.'⁷³

Sanchez dále uvedl, že vzhledem ke svému postavení u 'Federal Emergency Management Agency' [FEMA] viděl tísňové plány, které v případě vstoupení v platnost 'Presidential Decision Directive Nummer 25' počítají se zabavením všech střelných zbraní během třiceti dní i s nuceným přesídlením celých částí obyvatelstva do státních internačních táborů!

Tiskový úřad texaského guvernéra George W. Bushe vydal k vojenskému nasazení následující prohlášení: 'Není jeho úlohou vměšovat se do záležitostí Delta Force a do používání ostré munice v civilních obytných oblastech.'

Je důležité rozlišovat mezi dvěma různými skupinami, které se při těchto operacích podílely na podobném poslání. Delta Force jsou elitní pozemní jednotky armády, jejichž úkol v minulosti spočíval v odhalování znepokojujících tajemství a v osvobozování rukojmí. ... Nyní k nim ještě přistupují 'Nightstalkers'. Tito pánové tvoří těžko postižitelné osádky 'černých vrtulníků'. Jsou součástí elitních branných sil 160. 'Special Operations Aviation Regiment', vytvořených a vycvičených hlavně jako vrtulníkový pluk. Základny mají ve Fort Campbell v Kentucky a v Hunter Army Airfield v Georgii.

Cvičná nasazení těchto jednotek ovšem neskončila ve městě Corpus Christi. Armáda následně rozšířila operace i na McAllen a San Antonio. Pro nás jsou zvláště zajímavé bojové akce ve druhém z nich, protože jeho policejní šéf Al Philippus v květnu 1998 při živém vysílání rozhlasové stanice KJKF řekl, že úřady jednaly nečestně a kromě toho se zapřísahal, že se zástupce armády snažil podplatit jej i další městské zaměstnance, aby souhlasili s terorizováním a ohrožováním veřejnosti manévry s použitím ostré munice.⁷⁴

Je to znovu Alex Jones, který nás informuje o podobném případě, tentokrát v kalifornském Oaklandu: „Hlavní rozdíl mezi tímto cvičením a dalšími akcemi, které probíhaly po celé Americe, spočíval v tom, že speciální jednotka US-Army Marines tentokrát město předem informovala a k 'podívané' pozvala reportéry a zpravodajské týmy. Armáda se tím snažila zbavit obyvatelstvo strachu před takovou invazí. Přestože bylo vojenské nasazení vydáváno za manévř amerického námořnictva, podílely se na něm i jiné státy.“ Mimo jiné se jej zúčastnili i holanďtí a britští vojáci. Proto se Jones právem táže: „K čemu tu byly zahraniční jednotky?“ a pokračuje ve své zprávě: „Hlavní aktéři i komparsisté byli najati, aby fungovali jako teroristé i jako zvědavci, zatímco skuteční zvědavci přihlíželi celému dění. Musíme tedy vyjít z toho, že bylo nutné najmout předstírané teroristy, protože pro

⁷¹ Zvláštní policejní komando vybavené vojenskou technikou.

⁷² Vojenská policie Národní gardy v Texasu.

⁷³ Jde o zvláštní prováděcí příkaz podepsaný Billem Clintonem 3. května 1994, stavící ozbrojené síly pod velení OSN a umožňující jejich nasazení v USA.

⁷⁴ Cit. podle *Media Bypass*, květen 1999, str. 56.

Clintona se ukázalo jako mimořádně obtížné vypátrat skutečné teroristy poté, co zahájil financování své antiteroristické kampaně.

V této souvislosti zůstává velkou otázkou, zda tyto manévry jsou zamýšleny jako cvičení k nasazení v zámoří [např. v bývalé Jugoslávii], nebo zda si takovými scénami má americké obyvatelstvo zvykat na přítomnost ozbrojených vojáků na ulicích svých měst. Očekává [skrytá vrchnost] národní povstání, které vyjde ze společnosti jako důsledek nové hospodářské krize, nebo je zabavování zbraní součástí naší budoucnosti?“ Jones pak dává veřejnosti na uvážení: „Vláda nám neříká celou pravdu o vojenských akcích v Kosovu; proč by nám měla říkat pravdu o dění v USA? Vyjádřením vlády o nacionalistech, ať už ruských, srbských nebo amerických, by měli všichni Američané pozorně naslouchat.“⁷⁵

O tajných operacích americké armády začala postupně informovat i oficiální masmédiá a tím potvrdila existenci „černých vrtulníků“. Noviny „Washington Times“ popsaly další vojenskou akci, tentokrát již z léta 1996: „Devět vojenských vrtulníků se vřítilo nad Pittsburgh ... a proměnilo části města v dějiště války s duněním výbuchů a záblesky palby, které obyvatelstvo vyděsily a u jedné těhotné ženy dokonce vyvolaly předčasně porodní bolesti.

Padesát ze sedmdesáti vojáků, kteří se účastnili na tomto ‘manévru ve městě’, všichni členové ‘zelených baretů’⁷⁶ se na speciálních lanech spustili z vrtulníků do čtyřech městských čtvrtí ... řekl armádní představitel. Očitý svědek vypověděl, že vrtulníky střílely na nepoužívané skladiště na severovýchodním okraji Pittsburghu.

Krátce po začátku manévrů kolem 22. hodiny ... volalo více než sto lidí tísňovým číslem 911 na pittsburské policejní prezidium. Mnoho dalších blokovalo éterové vlny místních i národních rozhlasových vysílačů. Jeden obyvatel Pittsburghu zavolal rozhlasového komentátora Rushe Limbaugha ..., aby zjistil, zda věděl o ‘černých vrtulnicích’, zapojených do záhadných manévrů, k nimž došlo předešlé noci v jeho městě. Pan Limbaugh to popřel, později však byl poučen volajícím účastníkem z úřadu pro leteckou dopravu.

Manévry byly provedeny *Ústředím pro zvláštní nasazení US-Army* se základnou ve Fort Bragg v Jižní Karolině. Původně měla operace trvat celý týden, ale v důsledku pobouření obyvatelstva byla předčasně přerušena. Mluví jednotky plukovník Ken McGraw oznámil, že podobné manévry již byly dříve konány i v jiných městech Spojených států včetně Los Angeles, Dallasu, Miami a Detroitu, aniž by vyvolaly nějaké stížnosti. ... McGraw prohlásil doslova: ‘Zvláštní jednotka musí být schopna soustředit se na jakémkoli místě světa [!!!] a v každou dobu. Jedinou cestou, jak se připravit k nasazení na území města, je trénovat to přímo na místě.’

Některé organizace včetně miličních skupin však hlášená pozorování ‘černých vrtulníků’ považují za důkaz toho, že na americké půdě buď působí zahraniční jednotky, nebo že jsou vojáci USA připravováni střílet na Američany.⁷⁷

Taková a podobná hlášení přicházejí z *celých* Spojených států. Tajné manévry mají za úkol připravit ozbrojené síly na odpor širokých vrstev amerického lidu proti násilnému uchvácení jeho země a likvidaci jeho práv. V přichystaném scénáři se jedná o den X, tedy

⁷⁵ Cit. podle *Free American Newsmagazine*, květen 1999, str. 14.

⁷⁶ Zvláště efektivní bojová jednotka US-Army.

⁷⁷ Joyce Price, *The Washington Times*, cit. podle *Patriot Report Informations Packet*, srpen 1996.

o den, kdy samozvaní „demokraté“ a „humanisté“ odhodí masku a ukáží, čím skutečně jsou - bezohlednými a mocí posedlými diktátory, jejichž jediným životním cílem je ujařmení všech národů světa!

Jak již dal najevo plukovník Ken McGraw, mohou být výše zmíněné jednotky nasazeny kdykoli i v zámoří, kdyby se politika ostatních států nějak křížila s tzv. „bezpečnostními zájmy“ USA. Ve skutečnosti se samozřejmě nejedná o zájmy amerických občanů, nýbrž výhradně o zájmy skryté vrchnosti. Elita si při tom uvědomuje, že vyhlášení její otevřené diktatury se nemůže odehrát bez odporu. Pro některé lidi mají stále ještě význam jejich práva a svobody a budou je hájit i za cenu vlastního života.

Dokonce i v Německu se počítá s odporem některých neústupných patriotů, jak vyplývá ze zprávy jednoho z nejrenomovanějších amerických časopisů: „Na evropské mapě listu TIME se nacházejí středoněmecká města v čele s hlavním městem Saska, která mají stejné označení ‘stupně nebezpečnosti’ jako Sarajevo, Kypr, Moldávie, Náhorní Karabach a ostatní krizové oblasti.

Zdůvodnění redakce listu: Tato města jsou symbolem ‘pravcového násilí’⁷⁸ a německé ‘nenávisti k cizincům’.

Situace v Chorvatsku, Severním Irsku a v kurdských oblastech Turecka (Sirnak) je považována za méně nebezpečnou než v Německu!

Je ovšem třeba vědět, že magazín TIME je jedním z nejdůležitějších časopisů a formovatelů veřejného mínění pro vedoucí kruhy ve Washingtonu a v Londýně, které chtějí prosadit ‘jednosvětovou diktaturu’ a ‘Nový světový řád’.⁷⁹

Z toho důvodu jsou branné síly mnoha států sloučeny do „světové armády“ (jednotky OSN a NATO) a provádějí nejrůznější tajné operace. Obrazem nepřítele „světového společenství“ jsou dnes všichni křesťané a vlastenci, kteří stojí v cestě konečnému vítězství Satana a jeho synagogy, protože již dávno prohlédli zákeřnou hru „demokratických“ politiků.

Stačí nahlédnout do novin nebo zapnout televizor, abychom zjistili, jak nízko jsou již dnes ceněni všichni skuteční vlastenci. Ve většině zemí světa jsou stavěni na pranýř jako největší nebezpečí, jako pozůstatky minulosti a „nenávistní extremisté“.⁸⁰ Současně se jim také úspěšně kladou za vinu všechny hanebnosti minulosti i současnosti a tím jsou z nich dělána vyložená monstra.

Pro skrytou vrchnost to není nijak obtížné, protože velké zpravodajské agentury jsou již po zhruba sto let bez výjimky v jejich rukou. Od té doby jsou veškeré informace kontrolovány z příslušných ústředí a podle potřeby náležitě „filtrovány“, což elitě umožňuje nastrokovat světové veřejnosti vyfabrikované strašáky k odvrácení pozornosti od vlastních hanebností, viz např. Srbsko.

Tato *totální kontrola médií* je zvláště zřejmá v USA: „V letech 1945 až 1992 existovala ‘železná opona’ nad Ruskem a dodnes je spuštěna ‘dřevěná opona’ nad Čínou. ... Tedy i

⁷⁸ Mužům v pozadí politiky USA je ovšem zcela lhostejné, že se města jako Frankfurt a Berlín již dávno stala symbolem „cizinecké kriminality“.

⁷⁹ *Unabhängige Nachrichten*, březen 1999, str. 4.

⁸⁰ Nedávno v Německu vydaná kniha o 657 stranách „Unterdrückung und Verfolgung Deutscher Patrioten“ (vyd. Rolf-Josef Eibicht) podrobně líčí rozsah praktikované „myšlenkové policie“.

dnes je zde 'mediální zpravodajská opona', která 200 až 300 milionům amerických občanů nedovoluje poznat pravdu o tom, co se odehrává před jejich očima. Čím se zabývaly Life, Time, Look, Newsweek, USA Today, CBS, NBS, ABC, CNN, US News and World Report, Fortune, Omni a National Geographic (včetně 500 deníků), když oficiálně předstíraly, že přinášejí 'zprávy'? Ani jednou jedinkrát se nezmínily o tom, že všechna vaše ústavní občanská práva byla zcela zlikvidována," napsal Peter Ruckman.⁸¹

Stačí si přečíst Orwellův román „1984“, abychom dokázali nahlédnout za kulisu lží, která je nastavována očím naší veřejnosti. Románová fikce však byla již dávno překonána skutečností. Dobře se to projevuje především na „novořeči“ našich politiků a masmédií. Jaký že použil titulky časopis „Spiegel“ ve svém vydání z 29. 3. 1999 o událostech na Balkáně? „Kosovo - válka proti vraždění“! Přitom je zcela zřejmé, že vraždění a ničení bylo vyvoláno teprve touto válkou!

Dospěli jsme již tak daleko, že naše vrchnosti beztretně vydávají válku za „prostředek k míru“ a mohou proti všem zásadám mezinárodního práva přepadat suverénní národy. Po zuby ozbrojení žoldáci Nového světového řádu jsou oficiální stranou vydáváni za „mírové jednotky“ a ohloupeným lidem jsou jako takoví nadšeně oslavováni.

V doslovu⁸² k románu 1984“ se říká: „Hlavní rafinovanost spočívá v řeči, s níž Orwell svoji zálibu v paradoxnosti dovádí k vrcholu. Ministerstvo války se jmenuje 'ministerstvo míru', 'ministerstvo lásky' je kompetentní k mučení, 'ministerstvo pravdy' připravuje volební hesla strany:

VÁLKA JE MÍR
SVOBODA JE OTROCTVÍ
NEVĚDOMOST JE SÍLA

O novořeči, kterou si Orwell pro svůj román vymyslel, by se dala napsat celá pojednání.⁸³

Zde je několik příkladů moderní „novořeči“:

- * Těžce ozbrojené okupační tlupy se nazývají „mírové jednotky“,
- * zvýšení platů politiků se říká „vylepšení diet“,
- * zvýšení daně z přidané hodnoty se nazývá „harmonizace daní“,
- * eliminace svobody názorů je „politická korektnost“.

Boj srbské policie proti albánským teroristům z UCK, který měl z pověření „americké“ tajné služby CIA vyvolat destabilizaci Jugoslávie, označují zglajchšaltovaná masmédiá „světového společenství“ za „etnické čistky“. Když pak po skončení války začali kosovští Albánci vyhánět Srby z jejich dědičné domoviny, používaly tytéž propagandistické nástroje slovo „akt odvety“. Nespočetné vraždy, rabování a paličství dokonce lícily jako pochopitelnou reakci na (údajně) utrpěná příkoří. Muslimští Albánci v Kosovu rovněž nebyli

⁸¹ *Black is Beautiful* (Pensacola, Florida: Bible Believer's Press, 1995), str. 232. Cit. podle Texe Marrs, *Project L.U.C.I.D.*, str. 175.

⁸² Německém; pozn. překl.

⁸³ George Orwell, *1984*, str. 318.

pokryti kobercovým bombardováním, i když z původních 200 tisíc křesťanských Srbů jich po „osvobození“ bylo kolem 170 tisíc na útěku z vlastní země!

Každý národ, který se dobrovolně nepovažuje za součást „globální vesnice“, je do ní „světovým společenstvím“ v případě potřeby začleněn násilím. V novém tisíciletí už nemá existovat žádná „národní osobitost“ a žádná „národní hrdost“, nýbrž pouze multikulturní a myšlenkově zcela zglajchšaltované národy. K prosazení této politiky jsou již dnes k dispozici branné síly a zvláštní komanda skryté vrchnosti.

Speciální jednotky US-Army se přitom ve Spojených státech podílejí i na dalších tajných operacích. Podle očitých svědků se mj. nyní cvičí v „hájení ústředen pro přidělování potravin pro čas krize X2K nebo jiného stavu nouze ...

Informace vedoucí k odhalení těchto tajných operací pocházejí od očitého svědka, který pracoval v přítomnosti vojáků. Příslušníci armády se u jednoho z největších obchodníků s potravinami v USA vydávají za bezpečnostní pracovníky a příležitostné brigádníky.

Tímto cvičením se vojáci připravují na možná nasazení k obraně skladů potravin, kdyby zhroucení Y2K nebo jiná krize vyvolala nepokoje mezi civilisty. U nezavěšených to vyvolává přesvědčivý dojem, že se v případě vojáků jedná o obyčejné bezpečnostní pracovníky.

Manévr začal v době, kdy místní ‘teamster’⁸⁴ zahájili stávkou proti potravinářskému podniku ‘Galaxy Logistic’ v Nashvillu v Tennessee. Byly povoláni příležitostní pracovníci, aby obrovskou distribuci potravin udrželi v chodu. ... Ve skutečnosti však byli tito pracovníci zapojeni nejméně čtyři dny před zahájením stávky a dostalo se jim už náležitého zaškolení. Stávkové hlídky byly zcela pokojné a pozůstávaly pouze z několik málo (často jen pouze dvou) dělníků s transparenty.

Firma AWF je kompetentní pro bezpečnost velkých podniků a dodala některým vojákům uniformy své agentury. Tím byli vojáci schopni pozorovat a studovat dění v podniku po takovou dobu, během níž mohli být sotva odhaleni. Potvrzuje to spolehlivý pramen ‘Special Forces’, s nímž WorldNetDaily⁸⁵ již spolupracovala v mnoha dalších oblastech.

‘Potřebují informace a zkušenosti k vypracování plánů na chránění tohoto zařízení. Jde zcela jednoduše o ‘informační misi’, potvrdil náš pramen po několika dotazech. Odmítl však vydat na toto téma další informace, protože se v případě této operace zcela zřejmě nejedná o jedinou, která v současnosti probíhá. ... ‘Zeptejte se mne na něco speciálního a já uvidím, co vám k tomu mohu sdělit,’ řekl náš informátor, když jsme se ptali po dalších místech podobných operací.

Vojáci plní rozkaz připravovat se na hájení takových kritických zařízení pro případ možného přerušování jejich provozu, které by mohlo nastat následkem Y2K. Utajené jednotky se momentálně zabývají shromažďováním poznatků o těchto provozovnách, aby v závažném případě mohly rychle předložit vhodný plán ...

‘Obrana skladů potravin je životně nutná pro případ, že by se situace vymkla kontrole. Během několika málo dní nebudou mít lidé žádné potraviny,’ vysvětlil nám. Přestože Červený kříž i ‘Federal Emergency Management Agency’ již ohlásily, že jsou schopny během tří až pěti dní po katastrofě Y2K lidi umístit v nouzových ubytovnách, armáda je podle slov našeho informátora přesvědčena o tom, že by to trvalo mnohem déle a že by zůstalo

⁸⁴ Odbory.

⁸⁵ Zpravodajská služba na internetu.

mnoho lidí na ulicích, z nezbytí by rabovali a tím by se vyvolaly nepokoje podobné občanské válce.

Memorandum zástupce ministra obrany Johna J. Hamreho všem vojenským úřadům upozorňuje na nezbytnost 'schopnosti reagovat v kritickém období Y2K (od 1. září 1999 do 31. března 2000) na všechny žádosti civilních úřadů jak v USA tak i v zámoří'.

Tentýž dokument, který byl WorldNetDaily získán, vypočítává domácí i zahraniční priority ministerstva obrany doma i v zámoří.

První podezření v tom ohledu vzniklo, když byly podnikům jako 'Galaxy Logistic' dodávány vysokozdvizné vozíky určené k zacvičování příležitostných pracovníků. Jeden z instruktorů měl určité vojenské zkušenosti a ihned ho napadlo, že někteří z těchto lidí tam prostě 'nepatří'.

Během několika dnů zkoumání a nenápadným vyptáváním si náš člověk povšiml, že si prohlízejí letecké snímky pozemku firmy, že ve skříňkách a skladech skrývají vojenské uniformy, že v hovorech mezi sebou užívají příslušných hodností a že dokonce jeden z nepozornosti i salutoval, za což byl ostře napomenut. Náš informátor si také všiml, že dva z nich pod pláští skrytě nosili zbraně.

Poté co instruktor vyslovil své domněnky, pět ze šesti mužů s nimiž mluvil přiznalo, že jsou ze 'zvláštních jednotek ve Fort Braggu'. Jeden muž uvedl, že je plukovník a že již sloužil ve Vietnamu. Poté se plukovník začal instruktora vyptávat na jeho vojenskou kariéru, protože ten byl rovněž ve Vietnamu, což jej značně zneklidnilo.

Druhý den jeho obavy ještě vzrostly, když plukovník své vojenské zázemí náhle popřel. Instruktor je přesvědčen, že by mohl být v nebezpečí, kdyby se jeho jméno nějak dostalo na veřejnost.⁸⁶

Bez ohledu na to, co nakonec k vyhlášení válečného práva v USA povede (Y2K, rasové nepokoje či nová celosvětová hospodářská krize),⁸⁷ připravuje se US-Army v samém srdci Spojených států horečně na zásah proti americkému civilnímu obyvatelstvu! Místní politici i úřady se často osvědčují jako věrní pomocníci při těchto tajných operacích a úmyslně opomíjejí informovat své občany o takových „manévrech“. A z oficiálních médií se lze, pokud vůbec, pak jen velmi málo dozvědět o pozadí těchto akcí. Všechny mise mají velmi pravděpodobně přímo co dělat s jedním z *hlavních cílů* skryté vrchnosti, o němž si promluvíme v příští kapitole. Jde o odzbrojení amerického lidu!

⁸⁶ Citováno podle *Taking Aim*, červen 1999.

⁸⁷ Skutečně hraničí již téměř s malým zázrakem, že se domeček z karet světového hospodářství již dávno nezhroutil!

10. Tažení proti soukromému držení zbraní

Toto bojové heslo si na svůj štít již dávno vepsaly všechny tyranské vlády. Věděly a vědí velmi dobře, že *celý* národ lze utlačit jen tehdy, když mu vezmou možnost k ozbrojenému (a tím úspěšnému!) odporu. Vždy bylo možné, aby se občané postupně organizovali do stále větších skupin a nakonec zaútočili na své utlačovatele. George Mason, jeden z otců zakladatelů Spojených států, o soukromém vlastnictví zbraní řekl: „Ozbrojení lidu je nejrychlejší a neúčinnější cestou k jeho zotročení.“ A prezident USA Benjamin Franklin se vyjádřil ještě jasněji: „Staňte se ovce a vlci vás pohltní!“

Právo Američanů na vlastnění střelné zbraně je jasně vyjádřeno v *Second Amendment* (dodatku k americké ústavě, článek II z 15. prosince 1791: „*Protože je pro bezpečnost svobodného státu nezbytná účinná milice, nesmí být omezeno právo občanů na vlastnění a nošení zbraní.*“

Ústava Spojených států tedy *výslovně* uvádí, že právo vlastnit a nosit zbraně *nesmí být vládou žádným způsobem omezeno*. V USA již dávno propagandou požadovaný zbrojní průkaz by samozřejmě představoval nesmírné omezení a podvrácení textu ústavního zákona. Je třeba vzít také v úvahu, že v „Second Amendment“ není žádné vysvětlení, o jaké zbraně se jedná. Teoreticky mají tedy Američané právo poříditi si třeba samopal, vyžadovala-li by to jejich bezpečnost.

Na prahu třetího tisíciletí existuje už jen málo národů, které si zachovaly toto *základní právo na sebeobranu*. K takovým zemím patří Spojené státy a Izrael. (Izraelcům je dokonce dovoleno chodit mohutně vyzbrojen třeba po ulici na nákupy.) Pod budoucí světovou vládou však budou smět být ozbrojeni jen „policejní jednotky“ a vojenské síly Antikrista (zvané „mírové sbory“). Pak už se jednotlivé národy nikdy nebudou moci bránit *globální diktatuře* Velkého bratra.

Naštěstí v USA stále existují organizace, které se vyslovují pro zachování soukromého držení zbraní a vehementně se za něj zasazují. Skupiny jako Gun Owners of Amerika (Američtí držitelé zbraní) Larryho Pratta, National Rifle Assotiation (Národní sdružení střelných zbraní) a Jews for the Preservation of Firearms Ownership (Židé pro zachování práva na držení střelných zbraní) se svým zakladatelem Aaronem Zelmanem vědí velice dobře o hlubokém významu tohoto práva. *Jenom ve dvacátém století* bylo kolem 120 milionů lidí zavražděno svými vlastními vládami. Pomysleme jen na státy jako Rusko, Čína, Kambodža, Vietnam, Laos, Indonésie, Ruanda, Súdán nebo Uganda. A bylo to vždy možné jen proto, že jednotlivé národy neměly možnost postavit se na odpor svým diktátorským vládám.

Jak jsme již zde viděli, zřídila si skrytá vrchnost v USA svou *logistickou* i *vojenskou* základnu. Z toho důvodu odzbrojení amerického civilního obyvatelstva stojí zcela nahoře na seznamu úkolů elity, protože to by byl jeden z posledních kroků směrem ke *globální diktatuře*! Jak ovšem před veřejností ospravedlnit odstranění Second Amendmentu a uvalení totálního zákazu střelných zbraní s jejich současným zabavením včetně munice? Odhaduje se, že asi 70 milionů Američanů vlastní střelné zbraně a že celkově je jich mezi lidmi na 200 milionů.

Satanova synagoga k tomu potřebuje zásadně dvě věci: otřesné případy, jimiž pak média vykřičí všechny zbraně za zavrženíhodné, a dále oddané politiky, kteří následně juristickými prostředky vytáhnou do boje proti ďábelské „zbraňové lobby“. V Anglii a Austrálii

již skrytá vrchnost boj proti soukromému držení zbraní vyhrála. Jako důvod k ospravedlnění muselo i tam dojít ke krvavým případům. V Anglii to byl masakr v Dunblane, kdy 13. března 1966 zběsilý střelec zabil v tělocvičně základní školy šestnáct dětí i s učitelkou a poté se sám zastřelil. Celá Británie byla tehdy tak šokována, že lidé dobrovolně odevzdávali své střelné zbraně.

Podobný scénář si přejí globalisté i v USA. *Naprosté odzbrojení* Američanů se ovšem musí uskutečnit co možná rychle, protože elita chce se svými plány uspět brzy po roce 2000. Z toho důvodu také na plně obrátky běží propagandistická mašinérie, aby zdůraznila údajnou nebezpečnost soukromého držení střelných zbraní. Na skutečný důvod celé akce ovšem ukázal již další z otců zakladatelů Spojených států James Madison: „Vláda, která si netroufá dovolit svým řádným občanům mít zbraně, není hodna toho, aby se jí důvěřovalo.“ Po léta slyšíme o školních masakrech a dalších strašných činech spáchaných střelnou zbraní. Tyto případy jsou přirozeně vždy využívány ve smyslu internacionálně činné „protizbraňové lobby“.

V červenci 1998 otrásl Spojenými státy krvavý čin v budově na Kapitolu a ozbrojenému atentátníkovi se „podařilo“ znovu oživit a vyhrotit diskusi o zákazu střelných zbraní. Ovšem tento „zvláštní zločinný útok ... nám dal poučnou lekci. Za prvé ukázal, že ‘zákony na kontrolu zbraní’ nelze takovým zločinům zabránit. Pachatel si do vládní budovy přinesl zbraň ukrytou a z ní pak střílel, čímž porušil hned několik federálních i místních (DC) zákonů o zbraních. Z toho je zřejmé, že ke všemu odhodlaného pachatele takové zákony nemohou zastavit. Za druhé útok ukázal, jak je důležité být ozbrojen proti útočníkovi. ‘Atentátníkovi z Kapitolu’ se podařilo zabít a zranit mnohem méně lidí než v Jonesboru [viz níže]. V čem je hlavní rozdíl mezi oběma případy? ‘Atentátník z Kapitolu’ vtrhl do budovy, v níž byli ozbrojeni strážci, kdežto vrazi v Jonesboru stříleli na neozbrojené a nechráněné oběti a poté mohli bez vlastní újmy uniknout.

A konečně útok na Kapitolu rovněž znovu ukázal, že určitý typ pachatelů nedokáže zadržet pouhá přítomnost policistů a detektorů. Obzvláště přesvědčení, fanatičtí nebo psychopatičtí zabijáci budou napadat nevinné lidi bez ohledu na to, jaké juristické nebo fyzické následky to pro ně bude mít. Takoví vrazi mohou být zastaveni pouze užitím odpovídající síly a mnohdy ani policie nedokáže užít takových prostředků, aby zabránila zraněním a smrti osob.

Jestliže se policistům ani v přísně střežené vládní budově na Kapitolu nepodařilo postarat o bezpečnost, jak by potom mohla zaručit bezpečnost obyčejným občanům v jejich domovech? Policie ostatně není povinna chránit jednotlivé občany a její úlohou je spíše ochraňovat celou společnost. Pokud byste byli vystaveni hrozbě nebo přímo útoku pomateného a vražedného pachatele, pak by pro vás výměna vaší zbraně za telefon měla osudové následky ...“⁸⁸ Tolik komentář židovské organizace „Jews for the Preservation of Firearms Ownership“. A poznámka na okraj: Proč se vlastně z „našich“ médií nedozvídáme nic o *takové* židovské organizaci?

Byly to především hrozné masakry ve školách amerických měst Jonesboro a Littleton, které roku 1998 resp. 1999 vzrušily mysl mnoha Američanů a posílily nálady proti všem střelným zbraním. Lidé bez dechu sledovali zprávy televize a tisku o obou případech kr-

⁸⁸ Richard Stevenson, *JPFO Firearms Sentinel Editor*, cit. podle *The Free American*, září 1998, str. 48.

vavého vraždění školní mládeže. A samozřejmě že vina na nich byla opět dávána hlavně liberálním americkým zákonům o zbraních. Tataž masmédia se ovšem současně vyhýbala poukazu na *skutečné* pozadí a souvislosti. Pokusme se to poněkud napravit a podívejme se nejprve na případ v Arkansasu:

24. března 1998 spáchali dva mladiství v Jonesboru hrůzný čin. Obě děti, „třináctiletý Mitchell a jeho jedenáctiletý bratranec Andrew“ si otevřeli schránku se zbraněmi Andrewova dědečka a vzali z ní „sedm pušek a pistolí včetně množství munice“.⁸⁹ Takto ozbrojeni se pak vydali do své školy a rozpoutali tam hrůzné krveprolití.

Křesťanský časopis o tomto případě napsal: „Pravý důvod [amoku] byl zveřejněn v britském tisku. Jak se nyní už ví, staršího z obou chlapců čekal trest pro mladistvé; obtěžoval totiž sexuální dvoutleté děvčátko z Jonesboru v Arkansasu. Avšak jsou zde ještě další informace: *Chlapec vzýval d'ábla satanistickými rituály!*“

A to je ono malé špinavé tajemství, které by kontrolovaný americký tisk nejraději občanům zamlčel - že se totiž satanismus v USA stále více šíří i v malých městech a na vesnicích. Satanismus není živěn jen obecnou kulturou, nýbrž také pedofilními skupinami dospělých, místních mužů a žen obvykle ve vysokých postaveních, které praktikují sexuální zneužívání malých dětí a uvádějí je do brutálních a krvavých hrůzností satanských chtíčů a dětských obětí.

Následuje zpráva z 19. března 1998 jedněch z nejoblíbenějších a nejčtenějších londýnských novin The Sunday Mail. Jde o skutečnosti, které americká masmédia zatajují a potlačují:

‘Podle svých spolužáků byl starší z obou pachatelů fascinován okultismem. Podle psychologa, který žáky po vražděném amoku ošetřoval, třináctiletý Mitchell Johnson ... často se spolužáky mluvil na téma ‘Satan’.

Psycholog dále řekl, že se děti zjevně Johnsona bály, a teprve dva dny po masakru se svému oblíbenému učiteli svěřily s jeho zájmy v oblasti okultismu. Dvě třetiny třídy se přiznaly, že o tom rovněž věděly.

Mitchella Johnsona a jedenáctiletého Drewa Goldeny obžaloba viní, že ve škole ‘Westside Middle’ vyhlásili požární poplach a když žáci vyběhli ze svých tříd, začali na ně střílet. Čtyři děti a učitel zemřeli na místě, dalších deset bylo zraněno. Žáci vypověděli, že Johnson si na ruce i školní knihy maloval satanské pentagramy. Tvrdí se, že měl zvolat: ‘Jestli vás všechny nedostanu já, udělá to někdo jiný.’

Psycholog prohlásil, že Johnsonův případ vyvolává otázku, zda se chlapec odvolával na jiného žáka nebo zda se na věci podílel nějaký dospělý.

Ví se, že Candance Porterová, kterou Johnson považoval za svou přítelkyni, mu jednou řekla, že vzhledem k jeho nezvyklému a satanskému chování s ním už nechce nic mít společného.

Jiní žáci zase mluvili o tom, že Johnson rád dělal rukama gesta, kterých používají k dorozumívání určité pouliční bandy. Podle všeho se skutečně mohlo jednat o zpodobení dvou rohů a umrlčí hlavy, tedy o znamení, jež jsou součástí satanského rituálu.

Psycholog rovněž oznámil, že se policie bude těmito informacemi zabývat. ‘Je možné, že takový čarodějnický kroužek skutečně existuje,’ dodal ještě.⁹⁰ Proč nebyla informace o

⁸⁹ *Fuldauer Zeitung*, 27. 3. 1998.

⁹⁰ *The Sunday Mail*, 19. března 1998, cit. podle *Flashpoint*, červen 1998.

možném okultním pozadí zmíněna také v „našich“ médiích? Kdo by mohl mít zájem potlačovat všechny poukazy na „satanismus“? Nejspíše osoby, které se existenci zla a jeho stoupenců snaží ze všech sil zatajit!

Téměř přesně dva měsíce po masakru v Jonesboru oznámil list „Die Welt“ 23. května 1998 další podobný incident: „Znovu americký Teenager Amok!“ Tentokrát to byl patnáctiletý, který „s puškou v ruce vešel do školní jídelny a zahájil zběsilou palbu. Jedna spolužačka byla na místě mrtvá a dalších 26 osob zraněno, z toho sedm velmi vážně. Když policie později prohledávala žákovo obydlí, objevila dvě mrtvá těla dvou dospělých - zjevně jeho rodičů“. Zpráva dále uváděla, že by se bývalo dalo masakru zabránit, neboť „krátce předtím vedení školy poslalo Kiplanda Kinkela domů, protože byl v prostorách školy přistižen s ukradenou zbraní“. Divoký střelec se navíc několika lidem svěřil, „že by se chtěl pomstít lidem, kteří jej vykárali ze školy,“ uvedl jeho spolužák Robbie Johnson.“ Ale jako už tak často nikdo jeho výhrůžky nebral vážně!

A série takových činů pokračovala: „Při dosud nejkrvavějším masakru na americké škole zavraždili dva mladíci třináct žáků a dvacet dalších zranili, část z nich smrtelně. ... Masakrování mladíci, označení spolužáky za ‘bílé rasisty’, 20. dubna 1999 „vtrhli s puškami a výbušnými složenými do Columbine High School v Littletonu (Colorado) a zahájili palbu. ... Oba žáci položili ve škole více než třicet výbušných nástrah. Očití svědci mluví o ‘nepopsatelně hrůzné scéně’ a policie o ‘skutečném minovém poli’. Za motiv činu je považován rasismus. Vrahové, identifikovaní jako Eric Harris (18) a Dylan Klebold (17) patřili ke klice deseti až patnácti mladistvých, kteří vždy nosili dlouhé černé sportovní pláště. Spolužáci řekli, že členové gangu neustále mluvili o zániku světa. ‘Vždy se nás stranili a pořád mluvili o Hitlerovi, jako by na něj byli hrdí, až z toho člověku naskakovala husí kůže,’ líčí jeden šestnáctiletý. Úřady nemohou vyloučit, že pachatelé považovali 20. duben za den konce světa, ale je možná i určitá souvislost s Hitlerovými narozeninami.“⁹¹

Protože se u dění v Littletonu jedná o jeden z nejaktuálnějších případů, podrobíme zprávu důkladnějšímu zkoumání a pokusíme se současně oddělit pravdu od lži:

1. tvrzení: U případu na Columbine High se jedná o „dosud nejkrvavější masakr na americké škole“. Tuto zprávu přinesl i zpravodajský magazín „Focus“: 20. dubna 1999 v 11,30 (místního času) „zahájili Eric a Dylan největší krveprolití, k jakému kdy došlo v historii amerických škol“.

Tyto výpovědi médií však mají jeden podstatný háček: jsou nepravdivé! *Nejhorší* masakr se *ve skutečnosti* udál na škole Bath Michigan 18. května 1927. V důsledku několika výbuchů tam tehdy přišlo o život 45 lidí, mezi nimi dokonce 38 dětí ze základní školy. Andrew Kehoe, člen školního sboru a pokladník, umístil v budově několik náloží a odpálil je. Poté se se svým nákladním autem sám vyhodil do vzduchu, při čemž ještě zahynul školník. Tím máme prokázáno, že při *skutečně* „nejhorším masakru“ na americké škole *nebyly vůbec použity střelné zbraně, nýbrž výhradně výbušnina!*

2. tvrzení: Oba atentátníci byli „antisemité“, „bílé rasisté“ a „stoupenci Hitlera“. Údajně měli být dokonce „na něj hrdí“.

Rovněž tyto výpovědi nemohou být zcela pravdivé, protože jak Harris tak Klebold byli homosexuálové a druhý z nich měl dokonce židovskou matku, čímž je podle židovských

⁹¹ *Fuldauer Zeitung*, 22. 4. 1999.

zákonů považován za plnokrevného Žida! Pocházel z prominentní židovské rodiny v Columbusu ve státě Ohio. Kdyby oba pachatelé měli být „rasisty“, pak se nelze vyhnout otázce, proč se mezi třinácti oběťmi těchto údajných „neonacistů“ nacházeli téměř výhradně bílí žáci? Pouze jeden ze zabitých mladíků náležel jako černoch k etnické menšině. Byl ovšem sportovec a o Kleboldovi bylo známo, že sportovce nenávidí. Musíme tedy vyjít z toho, že *nebyl* zabit kvůli barvě své pleti. Očití svědkové rovněž mluví o tom, že pachatelé vědomě ušetřili svého židovského spolužáka Aarona Cohna! Všechny body tedy vyvolávají silné pochybnosti o „pravcově extrémním“ či „rasistické“ pozadí. To však „americkým“ masmédiím nijak nevadilo a po celé dny přinášela nekonečná interview s rodiči zastřeleného černého žáka. Měl tím být u veřejnosti vzbuzen dojem, že šlo skutečně o „rasistické zabijáky“!

Rovněž měsíčník „The Truth At Last“⁹² popsal tyto souvislosti: „Dylan Klebold, jeden z obou mladíků, označených za neonacisty, byl Žid. Jeho komplic Eric Harris měl v Pensylvánii za nejlepší přátele Asiata a Mexičana. Černý redaktor Ken Hamblin 2. května psal, že oba byli homosexuální, užívali rtěnky i očních stínů a ve škole se drželi za ruce. ... Právě jméno Kleboldovy matky je Yassenoffová. Její otec byl prominentní Žid Leo Yassenoff a bylo po něm pojmenováno středisko místní židovské obce. Dokonce i jméno Klebold je typicky židovské. Přestože přistoupila do místní luteránské církve, paní Kleboldová veřejně říkala, že doma nadále praktikuje judaismus. ... Žid Ted Koppel se žáků školy Columbine vyptával na údajné užívání nacistických symbolů a zda měli oba takové tetování. Všichni to shodně popřeli, ale kontrolovaná média se i nadále snažila rozšiřovat tuto neudržitelnou historku.“

Je třeba ještě zmínit, že k tzv. „Trenchcoat Mafii“ patřila přinejmenším jedna Asiatka. Tento stav věci ovšem rovněž nezapadá do obrázku údajných „neonacistů“. Extrémní pravcoví rasisté by osobu etnické menšiny ve svých řadách jistě netrpěli!

„28. dubna sloužil Franklin Graham, syn pastora Billyho Grahama, spolu s místním duchovním a rabínem vzpomínkovou bohoslužbu za zavražděné žáky ze školy Columbine. Během této bohoslužby bylo vyřčeno jméno Ježíše Krista. To rozzuřilo rabína Stephena Fostera, který tvrdil, že je to vůči Židům bezcitné. Rabín Greenspahn prohlásil, že křesťanští duchovní jsou *‘úzkoprsí ignoranti’*. Bohužel rabíny nikdo neupozornil, že *jediný Žid, která na této škole při masakru zemřel, byl jeden z obou vrahů!*“⁹³

Kapitáni internacionálních masmédií poutají ve svých zprávách pozornost veřejnosti téměř výhradně na *bílé* „rasisty“ - přitom je v USA každoročně několik tisíc bílých zavražděno černochy a Iberoameričany. Takové případy ovšem internacionálnímu tisku nestojí za tučné titulky [podobně jako když v Německu zavraždí přistěhovalec Němce!]. Pokud však dojde k domněle rasisticky motivované vraždě příslušníka výše zmíněné „etnické menšiny“ bílým, tatáž média se doslova mohou přetrhnout s rozpitváváním případu. Lidé v pozadí světové politiky skutečně podle všeho zcela mimořádně nenávidí všechny evropské (křesťanské) lidi. Vezmeme-li v úvahu všechny právě zmíněné body, jsou muži skryté vrchnosti *skutečnými rasisty!*

⁹² Číslo 412, str. 1.

⁹³ Tamtéž, str. 12. Zvýraznění v originále.

3. tvrzení: Dva zabijáci zcela sami a nepozorovaně umístili ve své škole více než třicet výbušných složí. Policisté mluvili v té souvislosti o „skutečném minovém poli“.

„Focus“ nám k tomu přináší několik cenných doplňujících informací: „Ještě dva dny po činu policie zneškodňovala po domácku vyrobené nálože; bylo jich celkem 32. Bomby vážily až do deseti kilogramů.“⁹⁴ To je dohromady kolem třech metrů. Harris a Klebold by tedy museli každý na sebe naložit 150 kilogramů a poté ještě nálože (nepozorovaně!) rozmístit po celé škole. Taková teze zní poměrně směšně. Nezávislé prameny⁹⁵ navíc mluví o tom, že ve škole bylo nalezeno ještě mnohem více náloží; celkem jich mělo být dokonce 67!

„Focus“ se v této souvislosti ptá: „Jak přišli ti dva k takovému arzenálu, na který by byli pyšní i guerilleros?“⁹⁶ A jak jej dostali do školy?“⁹⁷ Bylo by opravdu zajímavé dostat odpověď na tyto naléhavé otázky. Oba zabijáci nám to už neřeknou, protože si po činu sami vzali život ...

Nezodpovězena zůstane i následující otázka: Proč se oba mladíci zastřelili dříve, než přivedli k výbuchu nálože, které tak pracně k tomu účelu vyrobili?

4. tvrzení: Harris a Klebold si k činu vybrali 20. duben, protože se jednalo o (110.) narozeniny Adolfa Hitlera.

Na tuto okolnost se internacionální média samozřejmě s chutí vrhla, protože jim to umožnilo znovu vytáhnout svůj *nejoblíbenější* obraz nepřítele. Propaganda se dokonce neostýchala označit oba pachatele za „Hitlerovy pohrobky“.

Současně ovšem mnohá média zamlčela posedlost obou mladíků jistým druhem hudby. Skutečností totiž je, že Harris i Klebold „byli upoutáni jistým rock-bandem, známým násilnickým obsahem svých písní. Zmíněná skupina o několik měsíců dříve oznámila své rozpuštění a její poslední CD vyšel právě v den masakru, což je okolnost, která působí více než pozoruhodně. Pokud by to skutečně hrálo svou roli, pak bychom měli nalezenou spojnicu k vraždám v Jonesboru z předchozího roku. Jeden z tamějších učitelů uvedl do (zpronevěřeného) protokolu, že starší z obou střelců byl přímo posedlý rapovou hudbou černé skupiny ‘Cop-Killer’ (Zabijáci policajtů).“⁹⁸ „Eric a Dylan poslouchali také vražedný rock Marylina Mansona a skupinu KMFDM.“⁹⁹

„Zpěvák“ Marilyn Manson, který si své „umělecké“ jméno složil z *Marilyn* Monroe a masového vraha (!) Charlese *Mansona*, se již častěji dostal na titulní stránky novin v negativním smyslu. Nejnovější případ se udál jen několik málo měsíců po školním masakru v Littletonu: „Jistý teenager z Mexika přiznal, že zneužil několik dětí ve věku do tří let v sirotčinci, kde byl zaměstnán. Úřadům řekl, že byl k tomu inspirován mladíky, kteří krátce před tím postříleli své spolužáky ve škole v Coloradu. ... Kromě toho přiznal, že jej ovlivnila kontroverzní hvězda amerického popu Marilyn Manson, jehož koncerty a hudbu kritici označili za výzvy k násilnostem. Zmíněný teenager, uváděný pouze jako ‘Victor, dále

⁹⁴ *Focus*, 26. 4. 1999, str. 272.

⁹⁵ Např. *The Jubilee*, květen-červen 1999.

⁹⁶ Tj. partyzáni; pozn. překl.

⁹⁷ *Focus*, 26. 4. 1999, str. 272.

⁹⁸ *The Nationalist Times*, červen 1999, str. 13.

⁹⁹ *Focus*, 26. 4. 1999, str. 271.

vypověděl, že při svých činech používal stejného líčidla jako Manson, řekl policejní mluvčí Manuel Cormona.¹⁰⁰

List „Flashpoint“ ve svém vydání z července 1997 odhalil, kdo stojí finančně za Marylinem Mansonem: „Nikdo menší než Edgar Bronfman, představený *Židovského světového kongresu*. Bronfman je sponzorem snad nejzlobnější rockové skupiny na světě. ... Skupina dává jasně najevo, že jejím satanským cílem je zničení křesťanství. Její nejnovější album nese název *Antichrist Superstar*. ... CD Marylina Mansona prodává firma Interscope, patřící Edgaru Bronfmanovi. Tento „kanadský“ miliardář kromě toho vlastní největší výrobu kořalek na světě.“ A jeho chráněncem Marylinem Mansonem byli inspirováni i zabijáci z Littletonu!

Navíc byl Eric Harris „ve škole považován za velkého nadšence [mimořádně brutálních] PC-her ‘Doom’ a ‘Quake’.“¹⁰¹ Je již dávno známo, že určité videohry negativně působí na psychiku mladého člověka a zvyšují jeho agresivitu. Vyplývá to mj. i z případu v Anchorage z června 1999: „Patnáctiletý mladík z Aljašky v hádce zastřelil ranou do hlavy svého sedmiletého bratra. Vražednou zbraní byla puška, která se nabitá z neopatrnosti nacházela v domě. Oba bratři se přeli o to, kdo si první zahraje novou videohru.“¹⁰²

Vedle násilí oslavující hudby a brutálních videoher odvádějí zbývající práci „zábavné“ filmy z Hollywoodu, aby mladé lidi změnily na nenávistné psychopaty. Vedle toho nese přímou vinu na morální zpuštění a rostoucím úpadku křesťanských hodnot také humanistická, z největší části vysloveně protikřesťanská školní výchova. Prakticky žádný politik by se neodvážil nazvat tyto věci pravým jménem a pustit se do boje proti takovým institucím. Za události v Littletonu (i jinde) se klade vina vlastnění střelných zbraní, ale nic takového neslyšíme v souvislosti se zabitím nožem nebo dýkou. Nebo vezměme si mrtvé při dopravních nehodách, kde by jistě nikdo nepřišel na myšlenku obžalovat z jejich smrti automobilový průmysl. Odpověď na tyto otázky zní: Skryté vrchnosti při její „kampani proti střelným zbraním“ ve skutečnosti vůbec nejde o ochranu obyvatelstva, nýbrž o odstranění všech možností sebeobran!

Z „německých“ masmédií se také vůbec nedozvídáme, jakému druhu „vyučování“ se po léta těšili studenti v Littletonu: „Jak nyní vyšlo najevo, existovaly na Columbine High School vyučovací hodiny s označením ‘výchova k smrti’.

Škola, která se stala místem jednoho z nejhorších masakrů v dějinách USA, se již počátkem devadesátých let dostala na přední stránky novin, protože zmateným žákům nabízela učební kurzy „výchovy k smrti“.

Po účasti na takovém učebním běhu se jedna žákyně dokonce chtěla zabít, jak oznámily ABC NEWS ... v roce 1991.

‘Mluvili jsme třeba o tom, jak bychom chtěli vypadat v rakvi,’ uvedla Tara Beckerová v interview pro ABC.

‘Tara Beckerová si myslí, že svou účastí na ‘výchově k smrti’ byla dohnána k pokusu o sebevraždu.’

Tara byla žačkou na Columbine v Littletonu v Coloradu, píše Tom Jarriel. ... Zpravodajský moderátor Hogh Downs zahájil svoji zprávu slovy: ‘Vaše dítě by se mohlo účastnit

¹⁰⁰ *The McAlvany Intelligence Advisor*, červenec 1999, str. 21.

¹⁰¹ *Focus*, 26. 4. 1999, str. 270.

¹⁰² *Fuldauer Zeitung*, 7. 6. 1999.

kurzu, který byl ještě před několika lety nemyslitelný - výchova k smrti. Údajně mají tyto učební běhy učit mladé lidi styku se smrtí. Zatímco na některých školách jsou součástí zdravotních kurzů, jiné školy je pojaly jako samostatný učební běh.'

Beckerová zpravodajskému magazínu podala následující obrázek: 'Několik let jsem pomýšlela na sebevraždu jako na alternativu k mým problémům. Přesto jsem se však o nic takového vážně nepokusila, protože jsem neměla dost odvahy. Věci, které jsme se v kurzu naučili, však způsobily, že jsme dokázali vykročit vstříc smrti bez obav.'

Tom Jarriel pak shrnuje takto: 'Obratné vyličení smrti snadno ovlivnitelným mladým lidem je ústředním bodem sporu o výchovu k smrti na našich veřejných školách. Opouštějí žáci kurzy s lepším porozuměním pro smrt nebo s úzkostnými myšlenkami, které je budou po celý život pronásledovat a předloží jim smrt jako alternativu jejich mladickým problémům?'

Karen Holgateová z 'Parents National Network' [Celostátního svazu rodičů] napsala vynikající brožuru s názvem 'Školou k práci, cíle 2000', obsahující mj. kopie skutečných učebních plánů a zkoušek rozdáváných žákům, včetně dalších informací z různých škol po celé Americe. Zde je malý příklad domácí úlohy 'výchovy k smrti':

Zabránění sebevraždě

Originální úlohy ze školních tříd:

* *Kdy zemřu?*

* *Kdo se pak bude o mne starat?*

* *Jak jsem odpovědný za smrt XY?*

* *Pište o:*

- *svém prvním zážitku se smrtí*

- *svém osobním postoji k smrti*

(může to být např. první pohřeb, jehož jsme se zúčastnili, nebo když nám poprvé zemřela blízká osoba.)

* *Věříte v život po smrti?*

* *Již jste si někdy důkladně probrali vlastní smrt?*

* *Kdyby jste si mohli vybrat, jaká by byla doba, místo a okolnosti vaší smrti?*

Děti jsou často také vybízeny, aby napsaly datum svého narození a úmrtí spolu s příslušným nápisem na svůj náhrobek.

V Oregonu zase zavedli děti do místní márnice, aby se mohly osobně podívat, jak se zachází s mrtvými těly.¹⁰³ Není taková „výuka“ do značné míry odpovědná za chorobný duševní stav mladíků jako Harris a Klebold?

Rovněž v Německu lze pozorovat ve zvýšené míře pustnutí a apatii mládeže. Potíže s alkoholem a drogami, rostoucí náchylnost k násilí a sebevražedné pokusy se v Německu staly obrovským problémem. Tento vývoj souvisí především s neautoritativní výchovou, která děti učí, že nemají žádnou odpovědnost za své jednání. Současně si mladí lidé především v „zábavních“ filmech hledají své idoly, které je třeba horlivě napodobovat. Svůj volný čas tráví posloucháním hudby, která má velmi často nemravný a protikřesťanský obsah, nebo sledováním násilnických videoher, které je mj. učí jak někoho co nejrychleji

¹⁰³ *Free American Newsmagazine*, červenec 1999, str. 38 ad.

zabít. Stále více našich dětí se chová jako necitelní roboti, následující nevědomě krédo Aleistra Crowleye, jednoho z největších satanistů všech dob: „Dělej si co chceš“, budiž tvůj veškerý zákon!“

5. *tvrzení*: Atentátníci „kázali konec světa“ a „stále mluvili o Hitlerovi“.

Za prvé se má co možná nejvíc vyvolat dojem, že *každý*, kdo „káže“ konec světa nebo o něm mluví, se prakticky rovná choromyslnému zabijákovi a zasluhuje si odpovídajícího opovržení. *Kdo* však je vlastně odpovědný za to, že se děti téměř denně učí o Hitlerovi a o Třetí Říši? *Skuteční* vládcí internacionálních médií se přece sami starají, aby tato indoktrinace běžela po *celém světě* na plné obrátky. Na takovém vymývání mozků (i otravování duší) se podílí také školní výuka a politici.

Lidé za to opravdu odpovědní neustále vymýšlejí nové cesty, jak uměle udržovat živou připomínku na Hitlera a na přízrak nacismu. Slouží k tomu například

* *Pseudo-dokumentární „zábavní“ filmy* jako

Schindlerův seznam Stevena Spielberga: Tento snímek z roku 1993 představuje „milník“ v moderní „kinematografii holocaustu“ a byl filmovou metropolí v Hollywoodu vyznamenán několika Oscary.

Britský herec Liam Neeson, kterému role Oskara Schindlera vynesla nominaci na Oscara, v květnu 1999 oznámil, že odchází z filmové branže a že bude točit nanejvýš jeden film ročně. „My herci jsme loutkami na nitkách režisérů a producentů.“¹⁰⁴

Život je krásný. Italský film z roku 1997 notorického opovrhovače církvi Roberta Begni-niho byl Hollywoodem oceněn třemi Oscary. Mnohé časopisy, mezi nimi i největší filmový magazín CINEMA, vychvalovaly tento snímek do nebe: „Nezapomenutelný filmový zážitek“ a „Nejpůsobivější film roku“. V této souvislosti byla vznesena i otázka: „Může se komedie odehrávat v koncentráku?“ Patrně ano, protože film dostal také velkou cenu poroty v Cannes '98 a byl odměněn devíti Davidy jako mimořádně hodnotný!

Film „Život je krásný“ byl zařazen do kategorie „tragikomedie“ a odehrává se v Itálii roku 1939. Stručný obsah: „Veselý a bezstarostný Žid Guido se ožení s učitelkou Dorou, ale nacisté jejich štěstí zničí; Guido i jeho čtyřletý syn Giosué jsou deportováni. Otec vydává táborovou hrůzu za pouhou hru a tím se snaží syna chránit.“¹⁰⁵

Zachraňte vojína Ryana. Další film miliardářského magnáta z Hollywoodu Stevena Spielberga o druhé světové válce. Protiválečný film z roku 1998 líčí nejdůležitější bitvu tohoto konfliktu: „6. června 1944 zaútočili američtí vojáci na pobřeží Normandie. Během hodiny v německé palbě zahynuly desetitisíce mužů. Tímto peklem, umístěným do děsivě realistického obrazu bitvy, se „Vojín Ryan“ Stevena Spielberga zapsal do dějin kinematografie [!]. ‘Chtěl jsem natočit něco, čím by byl divák zcela zaujat,’ řekl mistr režisérů. A skutečně také úvodní dvacetiminutové sekvence bitvy přímo nutí [!] k sledování. Spielberg nás virtuózně vtahuje přímo do středu hrůzného dění.“¹⁰⁶

Za své dílo sklídl Spielberg znovu Oscary. Tentokrát jich bylo pět, mezi nimi i za nejlepší režii. Film produkovali mezi jinými sám Spielberg a jistý Gary Levinsohn.

¹⁰⁴ *Frau im Spiegel*, 19. 5. 1999, str. 7.

¹⁰⁵ *video & more*, 7-8 1999, str. 80.

¹⁰⁶ *TV Movie*, č. 14 roč. 1999, str. 240.

„Mistru režisérů“ byla navíc r. 1998 v Německu prokázána zcela mimořádná pocta: spolkový prezident Roman Herzog propůjčil Stevenu Spielbergovi Velký záslužný kříž s hvězdou řádu Spolkové republiky! „Filmem ‘Schindlerův seznam’ významně přispěl k tématu holocaustu,“ znělo zdůvodnění.¹⁰⁷ Rovněž roku 1999 byl filmový magnát pozván do Německa k velké slavnosti, neboť 9. února toho roku obdržel ‘Millenium Award’ Zlaté kamery. *Spielberg je nejúspěšnějším filmovým režisérem všech dob*, zdůvodnil svou volbu časopis „Hörzu“. Filmy jako ‘Schindlerův seznam’ a ‘Vojín Ryan’ i svou politicko-společenskou angažovaností, mj. v *Shoah Foundation*, režisér vzrušil a dojmul celý svět.¹⁰⁸

V srpnu 1999 dostal Spielberg dokonce „nejvyšší civilní vyznamenání ministerstva obrany USA“! Podle mluvčího ministerstva byl „vyznamenám za film ‘Zachraňte vojína Ryana’, jímž připomněl oběti amerických jednotek ve světové válce a umožnil tak vlastenecký [!!!] dialog o ní.“¹⁰⁹

Čím to asi je, že právě filmy o *Třetí Říši* a nacistech jsou zahrnovány Oscary a nadšenými kritikami?

Samozřejmě že i nadále budou lidstvo „obšťastňovat“ taková díla a především německé mládeži „vysvětlovat“ život v nacionálním socialismu filmy jako „Jakub lhář“, který je US-remake¹¹⁰ klasika Defy Franka Beyera. Robin Williams v něm hrál Žida, jenž koncem r. 1944 udržoval v obyvatelích ghetta kdesi v Polsku naději vymyšlenými zprávami o průběhu války.¹¹¹

Ani „německý“ filmový průmysl nepředstavuje při „překonávání minulosti“ žádnou výjimku a rovněž se stále více věnuje tématu „nacismu“. Nejnovějším příkladem je historický thriller „Nic než pravda“ s Götzem Georgem. Oblíbený herec představuje „pověstného lágrového lékaře“ Josefa Mengeleho, inkarnaci zla novějších německých dějin. Stručný obsah: ‘Anděl smrti’ z Osvětími se chce vrátit dobrovolně do vlasti a čelit tam procesu století. ... Mengeleho ospravedlnění svých činů zní: Vězni tábora by se tak jako tak ven živí nedostali a tak tyto lidi jejich ‘vědeckým zužitkováním’ [!] vlastně jen ušetřil dalšího utrpení. ... ‘Nic než pravda’ je nejodvážnější a nejnesmlouvavější německý film posledních desetiletí. Režiséru Rolandu Suso Richterovi ... se podařilo vkomponovat aktuální německou skutečnost [!] do drtivého příběhu. Stále sílící [!] neonacistická militantní scéna i staronacisté, kteří si našli skrýše ve státní správě [!] včetně justice, považují proces za šanci k profilaci [!?] i k ‘záchraně cti’. Bez umění Götze George by toto burčující mistrovské dílo nebylo možné zrealizovat ...“¹¹²

„*Židovský dobytkař Levi*“ je dalším aktuálním německým filmem na téma „nacistické hrůzovlády“. Obsah: „Židovský obchodník dobytken žije poklidně s německými sedláky, až nacistický teror toto soužití rozbije.“¹¹³

Sám Steven Spielberg podle všeho neřekl ani zdaleka poslední slovo k tématu „holocaust“. V říjnu 1999 bylo k vidění jeho nejnovější dílo. „Režisér při předpremiéře svého

¹⁰⁷ *Fuldauer Zeitung*, 3. 9. 1998.

¹⁰⁸ *Fuldauer Zeitung*, 17. 12. 1998; zvýraznění v textu od autora.

¹⁰⁹ *Videotext ARD/ZDF*, 11. 8. 1999, str. 160.

¹¹⁰ Tj. nové přepracování filmu; pozn. překl.

¹¹¹ *CINEMA*, červenec 1999, str. 170.

¹¹² *Hollywood*, září 1999, str. 38.

nového dokumentárního filmu o holocaustu 'The Last Days' v Londýně vyzval k rasové toleranci. Oscary [jak jinak!] oceněný film vypráví o maďarských Židech, kteří v koncentračním táboře o vlásek unikli vlastní popravě. Film se začal promítat 8. října v Anglii.¹¹⁴

Pomyslíme-li na všechny strašné příběhy druhé světové války a hlavně ovšem na *současné* hrůzy ve světě, pak se musíme ptát, proč tvůrci filmů nesáhnou i po těchto námětech? A ohledně „mistra všech režisérů“ z Hollywoodu nám budiž dovoleny následující otázky:

* Kdepak zůstaly Spielbergovy filmy o masových vraždách bolševiků, kteří byli z největší části jeho souvěrci, a nejstrašnějším způsobem usmrtili v Rusku nespočetné miliony pravoslavných i katolíků?

* Proč nenatočil Spielberg film o ukrajinském hladomoru a pobití asi sedmi milionů ukrajinských rolníků v letech 1932-1933?

* Kdo viděl nějaký Spielbergův film o ohnivém pekle v Drážďanech, jednom z největších válečných zločinů *všech dob*, nebo film o potopení lodi 'Gustloff' s německými uprchlíky, jež bylo největší námořní katastrofou v *celé historii*?

* Proč tento nositel německého záslužného kříže nenatočil film o násilném vysídlení Němců z východní Evropy, o němž je dostatek historických dokladů?

* Proč nevyšel ze Spielbergova ateliéru film o holocaustu, spáchaném v USA r. 1993 na davidiánech ve Wacu?

* Proč netočí Spielberg filmy o dramatických sankcích proti Iráku, na jejichž důsledky již zemřel více než milion dětí, a proč se jasně nevysloví proti genocidní politice OSN?

* Proč dodnes nemáme do Spielberga žádný film o nejružnějších válečných zločinech „mírových sborů“ tzv. „světového společenství“?

* Proč Spielberg v žádném ze svých „mistrovsky působivých“ filmů nepranýřuje *současné celosvětové* pronásledování křesťanů?

Na *takové* filmy Stevena Spielberga bychom jistě čekali marně!

* *Knihy a pochybné teze* jako třeba kniha „Hitlerovi ochotní pomocníci“ Daniela Goldhagena, subvencovaná z peněz německých daňových poplatníků!

* Putovní výstavy jako kupř. dokumentace „zločinů wehrmachtu“.

Tyto bývalými komunisty zinscenované bulvární výstavy cestují po celém Německu a později mají „obšťastnit“ i cizinu. A to všechno klidně i vzdor tomu, že sami zahraniční historici mezitím prokázali, že se u mnoha z vystavovaných fotografií jedná o zřejmé *padělk*y. Naše vláda se však neodvažuje proti takovým podnikům zakročít a přimět odpovědné osoby k složení účtů. Kancléřem Schröderem jmenovaný ministr kultury Naumann šel dokonce tak daleko, že wehrmacht označil za „pochodující jatka“ a „vraždící stroj“.

* *Televizní „dokumenty“* jako např. seriál „Hitlerovi muži“

* *Národní památníky* jako památník holocaustu v Berlíně. Vzdor akutnímu nedostatku peněz a novému drastickému ochuzování hlavně sociálně slabších lidí v naší zemi chce spolková vláda „výrazně zvýšit“ finanční podporu na výstavbu a provoz památníků na období nacistické diktatury. Ministr Michael Naumann již v Berlíně předložil odpovídající

¹¹³ *CINEMA*, září 1999, str. 118.

¹¹⁴ *WAZ*, 29. 6. 1999, cit. podle *Unabhängige Nachrichten*, červenec 1999, str. 11.

koncept ..., předpokládající postupné zvyšování spolkové podpory na 50 milionů marek až do konce roku 2003“.¹¹⁵

Vidíme tedy dobře, že *nikoli jen* šílení střelci Harris a Klebold „mluvili neustále o Hitlerovi“ a oživovali památku na něj. Duchovní postoj obou mladíků je pouze konečným výsledkem nepřetržité indoktrinace a vymývání mozků! Odpovědnost padá na politiky a zglajšaltovaná média, starající se z „vyššího pověření“ o to, aby zůstaly naživu strašidlo „nacismu“ a památka na Adolfa Hitlera, stejně jako na druhé straně i za to, že se lidé dozvídají zoufale málo o pozadí všech genocid a bezpráví, k nimž *v současnosti* dochází *ve celém světě*.

Lze se pak vzhledem k záplavě *takových* informací ještě vůbec divit, když si někteří nezletilí násilníci vezmou vylíčení Adolfa Hitlera a „jeho“ vojáků natolik k srdci, že se po svých domnělých symbolech opičí a chtějí být stejně proslulí? Za takové pochybné přání po slávě ovšem nemohou střelné zbraně v rukou amerických občanů, nýbrž kontrolovaná média a naše vrchnosti ze všech sil napomáhající masovému otravování duší po celém světě!

To jsou praví původci toho, že obsese¹¹⁶ jistých nezletilců po Třetí Říši již dostala zřetelně chorobné rysy. Dávno už nejde o nějaké „poučení“ nebo „vysvětlování“, nýbrž o důkladné a systematické vymývání mozků, které už tolik mladých lidí změnilo v dušení mrzáky.

Pokrytectví politiků lze často usvědčit podle jejich vlastních výroků. Jamie York v čtenářském dopisu napsal ke „kosovské válce“ tato slova: „Masakr na littletonské škole se udál ve stínu vojenského násilí v Jugoslávii. 21. dubna se prezident Clinton na tiskové konferenci vyjádřil k násilnosti v Littletonu. Řekl, že ‘násilí’ je špatné a že naše děti musíme vést k tomu, aby konflikty řešily pokojnou cestou.

Takový protimluv je v dané souvislosti doslova nepochopitelný. Na jedné straně Clinton jako vrchní velitel branných sil nařídil bombardování Jugoslávie a Kosova bez souhlasu OSN i Kongresu. Prezidentovo rozhodnutí spočívalo pouze a výhradně na ‘mírové smlouvě’ NATO z Rambouilletu, kterou Jugoslávie pochopitelně odmítala podepsat. Šlo o smlouvu typu „podepiš nebo ...“, výrazně omezující status Jugoslávie jako suverénního státu. Když takovou smlouvu Jugoslávie podepsat odmítla, začaly USA a NATO svou ‘mírovou’ bombardovací kampaň. Prezident vycházel z toho, že další jednání není potřebné. ‘Přijměte náš diktát nebo chcípnete,’ znělo poselství Srbům.

Jak potom jako společnost můžeme očekávat, že naše děti budou projevovat přiměřené schopnosti řešení konfliktů a umění vyjednávání, když na nejvyšších vládních místech se viditelně takové vlastnosti nevyskytují?¹¹⁷

Kromě již předcházejících a kontrolovanými masmédií samozřejmě zamlčovaných informací je zde ještě řada dalších nezodpovězených otázek a nesrovnalostí, které vyvolávají silné pochybnosti o oficiální verzi masakru na littletonské škole:

1) Co bylo asi (skutečným) důvodem toho, že jednotky FBI a speciální policie (SWAT) vyčkávaly ještě téměř čtyři hodiny, než vtrhly do školní budovy? Jednalo se skutečně pouze o dva atentátníky, nebo snad příslušná policejní místa *věděla*, že útočníků je naopak více (viz níže!).

¹¹⁵ *Die Welt*, 24. 7. 1999; zvýraznění v textu od autora.

¹¹⁶ Zde chorobně neodbytná myšlenka; pozn. překl.

¹¹⁷ Cit. podle *The Nationalist Times*, červen 1999, str. 9.

Dokonce i záchranná lékařská služba byla zhruba čtyři hodiny držena zpět, než mohla začít zraněné ošetřovat. Mnoho žáků za tu dobu bez pomoci vykrvácelo. Měl tím snad být počet obětí *záměrně* zvýšen? Ví se s jistotou, že mohl být zachráněn přinejmenším život postřeleného učitele Dave Sanderse, kdyby byli lékaři směli dříve zasáhnout. Nebo daly snad tím úřady spoluzúčastněným neznámým atentátníkům možnost zastřelit Harrise a Klebolda a následně po sobě odklidit všechny stopy?

2) Byla to pouhá „náhoda“, že se 20. duben bezmála kryl s jedním zcela významným jubileem. 19. dubna 1993, kdy spáchala vláda USA nám již známý holocaust ve Wacu. Na den přesně o dva roky později (19. dubna 1995) došlo v Oklahoma City k nejhoršímu teroristickému útoku v dějinách Ameriky. A pak konečně přišel tento 20. duben 1999, údajně nejstrašnější školní masakr v historii USA.

3) Stejně jako v případě školního masakru ve Springfieldu v květnu 1998 zazněly i kolem událostí v Littletonu kritické výtky, že úřady mohly strašnému činu včas zamezit. Vždyť Harris a Klebold „svým pozdějším obětem na Columbine High School již o půl roku dříve“ oznámili svůj záměr. Kromě toho jim na podomácku natočeném videosnímku ukazovali sami sebe, jak po zuby ozbrojení útočí na svou školu: „Odpalovali bomby a cílevědomě stříleli na své spolužáky, populární školní sportovce, které Harris a Klebold tak nenáviděli.“ Nikdo však jejich výstrahu nebral vážně!¹¹⁸ Může být, že nikdo varování vážně brát *nechtěl*? A proč nebyla příslušná místa včetně konkrétních osob volána k odpovědnosti? Za masakr nejsou v první řadě odpovědné zbraně jako takové, nýbrž ti, kdož vzdor početným varováním nic nepodnikli. Celkem výstižně to řekl hollywoodský herec Charlton Heston, předseda amerického výboru pro vlastnictví zbraní NRA: „Lidi nezabíjejí zbraně, to lidé zabíjejí lidi.“¹¹⁹

4) Případ na Columbine School vykazuje početné paralely se strašným bombovým útokem v Oklahoma City, při němž v dubnu 1995 přišly o život celkem 163 osoby. Stejně jako v Oklahomě i zde existovaly vůči očitým svědkům nedvojsmylné výhrůžky. Jedna z obyvatel města, která chce ze strachu o život být známa pouze jako ‘Linda’, jen několik dní po masakru prohlásila: ‘Mám pro vás nové informace. Minulou noc jsem hovořila s jedním přítelem, který chtěl navštívit v nemocnici Marka Taylora (jednu ze studentských obětí). Jeho matka mluvila o tom, že mu kdosi pohrozil zavražděním. Dále bylo anonymně vyhrožováno zavražděním zraněných žáků a zničením celé školy. To by mohlo být pravým důvodem, proč se tolik očitých svědků zdráhalo mluvit o tom, co se na škole událo. Nevím stoprocentně, zda bylo podobně vyhrožováno i ostatním zraněným studentům, ale ... je to velice pravděpodobné.’¹²⁰

Zpravodajský magazín „Focus“ líčí na str. 270 následující (údajný) průběh činu takto: „Žáci Eric Harris a Dylan Klebold, oba v černých sportovních pláštích, se 20. dubna kolem 11,30 přiblížili ke škole v Littletonu, stříleli z pušek na zaparkovaná auta a pak vešli do budovy postranním vchodem.

Harris a Klebold vnikli do školní jídelny a zahájili palbu na žáky, kteří zde trávili přestávku.

¹¹⁸ *Focus*, 26. 4. 1999, str. 270. Zvýraznění v textu od autora.

¹¹⁹ Tamtéž, str. 268.

¹²⁰ *The Jubilee*, květen-červen 1999, str. 11.

Poté se za neustále bezhlavé střelby do všech stran dostali do školní knihovny v prvním poschodí, kde střelbou z brokovnic s upilovanou hlavní způsobili mezi přítomnými žáky hotové krveprolití.“

K tomu vyličení událostí je třeba několik poznámek: Proč žáci z knihovny neutekli, když slyšeli rachot výstřelů z jídelny? Není třeba být odborníkem na zbraně, aby si bylo možné představit, jaký hluk vydává střelba brokovnic s upilovanou hlavní. Je snad možné, že útok na jídelnu i na knihovnu proběhl *současně*, takže žáci neměli žádnou možnost k útěku? Zde rozhodně nejde o pouhou nepodloženou *domněnku*, neboť někteří „očití svědkové“ vypovídají, že kromě Harrise a Klebolda se na atentátu podílelo i sedm až osm dalších osob, *rovněž ozbrojených a oblečených do černých sportovních pláštů*, tedy *celkem zhruba deset atentátníků!* Tím by se samozřejmě vysvětlovalo, jak mohly být *současně* provedeny útoky v knihovně (1. poschodí) i v jídelně (přízemí). Studentka Cathy Parksová unikla šílenému útoku jen o vlásek a svůj ošesný zážitek vyličila reportérům takto: „Byla jsem právě v knihovně a zezdola bylo slyšet nějaké dunění ... Pak přišli oba týpkové nahoru (do knihovny) a začali střílet. *Z přízemí jsem slyšela exploze a křik lidí.*“¹²¹

5) Proč mluvili někteří žáci o tom, že atentátníky neznali? Nebyli to snad opravdu jenom jejich *spolužáci*, nýbrž vycvičení zabijáci tajných služeb vlády USA?

6) Jsou federální zásahové jednotky složeny výhradně z Američanů nebo z nesourodé směsi zahraničních policistů? Jak by jinak mohly úřady tak rychle reagovat a v malém městečku Littletonu zmobilizovat tolik mlčenlivých policistů?

7) Proč se viceprezident Al Gore v pamětní den na zavražděné žáky objevil právě v *dlouhém černém sportovním plášti*?

8) Někteří očití svědci vypověděli, že se nejednalo o amatérské trubkové bomby, nýbrž o ruční granáty, kterých atentátníci použili. Takové výpovědi jen ještě potvrzují podezření o účasti profesionálních zabijáků a současně vysvětlují, proč Cathy Parksová slyšela z přízemí exploze a zoufalý křik, zatímco Harris a Klebold již vtrhli do knihovny v prvním poschodí.

V budově Columbine School je rozmístěno na různých místech patnáct kamer, které monitorovaly dění ve škole i v den masakru. Krátce po činu FBI všechny nahrávky z dotyčného dne zabavil a dodnes je drží po zámku, pokud ještě vůbec existují. (Podobně se tak stalo již v případě zavraždění J. F. Kennedyho, když tajná služba i federální policie zabavily na místě činu natočené filmy, nebo v případě smrti lady Diany při „dopravní“ nehodě. V dotyčném silničním pařížském tunelu jsou rovněž rozmístěny sledovací kamery, jejichž nahrávky také nikdy nebyly zpřístupněny veřejnosti!) Ukázaly by snad záznamy z littletonské školy, co se tam onoho 20. dubna opravdu odehrálo? Proč zpravodajské agentury nepožadují po uzavřeném vyšetřování jejich zveřejnění? Kdo má zájem na tom, aby byly tyto záznamy drženy v tajnosti, ale především *kdo má vůbec tu moc držet je mimo dosah publika?*

10) Zde se dostáváme k nejdůležitějšímu bodu. Proč všechna internacionální masmédia zatajila, že se atentátníci *zcela cílevědomě* zaměřili na *křesťany* a chtěli je povraždit? „Podle přeživších očitých svědků se vrazi po příchodu do knihovny ptali, zda jsou mezi přítomnými nějakí křesťané. Jedna z dívek vstala a řekla: ‘Já jsem křesťanka,’ načež brokovnice jednoho z pachatelů rychle ukončila její život. Proč o tom nebyla nikde sebemenší

¹²¹ *The Jubilee*, květen-červen 1999, str. 11; zvýraznění v textu od autora.

zmínka? Kdyby byla situace opačná a židovská dívka by byla zastřelena jen pro svůj židovský původ, jaká by asi byla reakce masmédií?¹²²

Rovněž z „německých“ médií jen ojediněle zaslechneme o protikřesťanské nenávisti obou atentátníků z Littletonu: „Sedmnáctiletá Cassie si právě četla v Bibli, když se jí Eric Harris s namířeným revolverem zeptal: ‘Věříš v Boha?’ Dívka přisvědčila a šílený střelec z Littletonu prohlásil: ‘Bůh není!’ Poté Cassii výstřelem do hlavy zabil ...“¹²³

Z výše řečeného tedy můžeme mít za prokázané: V případě nežida Harrise a Žida Klebolda se absolutně *nejednalo* o „antisemity“ nebo „rasisty“, nýbrž o *homosexuální satanisty*, kteří si dali za cíl pobít co nejvíce křesťanů! To je jeden aspekt pravdy za atentátem v Littletonu, který stál třináct žáků život. Na základě všech zde uvedených skutkových podstat jej lze nade vší pochybnost doložit. Přirozeně to jen mluví pro mimořádnou dobu, v níž nyní žijeme, protože náš Pán a Vykupitel předpověděl pro konec času *celosvětovou nenávisť* vůči křesťanům a jejich *celosvětové pronásledování*!

Dále pak celá řada indicií svědčí o tom, že masová vražda v Littletonu byla dlouhodobě plánována, a také - jak jsme již viděli - že se na ní kromě obou pomatených střelců *musely* podílet ještě další osoby. Vyplývá to mj. i z prvních televizních zpráv, které ještě nezkresleně líčily situaci na místě činu. (Podobně tomu bylo i v Oklahoma City, kdy reportér jen několik minut po atentátu ještě mluvil o dalších bombových explozích. Příslušná místa ovšem později tento příběh upravila a od té doby se mluví pouze o jediné bombě!) Spolu s dalšími školními masakry měla tragická událost v Littletonu posloužit jako nový důvod k ospravedlnění drastického omezení *Second Amendmentu*¹²⁴ Američanů. Přesně v tu dobu se (také i Německu) rozběhla na plno propagandistická mašinerie internacionálních médií s cílem prezentovat všechny střelné zbraně jako ďábelský nástroj, který v žádném případě nepatří do rukou soukromých osob. Ohloupené „masy“ však bohužel už dávno nejsou schopny tuto zákeřnou hru prohlédnout!

A špinavá taktika skryté vrchnosti, jak se zdá, znovu vychází, neboť podle očekávání v důsledku šílené střelby v Littletonu i nejnovějšího případu na škole v Georgii ztratila lobby „pro zachování práva na zbraně“ dále na vlivu: „Pod dojmem nových násilných činů amerických školáků byly v USA zpřísněny zákony o zbraních ... Senát schválil dodatek k zákonu, který má mj. zajistit dokonalé přezkoumávání kupců zbraní. ... Schválení zákona předcházela dramatická porážka republikánů a rozhodujícím hlasem viceprezidenta Al Gora schválila komora 51 ku 50 hlasům zákonnou iniciativu demokratů podrobovat kupce zbraní dokonalé kontrole. Poté, co senátní demokratická většina návrh v posledních týdnech odmítla, zrevidovala pod (údajným) dojmem pobouření veřejnosti svůj postoj a udělala několik ústupků. ... Pozorovatelé ve Washingtonu poukazují na to, že ‘zbraňová’ lobby na pozadí ustavičných [!] školních masakrů v USA ztrácí stále více vliv. Podle [možná zfalšovaných] výsledků průzkumu považují dvě třetiny Američanů za nutné spíše zpřísnit zákony o zbraních než hájit právo občanů na jejich držení.“¹²⁵ Jak že to říká *Second Amendment*? „Právo Američanů ... *nesmí být omezeno* ...!“

¹²² Edward J. Toner jr. (via e-mail) cit. podle *The Nationalist Times*, červen 1999, str. 8.

¹²³ *TV Movie*, 1999, č. 14, str. 12.

¹²⁴ Tj. ústavního práva na vlastnění a držení zbraně.

¹²⁵ *Fuldauer Zeitung*, 22. 5. 1999.

Zapůsobí však zákaz střelných zbraní opravdu tak pozitivně na statistiku kriminality, jak se nám to snaží namluvit „protizbraňová lobby“? Jak ukázaly empirické průzkumy, na tuto otázku zní z čistě juristického pohledu odpověď jednoznačně záporně. Vezměme si dejme tomu Austrálii, kde r. 1998 museli občané své zbraně odevzdat. Na příkladu této země si lze zcela jasně ozřejmit *skutečný* následek zabavení zbraní občanům: „Rok poté, co australští občané dali vládě 750 000 kusů zbraní a volení představitelé lidu s neuvěřitelnou arogancí prohlásili, že ‘sebeobrana není důvodem pro vlastnění zbraní’, se kriminalita dramaticky zvýšila. Po pětadvacet let trvající sestupný trend počtu ozbrojených přepadení a vražd s použitím střelné zbraně se nyní obrátil. Keith Tidswell s australského „Svazu sportovní střelby“ informuje, že

- * Počet vražd se zvýšil o 3,2 procenta,
- * počet přepadení stoupl o 8,6 procent,
- * ozbrojených přepadení přibýlo plných 44 procent,
- * počet vražd s použitím střelné zbraně ve státě Victoria vzrostl dokonce o 500 procent,
- * výrazně vzrostl počet ozbrojených vloupání ...

Australští politici bědují nad tím, že do zabavení zbraní ještě neuplynula dostatečně dlouhá doba, aby jeho výsledky byly znatelné. Mezitím jsou ovšem australští občané zaskočeni a doslova zaplaveni zločinem, kterému dala průchod teprve jejich vlastní vláda svou liberální politikou, a místo toho jsou jí pokrytecky vyzýváni, ‘aby ještě nějakou dobu vyčkali’.¹²⁶

Kriminálíkům je zákaz legálního vlastnění zbraní vítán. Není třeba být právě génius zločinu k poznání, že skrytá zbraň zvyšuje šance oběti na obranu. Průzkumy ukázaly, že se statistickou pravděpodobností bude zraněna pouze polovina obětí přepadení či znásilnění, které se bránily se zbraní v ruce v porovnání s těmi, jež se bránily beze zbraně.

John Lott a David Mustard z chicagské univerzity vypracovali studii, která byla zveřejněna v „Journal of Legal Studies“, a výše řečené jasně ukazuje. Autoři studie konstatovali, že zákonné povolení skrytého nošení palné ruční zbraně zredukovalo v letech 1977 až 1992 počet vražd o 8,5 procent a počet případů přepadení o 7 procent. Pokud příslušný zákon platil v celé zemi, bylo každý rok [!] zaznamenáno o 1 600 vražd a o 60 000 přepadení méně.¹²⁷

„Larry Pratt, předseda sdružení ‘Gun Owners of America’ cituje studii ministerstva spravedlnosti z roku 1997. Vyplývá z ní, že v USA každý rok použije zbraň k sebeobraně kolem 1,5 milionu Američanů. Tito občané ušetří ročně společnosti kolem 38,9 miliard dolarů. Řečená studie z r. 1997 kromě toho ukázala, že míra násilné kriminality poklesla v každém státě, kde bylo občanům zákonem dovoleno skryté nošení střelné zbraně. Počet vražd poklesl o 8,5 %, znásilnění o 5 %, násilných útoků o 7 % a přepadení o 3 %.

Mohlo by být zabráněno kolem milionu trestných činů, aniž by padl jediný výstřel. Pouhá výstraha, že vyhlédnutá oběť je ozbrojená, často stačí pachatele odradit.¹²⁸ Tato statistika by vlastně měla vyburcovat a potěšit *každou* oběť násilné kriminality i *každou* feministku. Proč se například jedna z nejvehementnějších bojovnic za zrovnoprávnění žen v Německu

¹²⁶ *The Nationalist Times*, červen 1999, str. 12.

¹²⁷ *Mindsight Messenger*, březen-duben 1998, str. 3.

¹²⁸ *The Truth At Last*, č. 414, str. 5.

a předbojovnice „emancipačního hnutí“ Alice Schwarzerová nezasazuje o okamžité zákonné povolení ozbrojení „slabého pohlaví“? A kde zůstávají požadavky *Bílého kruhu* na změnu zákonů v zájmu ochrany občanů? Jde přece o organizaci, která se zasazuje za oběti kriminálního násilí.

J. Neil Schulman píše v článku *Stopping Power „Why 70 Million Americans Own Guns“* (Proč 70 milionů Američanů vlastní zbraně): „Víte, že každých třináct vteřin použije jeden ze 70 milionů ozbrojených občanů své střelné zbraně k sebeobraně před kriminálním? Víte, že americké ženy použijí střelné zbraně 416x za jediný den, aby se ubránily znásilnění? Věděli jste, že u zbraně, kterou uschováváte k sebeobraně, je 216 x vyšší pravděpodobnost, že jí použijete k obraně vlastního domova před kriminálním, než že zapříčiníte smrt nevinné osoby z této domácnosti?“¹²⁹

Z množství případů, kdy se zákona dbalí občané pomocí střelné zbraně úspěšně ubránili kriminálním živlům, si zde ukážeme alespoň jeden příklad: „Pětaosmdesátileté Albertě Niclesové hrozilo znásilnění a tak útočnicka zastřelila z pistole, kterou jí zanechal zemřelý manžel. ‘Zastřelila jsem jej a zůstal ležet vedle velké vestavěné skříně v mé ložnici,’ řekla stará paní sousedům po zavolání na policii. Větelec byl již několikrát trestán za znásilnění a právě jej čekalo další soudní řízení pro přečin rušení domovní svobody.“¹³⁰

Je tedy *jednoznačně* prokázáno, že *soukromé držení zbraní chrání občany před pachateli trestných činů* a současně napomáhá omezovat kriminalitu. Tam, kde jsou soukromé osoby ozbrojené, klesá míra zločinnosti dokonce velmi výrazně. Proto nám musí být dovolena následující otázka. Zaznamenávali bychom *ročně* v Německu i nadále kolem sedmi milionů trestných činů, kdyby naši (!) politici přiznali každému (dospělému) spolkovému občanu toto elementární právo? Kolika vraždám a znásilnění by se tak jen za poslední roky bývalo mohlo zabránit?

„Ordo ab Chao - Řád z chaosu“ zní heslo mužů v pozadí světové politiky. Nebo řečeno jinak: „Vytvoř chaos a pak nabídní (ohloupené) veřejnosti odpovídající řešení!“ Tento princip je jasně viditelný především na stoupající míře kriminality v naší zemi: Nejprve se vytvoří podmínky pro bezbřehou kriminalitu (např. „otevřenými hranicemi“ a „multikulturní společnosti“) a zabrání se přiměřenému trestání násilnických zločinců (kupř. luxusními podmínkami ve vězení, velkorysým užíváním podmíněných trestů a pohodlnými „elektronickými pouty“). Současně se zákazem střelných zbraní odebere občanům jakákoli možnost sám se bránit. Ze strachu a obav se pak občané doprošují ochrany u svých politiků a jsou dokonce ochotni vzdát se za trochu (pomyslného bezpečí) svého základního práva.

„Řešení“ naší vrchnosti pak podle očekávání vypadá tak, že se zákony (pro *všechny* státní příslušníky) dramaticky zpřísní a výrazně se posílí pravomoci policie, čímž se udělá významný krok směrem k totálnímu policejnímu státu (viz v této souvislosti „posílení odposlechů“). Navíc jsou uváděny v život pochybné a nekalé služebny Velkého bratra (jako třeba *interpol*), které jsou pro běžného občana fakticky nedotknutelné.

Jakmile jednou porozumíme principu „Ordo ab Chao“, pochopíme i skutečné pozadí toho kterého politického rozhodnutí. Jako křesťané nikdy nesmíme pustit ze zřetele celkový obraz. Rovněž se v této souvislosti musíme *právě my* ptát, jak odpovědět na téma „sou-

¹²⁹ Cit. podle *Media Bypass*, Vol. 7-8, srpen 1999, str. 61.

¹³⁰ *Spotlight*, cit. podle *Mindnight Messenger*, březen-duben 1997, str. 2.

kromého držení zbraní“ z biblického pohledu. Hledejme proto radu v Písmu svatém, které nám ostatně má vždy sloužit jako vodítko a příručka pro náš *celý* život, protože se jedná o zjevené slovo Stvořitele. Otevřeme-li Bibli, pak konstatujeme, že výslovně požaduje *ozbrojení* věřících: „Když (dobře) ozbrojený silák hlídá dvoru svého, pak je majetek jeho v pokoji“ (Lk 11, 21). Povšimněme si, že Písmo svaté nemluví o „policii“ nebo o „státní ochraně“, nýbrž o „dobře ozbrojeném“ *jedinci*, který má právo *sám* chránit své vlastnictví! Je to mimo jiné zřejmé i z verše 22, 1 Exodu: „Jestliže je zloděj přistižen při vloupání a je zbit, takže zemře, nebude lpět krev na tom, kdo ho ubil.“ V následujícím verši čteme: „Jestliže se to však stane po východu slunce, krev na lpět bude.“ Má-li tedy dotyčný v noci co do činění s vetřelcem, nemůže si být jist jeho skutečným úmyslem. (Chce nás pouze oloupit nemá zamýšlí něco horšího, jmenovitě zabít nás?) Z toho důvodu také Bible staví výslovně do popředí život křesťana. Máme tedy (z biblického pohledu) nejen právo na vlastnění zbraně, nýbrž výslovně i právo jejího použití v případě obrany!

Na jiném místě Písma svatého se v této souvislosti ještě říká: „Nestará-li se kdo o svoje a zvláště o domácí své, zapřel víru a horší je nežli nevěřící“ (1 Tm 5,8) Bůh nám tedy dokonce ukládá *povinnost chránit* sebe a své rodiny.

Rovněž Ježíš Kristus, náš Pán a Vykupitel, výslovně žádal ozbrojení věřících: „Ale nyní, kdo máš měšec, vezmi (jej), podobně i mošnu, a kdo nemá, prodej plášť svůj a kup meč“ (Lk 22,36). Tehdejší „meč“ je protějškem dnešní stříelné zbraně. (Poznámka spíše na okraj: Proč se v našich moderních „církvích“ neučí tyto pokyny našeho Stvořitele, které si každý [!] teologický laik může sám ověřit? Může být, že se již nejedná o skutečné „církev“, hlásající *neporušené* slovo Boží, nýbrž o světské instituce, jejichž představitelům záleží víc na „lidských právech“ a „sbratření náboženství“, než na hájení pravého zvěstování Ježíše Krista.)

Již ve Starém zákonu se nachází mnoho odkazů na nezbytnost vyzbrojení věřících proti Božím nepřátelům. Mojžíš, Abrahám a David nám podávají svědectví o bitvách, které svedli proti nepřátelům našeho Stvořitele a potvrzují výslovný požadavek Boží bránit se proti útočníkům.

„Křesťanský pacifista, který se vyhýbá Božímu hněvu ze Starého zákona, představuje Krista jako osobu dobromyslnou a dobrosrdečnou, jako kohosi, kdo bez přestání mluví o míru, lásce a odpuštění, který přišel na svět, aby změnil násilné a válečné cesty, zjevené ve Starém zákonu, a dal každému člověku mír.

Ježíš však ujišťuje, že nepřišel zrušit zákony a proroctví Staré smlouvy, nýbrž je naplnit: „Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit“ (Mt 5,17). Ježíš rovněž nepřišel dát každému mír: „Nedomnívejte se, že jsem přišel uvést pokoj na zem; nepřišel jsem uvést pokoj, nýbrž meč“ (Mt 10, 34).

Kristus věděl, že nepřátelé Boha, žijící v biblických dobách na zemi, nikdy nepřijmou mír odpovídající Božím zákonům a příkázáním. Věděl, že svět byl zaplaven zlými lidmi, kteří ‘mnohé klamou’, a věděl také, že Jeho učení vnese zmatek do jejich světového řádu. V důsledku toho tedy Kristus přišel ve skutečnosti proto, aby podnítil mezi lidmi rozdělení a spor, neboli jak řekl, přinesl meč a nikoli pokoj. Když Ježíš vystoupil, vzplála trvalá válka, a On chtěl, abychom byli na Jeho straně - buď ‘studení’ nebo ‘horcí’, nikdy však ‘vlažní’ (Zj 3, 15-16). Na dotvrzení toho Kristus řekl: ‘Kdo není se mnou, je proti mně.’

* ‘Kdo není se mnou, je proti mně, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje’ (Mt 12,30).

* ‘Neboť kdo není proti vám, je pro vás’ (Mk 9,39).

* 'Ale Ježíš mu řekl: Nebraňte, neboť kdo není proti vám, jest pro vás' (L 9,50).

* 'Kdo není se mnou, proti mně jest, a kdo neshromažďuje se mnou, rozptyluje' (L 11,23). V důsledku toho panuje válka [na Zemi] a Kristus nás varuje, že chceme-li být rozhodně na Jeho straně, nemůže pro nás existovat žádný mír ('tehdaž vydají vás v soužení a budou vás zabíjeti, a budete v nenávisti u všech národů pro jméno mé' [Mt 24,9]). To je důvod, proč často zůstává jen malý zbytek, který je Kristovi věrný. Mnozí mají v úctě Kristova slova, ale ve skutečnosti podporují světový systém: 'Lid tento ctí mne jen ústy, kdežto jejich srdce daleka jsou ode mne. Nadarmo však mě ctí, protože učí naukám a stanovám lidským' (Mt 15, 8-9).

Křesťanský pacifista tvrdí, že jakkoli Bůh ve Starém zákonu neukazoval žádné slitování a odpuštění vůči svým nepřátelům (Božím protivníkům), Kristus je vždy pln lásky a odpuštění vůči svým nepřátelům, a to dokonce i vůči těm, kdož Jej nenásledují. Ježíš Kristus ovšem ve skutečnosti řekl něco *zcela jiného*: 'Ale ty nepřátele mé, kteří nechtěli, abych kraloval nad nimi, přiveďte sem a usmrťte je přede mnou' (L 19,27).

Skutečně také není nic neslučitelného mezi zákony Božími a ději Starého zákona, i těmi, které jsou zjeveny v Novém zákonu. V Malachiášovi (3,6) Bůh prohlašuje: 'Já Bůh jsem se nezměnil.' A protože Kristus byl v těle zjeveným Bohem ('Ten, jenž se zjevil v těle, byl ospravedlněn v duchu, ukázal se andělům, byl hlásán mezi národy a došel víry ve světě, vzat ve slávě' [1 Tm 3,16]), neměli bychom se domnívat, že skrze Krista došlo ke změně principů Starého zákona, neboť 'Ježíš Kristus je týž včera i dnes i na věky' (Žd 13,8) Učení Kristovo je v plném souladu s tím, co se učí ve Starém zákonu, protože On a Otec jsou jedné podstaty.¹³¹

Při studiu Písma svatého ohledně práva na „soukromé vlastnictví zbraní“ stále znovu narážíme na výslovný požadavek našeho Nebeského Pána: „Ať svým hrdlem vyvyšují Boha, s dvousečným mečem ve svých rukou“ (Ž 149,6). Z křesťanského pohledu je zcela pochopitelné, že tak často nacházíme takovou výzvu k ozbrojení. Bible nás na mnoha místech důrazně varuje, abychom vždy stáli v boji proti mocnostem temnot. Rovněž tak označuje ďábla za „knížete tohoto světa“, jehož náměstek (Antikrist) již také dávno všem věřícím vyhlásil válku: „A bylo jí [šelmě] dáno vésti válku se svatými a přemoci je“ (Zj 13,7).

Prisluhovači personifikovaného zla se *jen ve dvacátém století* dopustili nesčetných masových vražd a genocid na křesťanských národech. Stačí si jen připomenout hrůznou bolševickou revoluci v Rusku nebo komunistické masakry civilního obyvatelstva v Mexiku a ve Španělsku.

Jen nevěřící by mohl mít za to, že by Bůh, který nás stvořil k obrazu svému, vydal křesťany bez ochrany ďáblovým stoupencům. Z Písma svatého se také dozvídáme, že lidské tělo je chrámem Božím a že tento dar našeho nebeského Otce musíme bránit! Pouze „vlci v rouše beránčím“ a „lstiví lidé, vydávající za apoštoly Kristovy“, mohou mluvit o tom, že by si křesťan měl počínat jako pacifista a musel se bezbožnými satanisty nechat bez odporu zabít.

Vraťme se však v této souvislosti ještě jednou k enormně vysoké míře kriminality v Německu. Skutečnost, že v Německu platí zákaz držení zbraní, přestože je tam každý rok spácháno kolem šesti až sedmi milionů trestných činů, není právě dobrým vysvědčením „právního státu“. A už vůbec nelze pomyslet na to, kolik životů by za poslední desetiletí

¹³¹ Charles A. Weisman, *The Right to Keep and Bear Arms in the United States*, str. 10 ad.

mohlo být v Německu zachráněno, kdyby lidé měli právo nošení zbraní a tím i ochranu před (většinou zahraničními) násilníky. Jak se mohou bránit staří lidé, přepadení ve svých domovech nejružnějšími bandami, ozbrojených noži nebo dýkami? Německá kriminální statistika sama prokazuje, že už dávno nemáme v naší zemi co dělat s „křesťanskou“ politikou.

Je třeba vážně se ptát, proč vlastně německý (i každý jiný) lid nemá právo na sebeobranu a proč nesmí být ozbrojen? Jistě by nebylo v Německu každoročně zaznamenáváno hodně přes šest milionů trestných činů, kdyby (převážně zahraniční) násilníci zločinci věděli, že *každý z nás* podle zákona přinejmenším *může* vlastnit zbraň. Jedinou zemí, kde právo na ozbrojení *nikdy* nesmí být kritizováno nebo zpochybňováno, je Izrael. Proč si naše vláda nevezme příklad z této země, s níž neustále udržuje dobré vztahy?

Americký federální policejní úřad FBI oznámil, že „pouze 0,3 procenta všech střelných zbraní je použito k ilegálním účelům“.¹³² A v současnosti „podporuje 87 procent všech amerických policistů ‘Second Amendment’ a obhajuje právo amerických občanů na nošení zbraně“.¹³³ To jsou výpovědi praktiků a expertů, kteří se dennodenně dostávají do styku s realitou, a nikoli nějakých bezbožných globalistů a jejich mediálních vazalů, kteří si vytkli za cíl zotročit *materiálně i duchovně* celé lidstvo. „Byť by byly udržovány celé armády, ale právo lidí na vlastnění a nošení zbraně by pod jakoukoli záminkou bylo dáno všanc, pak se svoboda nachází na pokraji zničení.“¹³⁴

Jak již byla výše zmínka, jsou všechny tyranské vlády posedlé myšlenkou naprostého zákazu zbraní. Proto podnikají *všechno*, aby střelné zbraně v očích veřejnosti demonizovaly, a obyvatele navykly na myšlenku odzbrojené společnosti. Zbraně však mají své opodstatnění v trojím ohledu: mohou složit k obraně proti vnějším nepřátelům, mohou způsobit svržení tyranské vlády a konečně i chránit vlastní život a majetek proti zločincům.

Uzavíráme tuto kapitolu několika výroky amerických vlastenců na téma „soukromé vlastnictví zbraní“:¹³⁵

„Hlavním důvod, proč mají mít lidé právo na držení zbraně, je ... v možnosti bránit se proti tyranii vlastní vlády.“

Thomas Jefferson, prezident USA

„Američané mají právo a privilegium být ozbrojeni na rozdíl od občanů ostatních států, jejichž vlády svým ozbrojeným občanům nedůvěřují.“

James Madison, prezident USA

„K zachování svobody je životně nutné, aby byl celý národ vždy ozbrojen a všichni občané se naučili, zvláště pokud jsou mladí, také těchto zbraní správně používat.“

Richard Henry Lee, *Lettres from the Federal Farmer to the Republican*, 1788

¹³² Nicholas C. Panella, cit. podle *The Nationalist Times*, červen 1999, str. 9.

¹³³ *Aid & Abet*, vyd.4, č. 2, str. 3.

¹³⁴ Soudce St. George Tucker, Supreme Court, Virginia 1803.

¹³⁵ Cit. podle Charlese A. Weismana, *The Right to Keep and Bear Arms in the United States*, str. 106 ad.

„Aby nějaká strana nemohla utlačovat celý národ, musí být ozbrojen. Muži, kteří věří své zbrani a svým svobodám, nikdy nestrpí jeho utlačování.“

James Harrington, Political Works

(Poznámka: Autor zde v žádném případě nevyzývá k ilegálnímu ozbrojování občanů, nýbrž chce jen objasnit, proč je toliko lidem toto základní právo dnes odepřeno a co si lze o takové praxi myslet z biblického pohledu!)

11. Koncentrační tábory v USA

Beze zbraní by občané neměli také možnost bránit se proti budoucím deportacím do koncentračních resp. internačních táborů. Okamžik, co to má znamenat? V USA že jsou „koncentrační tábory“? Je na přelomu tisíciletí a více než padesát let po vládě nacistů něco takového vůbec možné nebo se spíše jedná o přebujelou fantazii tzv. „teoretika spiknutí“? Jaký důvod by „demokratická“ vláda ve Washingtonu k zřizování takových táborů vůbec mohla mít?

Nuže z jejích vlastních dokumentů a výpovědí víme, že muži v zákulisí Nového světového řádu si rok 2000 vyhlédli jako termín nástupu k *otevřenému* (diktátorskému) panování nad *všemi* národy světa. Není asi náhodné, že se toto datum kryje s Y2K, možným computeryvým chaosem na přelomu tisíciletí. Kromě toho jsou zde již zmíněná početná pozorování záhadných černých vrtulníků a rovněž již výše popsané (některé) tajné operace US-Army, která se zcela zjevně připravuje na vedení městských válek a v této souvislosti považuje vlastní lid za možného nepřítele.

Navíc jsou k dispozici ještě výpovědi renomovaných vojenských expertů, důtklivě varující před možnou invazí do USA, k níž by mohlo dojít nepříliš dlouho po r. 2000. Mnozí očití svědkové pozorovali ruské a čínské jednotky, které se včetně vlastní těžké bojové techniky už *dávno nacházejí na americké půdě* a provádějí tam různé vojenské operace. Zmíněné čínské a ruské branné síly mohou také posloužit jako „mírové sbory“, které by měly v USA po kolapsu (jakéhokoli druhu) obnovit „pořádek“. Jak ale do takto děsivého scénáře zapadají zprávy o koncentračních a dokonce i vyhlazovacích táborech?

Předně je třeba vědět, že prezident Franklin D. Roosevelt vydal 19. února 1942 prováděcí nařízení 9066, umožňující internaci Američanů japonského původu. Ano, Američané měli doma již za druhé světové války své *vlastní* koncentrační tábory! Do srpna téhož roku v nich již bylo vězněno kolem 100 000 lidí, kteří se ničím neprovinili a byli internováni pouze pro svou *etnickou příslušnost*. V těchto táborech byli rovněž drženi němečtí váleční zajatci. Z toho je zřejmé, že americká vláda má již své vlastní zkušenosti i ohledně koncentračních táborů!

Je však vůbec možné, že by z pověření vlády USA bylo v Americe v posledních patnácti letech zřízeno *několik* moderních koncentračních a internačních táborů, v nichž by bylo možné „eliminovat“ všechny (domácí) odpůrce Nového světového řádu? Zcela zjevně ano, neboť již v sedmdesátých letech se někteří Američané dozvěděli o takových absurdních plánech. Jeden z nich, jistý William R. Pabst, dokonce vydal na toto téma knihu s nepravděpodobně znějícím titulem „Plány na zřízení koncentračních táborů pro americké občany“.¹³⁶ Autor z Houstonu na základě svých odhalení dokonce neváhal vládu Spojených států obžalovat. Řadový občan ovšem proti nejmocnějšímu státnímu aparátu světa asi sotva co pořídí, a tak byla jeho žaloba odmítnuta. Poté Pabst beze stopy zmizel - a dodnes jej už nikdo nespapřil!

Je také hodně insiderů včetně bývalých vládních úředníků, kteří nás již dříve dostatečně varovali před existencí a účelem takových zařízení: „Zapomeňte, co jste možná o těchto táborech slyšel. ... Jako dlouholetý příslušník aparátu tajné služby vás mohu ujistit, že takové vyhlazovací tábory jsou po celých Spojených státech už dávno zřízené. Jejich jedi-

¹³⁶ V originále *Concentration Camp Plans for U.S. Citizens*.

ným účelem je vyvraždění všech Američanů, kteří by stáli v cestě převzetí naší země NWO [Novým světovým řádem] ...!' Na chvíli se odmlčel a pak zamyšleně pomalu dodal: 'Není tomu tak, že by lidé vycvičení a připravení k zatýkání a popravování Američanů skutečně věřili ideologii NSŘ. ... Konec konců spolupracuje hodně lidí a podporuje mocné v zákulisí v jejich plánech s vyhlídkou na povýšení a z touhy po velkých penězích. Já to musím vědět. ... Sám jsem byl jedním z těch, kdo byli připraveni prodat svou zemi a udělat všechno, co se od nás žádalo, výměnou za mimořádné výhody, jimiž nás lákali. Peníze, moc, vlivní přátelé z kruhů elity, protekce a povyšování ... nabízeli nám prakticky všechno za napomáhání dlouhodobým plánům agendy Nového světového řádu'."¹³⁷

Jakkoli jsou podřízené služebny vlády USA prokazatelně spoluodpovědné za hrůzný atentát v Oklahoma City, který pak byl podsouván „pravicovým kruhům“,¹³⁸ přesto si mnoho Američanů neumí představit, že by se občané USA jen tak smířili se smrtí svých vlastních krajanů. „Navázal jsem kontakt se spolehlivým pramenem v aparátu tajné služby (NAVVAL/CIA) a pana 'M' jsem se zeptal: 'Je vůbec myslitelné, že by lidský život připadal někomu tak bezcenný, aby bylo možné připravit a provést takovou tragédii, jakou byl atentát v Oklahoma City?' Jeho odpověď byla až zdrcující: 'Copak nechápete, že muži, kteří takový plán provedli, za to dostali *nespočetné miliony, ne-li miliardy dolarů*? Mnozí jsou za peníze ochotni *vykonat jakýkoli příkaz* ... včetně zavraždění těch svých krajanů, kteří jsou považováni za překážku v cestě Nového světového řádu ... až bude vydán rozkaz k násilnému převzetí Spojených států'."¹³⁹

Program výstavby *federální* sítě koncentračních a internačních táborů se odvíjel pod kódovým označením „REX 84“. Americký prezident Ronald Reagan vydal roku 1982 „národní bezpečnostní směrnici 58“, kterou se na Národní bezpečnostní radu přenesla pravomoc k tajnému vyzbrojování úřadu FEMA, aby mohla být chráněna vláda USA a země dále řízena v době krize.

Cvičení programu „REX“ z r. 1984 simulovalo civilní nepokoje, které vyvrcholily ve stav národní nouze a aplikaci tísňového plánu. Ten předvídá zatčení kolem 400 000 osob! Program REX 84 byl tak utajován, že kvůli němu v celém 5. poschodí areálu FEMA nainstalovali speciální bezpečnostní dveře, a přístup byl zakázán dokonce i dlouholetým pracovníkům „Civil Defense Office“. Údajným cílem manévrů bylo nacvičit průběh přijetí přílivu lidí ze Střední Ameriky prchajících před lokální válkou. Realističtější scénářem je však příprava na zatýkání občanů USA. Civilisté, jejichž přesvědčení a filosofie se neshodují se záměry vládnoucí elity, musí být prostě „eliminováni“.

„Pomocí směrnice 'REX 84' bylo původně schváleno 23 táborů. Dodatečně se však z prostředků armády ještě financovala stavba dalších 20 táborů. Kromě těchto 43 schválených táborů existují však ještě po celých USA pomocná zařízení nebo jsou momentálně zadána do stavby.“¹⁴⁰ Celkově má tedy být ve Spojených státech od Floridy po Aljašku v současnosti (1999) *nejméně 130 koncentračních táborů!*

Řečené koncentrační a internační tábory se mj. nacházejí na těchto místech: Camp A. P. Hill (Virginia), Fort Chaffee (Arkansas), Fort Drum (New York), Fort Indian Gap (Penn-

¹³⁷ *Jesus Reigns Ministries*, cit. podle *Patriot Report Info Packet*, srpen 1996.

¹³⁸ Viz mojí knihu *Eine Welt des Bösen - Die Erde im Chaos*.

¹³⁹ *Jesus Reigns Ministries*, cit. podle *Patriot Report Info Packet*, srpen 1996.

¹⁴⁰ Jim Keith, *Black Helicopters Over America*, str. 80.

sylvania) Oakdale (Kalifornie), Eglin Air Force Base (Florida), Vanderberg Air Force Base (Kalifornie), Fort McCoy (Wisconsin), Fort Benning (Georgia), Fort Huachuca (Arizona), Wickenburg (Arizona), Elmendorf Air Force Base (Aljaška), Eilison Air Force Base (Aljaška), Tulalake (Kalifornie), Tulsa (Oklahoma), Florence (Arizona), Camp McCoy (Wisconsin), Maxwell Air Force Base (Alabama), Mill Pont (Západní Virginie), Allenwood (Pennsylvania) a Camp Krome u Miami (Florida).¹⁴¹

Roku 1776 založil zednář Adam Weishaupt v jihoněmeckém Ingolstadtu pověstný a často zmiňovaný iluminátský řád, který si dal za cíl dospět pomocí perfektně vypracovaného plánu ke světovládě. Nová tajná společnost měla třináct stupňů zasvěcení, z nichž nejvyšší se nazýval „REX“. Jedná se o latinské označení „božského krále“ resp. „bohočlověka“. Není přinejmenším zvláštní, že skuteční vládci USA si *vybrali právě toto jméno* k označení svého tajného projektu zřízení koncentračních a likvidačních táborů? Kromě toho bychom si měli znovu připomenout prorocký román insidera George Orwella s titulem „1984“! Je snad *právě to* skrytým významem označení „REX 84“? Ostatně každý, kdo by stále ještě nechtěl připustit existenci tohoto tajného projektu, může se sám přesvědčit, protože o něm informovala dokonce i oficiální média, mezi jinými „New York Times“, „Washington Post“ a „Associated Press“.

Skrytá vrchnost má ovšem také zcela konkrétní představu, kdo všechno by měl být v jejích táborech internován. Jsou připraveny tajné seznamy těch Američanů, kteří se staví nepřátelsky k Novému světovému řádu. Jde např. o všechny opravdové křesťany, vlastenecké aktivisty, o nezávislé autory, radikální odpůrce potratů, o držitele zbraní, kteří i nadále hájí Second Amendment, o nezávislé farmáře, nepodřizující se likvidačním příkazům z Washingtonu - *slovem o všechny odpůrce komunistického světového řádu!* Zmíněný seznam má dvě části, „RED LIST“ a „BLUE LIST“ (červený a modrý seznam), přičemž na „červeném seznamu“ jsou nejdůležitější odpůrci NSŘ a má tedy pochybnou přednost před „modrým“.

„Jak uvedl můj informátor, bude během zatýkání podle ‘červeného/modrého seznamu’ přerušeno veškeré telefonní i další spojení, čímž se samozřejmě ztíží možnost výměny informací mezi postiženými osobami. Cílený chaos (a tím i pocit bezmocnosti nepřipravených) může být vyvolán i přerušením proudu, zvláště bude-li se zatýkat v noci.

Jedno je však třeba vědět: I kdyby se zhroutilo zásobování elektřinou v celých USA, počítače FEMA budou mít stále k dispozici dostatek energie. Systém je totiž propojen s LUCENT 2000 i s počítačovým systémem v Moskvě jménem INTERFAX.

Když jsem se informátora zaraženě zeptal, zda je Moskva informována o všech osobách na „red/blue“ seznamech, odpověděl stručně: ‘Přirozeně že ano!’ Moskva má nyní přístup ke *všem* našim computerovým sítím jako FINCEN, NCIC a mnoho dalších. Ještě zlověstnější však byla informace, že příkazy pro okamžik uplatnění ‘červeného/modrého’ seznamu v databázích FEMA přijdou bez pochyby původně z Moskvy, protože Rusko hraje mimořádnou roli ve vražedném pokusu dostat ‘Ameriku’ pod válečné právo a kontrolu služebny FEMA. Jde o přípravu k následnému ovládnutí USA *jednosvětovou* vládou. Informátor mi dále sdělil, že na Floridě se již trénuje kolem padesáti Rusů v obsluze železničního systému, jímž budou převáženy *vězeňské transporty do amerických táborů smrti*. (Na této operaci se zjevně podílí mnohem více Rusů.) Podle informátora budou zatýkání a

¹⁴¹ Tamtéž.

likvidaci občanů USA asistovat i jednotky KGB (stejně jako německé a další sbory OSN, které se v USA již nacházejí nebo budou nacházet). Všechno proběhne pod hlavičkou akce 'červený/modrý seznam'.

Koncentrační tábory, o nichž jste již tolik slyšel, byly zřízeny právě k tomu účelu, tedy pro čas, kdy definitivní a aktualizované seznamy budou uloženy do počítačů 34 opěrných bodů služebny FEMA v USA. Můj osobní přítel Michael Maholy, kdysi sám přísluhovač NAVAL INTEL/CIA, pracující v intencích nového světového řádu pro Bushe, který se po obrácení na křesťanství uchýlil do ilegality bojovat proti NSŘ, mi jednou řekl: 'My z aparátu tajné služby jsme již dávno věděli o koncentračních táborech v Americe. Jsou z vašich daňových peněz (potají shromážděných pod označením „Black fund“, takže o jejich užití nikdo nevěděl) zřízeny jedině a výhradně k *vyvraždění všech odpůrců nového světového řádu*'.¹⁴² Na seznamech v databázích FEMA se nachází kolem *dvou milionů* občanů USA, kteří mají být internováni nebo zlikvidováni!

Zde se na chvíli zastavme. Někteří čtenáři si jistě položí otázku, zda takové informace mohou odpovídat realitě či se přece jen nejedná o pouhý výplod fantazie. Nebo jde snad dokonce o záměrné dezinformace?

Takové domněnky a obavy je třeba bohužel hned rozptýlit, protože o těchto táborech jsou k dispozici i *jednoznačné fotografické důkazy*. Mnozí očití svědci taková zařízení v USA viděli a rovněž i někteří vysocí důstojníci armády jejich existenci (neveřejně) potvrdili. Nehraje pak už žádnou roli, zda jsou označovány za „internální tábory“, „koncentrační tábory“, „zajatecké tábory“ či „tábory smrti“. Skutečností je, že *existují* a že neustále *přibývají další*: „Američané např. svými daněmi financují 'tábor pro válečné zajatce', sloužící údajně k cvičným účelům. Nachází se na pozemku hraničícím se základnou vojenského letectva 'Nellis' v Nevadě.

Noviny The Spotlight se mimo to z kanceláře senátora Harry M. Reida (demokrata z Nevada) dozvěděly, že Kongres USA financuje velký stavební projekt, který v senátu řídí senátorka Kay Bailey Hutchinsonová (republikánka z Texasu). Jde o mohutný „protiteroristický“ komplex pro ministerstvo energetiky (DoE) a FBI, který se má nacházet na staré atomové střelnici osmdesát mil západně od Las Vegas.

O tomto projektu úřad senátora Reida věděl, ale nemohl poskytnout žádné údaje o táboře pro válečné zajatce, který byl zřízen a teprve nedávno předán nevadské Národní gardě. Její mluvčí John Eckert řekl, že „v něm může být internována až stovka zajatců. Objekt je obklopen bezpečnostním plotem a má dvě strážní věže“. Dále potvrdil, že odpovídá požadavkům na zajatecké tábory US-Army a má být zcela hotový 1. srpna 1999.¹⁴³

Nyní se budeme věnovat otázce, jak „americká“ vláda zamýšlí dopravovat do lágrů osoby, nacházející se na tajném počítačovém seznamu FEMA: „Lidé, zatčení jako nepřátelé NSŘ, budou na místo určení transportováni speciálně zkonstruovanými nákladními vagóny, které již byly vyrobeny a některými vlastenci pozorovány. Jejich výhradním účelem je přeprava zatčených do táborů smrti. Jeden z nich se nachází v blízkosti Cut Banku v Montaně a je přímo napojen na důležitý železniční systém AMTRACK.

¹⁴² *Jesus Reigns Ministries*, 20. 7. 1996, cit. podle *Patriot Report Info Packet*, únor 1997.

¹⁴³ Mike Blair, *The Spotlight*, cit. podle *Patriot Report News Digest Info Packet*, únor-březen 1999, str. 15.

Od zpravodajů z celých USA přicházejí hlášení, že jsou k přepravě vězňů rovněž přestavovány běžné nákladní vagóny. Mnozí očití svědkové si povšimli těchto úprav, jako jsou mříže, závory a speciální zámky.

Víme již o padesátce ruských železničních inženýrů školených v Jacksonvillu na Floridě. Učí se zacházet s americkou drážní technikou, která se liší od ruské. Další Rusové se zaučují ještě na jiných místech ...

Spolehlivé informace nasvědčují tomu, že se Rusům po mnohaleté práci podařilo prorazit tunel mezi Sibiří a Aljaškou. Americká média o případu podezřele mlčí, přestože se už ví, že každý měsíc jím vedle dodávek ruského dělostřelectva prochází také kolem stovky ruských civilistů.

Rozsah zrady americké vlády na vlastních občanech je rovněž zřejmý ze skutečnosti, že pobyt ruských, čínských a možná i německých jednotek na území USA je placen z Mezinárodního měnového fondu a tím americkými vládními šeky!

V očekávání nadcházející invaze již Kanada rozpustila své divize na západním pobřeží a tím na ně uvolnila vstup námořním silám. Podle spolehlivého zdroje ze zpravodajské služby v Nové Anglii vycházejí Číňané z toho, že by mohli provést obojživelný útok. Již se na to připravili ... útočnými manévry v blízkosti Tajwanu.

Britská stanice BBC vysílala na téma „Invaze do USA“ dokumentární pořad: „Moderátor stanice mluvil s představiteli několika zahraničních jednotek v Kanadě. Všem byly položeny stejné otázky a rovněž odpovědi na ně byly až děsivě shodné: ‘Připravujeme se na chystanou invazi do Spojených států!’ Po uvedení první části bylo mužům v zákulisí jasné, že ‘se nepodařilo utajit šídlo v pytli’, a další vysílání bylo ihned zastaveno.

Není třeba dále spekulovat o tom, co se stalo s velitelem námořnictva admirálem Michaellem Boordou, který údajně spáchal sebevraždu v důsledku drobné aféry kolem neoprávněného nošení řádu. Oficiální historka byla od začátku krajně nepravděpodobná, protože Boorda nebyl morální zbabělec, který by něco takového udělal. Objevily se důkazy, že byl nejspíše zavražděn vlastizrádci z NSŘ, protože odmítl spolupracovat na jejich plánu dopravit do USA na lodích US-Marine další čínské jednotky. Věděl však o plánu příliš mnoho, a proto musel být za každou cenu odstraněn!¹⁴⁴

Vydavatel „Crusade for Christ“ nás informuje o dopisu, v němž je vše výše řečené potvrzeno:

„Žijeme v pozoruhodné době. Jsem kapitánem [pisatel má ve skutečnosti vyšší hodnost] Národní gardy. Nemohu Vám prozradit své jméno ani adresu, protože by to pro mne znamenalo rozsudek smrti. Sloužil jsem své zemi poctivě v Panamě i při operaci ‘Pouštní bouře’. Obě akce však neměly nic společného s obranou naší země.

Moje žena i já trpíme stejnou chorobu. Lékaři tvrdí, že jde o chřipku, ale může chřipka trvat osm a půl roku? Není nám ještě ani čtyřicet, ale oba vypadáme mnohem starší.

Nikdo mi nevymluví, že nás naši představení chladnokrevně neobětováli. Jednou z mých povinností byl výcvik jednotek pro řídicí štáb gardy. Ty se nacházely v tajném zajateckém táboře, o němž ví jen velmi málo Američanů, a který byl zřízen výhradně k věznění Američanů. Sám jsem se zúčastnil stavby tří takových zařízení a při tom jsem ztratil svou duši. Nyní již vím zcela jistě, že naše vláda plánuje změnit Spojené státy po roce 2000 ve vylo-

¹⁴⁴ *Crusade for Christ Spring Intelligence Report*, 1997, cit. podle *Patriot Report Information Packet*, červen 1997.

ženě pouštní krajinu.¹⁴⁵ Jedná se přitom o plán Pentagonu a Wall Streetu (pod kontrolou izraelského Mossadu),¹⁴⁶ jehož cílem je skutečný otrocký stát. K cíli se pracuje kontrolou masmédií, postupným odbouráváním našich občanských práv, a likvidací americké střední vrstvy.

O těchto věcech jsem se dozvěděl jako účastník shromáždění v marylandském Fort Meade, kde jsem byl vyzván, abych vstoupil do právě rozšiřované jednotky. Její úlohou bylo zasáhnout podle příkazů úřadu FEMA v případě národní katastrofy.

Nemluvili jsme ovšem o zemětřesení, tornádech, hurikánech nebo povodních, nýbrž po podstoupení mnoha bezpečnostních prověrek a podepsání jedenácti dokumentů o závazku mlčenlivosti pod hrozbou ztráty svobody či života mi byl vylíčen následující plán.

Zde je tedy průběh věcí, předvídaný pro náš lid pro nejbližší roky:

Rozkazy pro přepravu jednotek jsou zásadně vydávány kódované. Bylo-li by např. zapotřebí nových 150 vězeňských cel, mluvilo by se prostě o 'Cfood Units' [jednotkách potravin] (C10). Poté nám byly předány kartičky správné interpretace kódových označení, které se vždy po vykonání rozkazu měly zničit a nahradit jinými.

V současnosti jde o následující politiku:

1. Výstavba sítě věznic k eliminování zhruba 20 milionů Američanů, kteří nebudou ochotni akceptovat *novou Ameriku a nový světový řád*. Tato země se už nebude podobat té, ve které vyrostli, nýbrž se změní v institucionalizovaný otrocký pracovní tábor.
2. Školy se změní v 'lágrové baráky' pro mládež, kde se místo skutečných dějin bude učit, že rodina neexistuje a práce pro vrchnost že je radostí.
3. Volby se zruší. Mnozí z nás již samozřejmě vědí, že americký volební systém je postaven na podvodu, a zvláště vysokým důstojníkům je jasné, kdo skutečně vydává rozkazy této zemi. Nepřicházejí s Bílého domu, nýbrž od CIA pod kontrolou Mossadu.
4. Všechny zbraně budou zabaveny, v případě potřeby i násilně, což je nezbytné pro realizaci dalších částí plánů. (Je jisté, že 'zabavování zbraní' bude jasným znamením, že se NSŘ chystá k násilnému převzetí moci. Pozn.: Mohr)
5. Vykonavatelem plánu budou ozbrojené síly *NATO* a *OSN*, působící v součinnosti s US-Army [viz Jugoslávii] pod vedením úřadu FEMA. (Již víme, že na amerických základnách se k tomu účelu připravuje půl milionu zahraničních vojáků včetně těžké techniky. Pozn.: Mohr)
6. Podle seznamů CIA a NSA bude zatčen a internován každý občan USA, bránící svá ústavní práva. V první řadě to budou křesťané a vlastníci zbraní.
7. Prostřednictvím potravinářských trhů a bank bude dokonale kontrolován soukromý majetek, a držení jakýchkoli zásob se bude přísně trestat. Veškeré ostatní vlastnictví se jednoduše zkonfiskuje.
8. Učení křesťanství, hinduismu a islámu se prohlásí za protiamerické a duchovní vůdci těchto náboženství budou internováni.
9. Definitivně se zlikvidují dosud ještě nezávislá média a jejich personál bude zařazen do pracovních útvarů.

¹⁴⁵ Ve své knize *Das Chaos zur Jahrtausendwende* cituji z *Foreign Affairs*, hlásné trouby Council on Foreign Relations (CFR), kde se předvídá redukce obyvatel USA na padesát procent!

¹⁴⁶ Pozn. vydavatele Jacka Mohra.

10. Volný obchod s akciemi se zmrazí.

11. Ve státech Arizona, Texas a Washington se zřídí obrovská krematoria. Mrtví se nadále nebudou pohřbívat, nýbrž 'odstraňovat' v těchto zařízeních.

12. Podle plánu se dokončí výstavba federálního policejního vojska, které bude mít naprostou kontrolu nad životem a smrtí všech. Toto vojsko je v současnosti již z 80 % schopno nasazení [viz události ve Wacu r. 1993!].

Existuje armádní dokument (*TRADOC*), který koncentrační tábory autorizuje a obsahuje instrukce pro jejich vedení.¹⁴⁷

Již po desetiletí je ve Spojených státech používána úřady NSA a CIA vysoce specializovaná kontrolní a sledovací technika umožňující shromažďování osobních informací o milionech nic netušících amerických občanů. Její pomocí se přibližuje svět *Velkého bratra*, a to nejen v USA!

Můžeme tedy spolehlivě konstatovat následující: Koncentrační tábory jsou již dávno připraveny a rovněž ozbrojené síly skryté vrchnosti jsou v pohotovosti. Všechno už čeká jen na „velký chaos“ a na příkaz z „nevyšších míst“, aby se děsivý plán změnil v realitu.

Asi je zbytečné se ptát, proč jsme neustále poučováni o činech „nacistů“ a jejich hrůzovládě, aniž by o moderních koncentracích padlo jedno jediné slovo. Naše masmédia i politici, neustále omílající „zločiny nacistů“ a dennodenně nám připomínající scény z minulosti, se k *dnešním koncentračním táborům* staví podezřele klidně. Proč mlčí na zprávy o nespočetných *internacích táborech* v USA, jejichž existence je prokázána fotografiemi i očitými svědectvími. Ví se naprosto přesně, kde se nacházejí, a hlavně je známa i jejich současná kapacita, protože různá nezávislá média o nich již po léta přinášejí nezpochybnitelné údaje.

Je tomu tedy tak, že všechno upomínání na minulost má sloužit k odvádění pozornosti od *nadcházejících* hrůzností? Má se děsivými „nacistickými příběhy“ občanům vsugerovat, že „něco takového“ už naše vrchnost nikdy nepřipustí, zatímco na plné obrátky běží přípravy k zatýkání a internování všech křesťanů a vlastenců?

Závěrem si položíme otázku, proč tolik lidí nedokáže uvěřit těmto *ověřitelným* informacím. Z čeho pramení jejich neuvěřitelná tvrdohlavost, naivita a nevšímavost? Odpověď na tuto otázku (i na všechny ostatní) najdeme v Písmu svatém. O mentalitě lidí, žijících na sklonku času, se tam říká: „Mnozí se vytříbí a budou vyzkoušeni. Svěvolníci budou jednat svévolně; žádný svěvolník se nepoučí, ale prozíraví se poučí“ (Da 12,10).

¹⁴⁷ *Crusade For Christ*, pozn. vydavatel Jack Mohr, cit. podle *Patriot Report*, červenec 1999, str. 7.

12. Zločiny proti lidskosti

Kdo by stále ještě nechtěl věřit, že „americká“ vláda už dávno není americká a že je *kdykoli* možné, aby své „vlastní“ občany zavírala do koncentračních a likvidačních táborů, tomu nyní předkládáme malý přehled jejích zahraničních „úspěchů“ za posledních čtrnáct let. Může se tak snadno přesvědčit, že vládům ve Washingtonu jde jen zdánlivě o „lidská práva“ a prosazování „demokracie“ v ostatních zemích, jakkoli to stále znovu předstírají (jako např. v Kosovu).

Vláda „USA“ skutečně od roku 1986 napadla resp. přepadla ne méně než šest suverénních států:

* Předně je to z mezinárodního hlediska protiprávní útok na severoafrický stát Libyii ze 14. dubna 1986. V tomto případě se jasně jednalo o záměrnou agresi proti libyjskému národu a pokus o zavraždění hlavy státu Kaddáfího, jehož obydlí bylo americkými bombami zcela zničeno. Kromě mnoha dalších obětí tehdy přišla o život i Kaddáfího adoptivní dcera. Africký stát s pěti miliony obyvatel samozřejmě neměl sebemenší možnost postavit se na odpor teroristické politice americké supervelmoci.

Představitel „americké“ vlády s jen stěží překonatelným pokrytectvím pouhý den po útoku řekl, že „byly vyhledávány cíle tak, aby se zamezilo teroristickým operacím z libyjského území v zámoří“. Dále bylo před členy Kongresu řečeno, že nálety na Kaddáfího obydlí v „Bab Azizza“ neměly za cíl jej zabít. „Chtěli jsme mu předat zřetelné poselství,“ řekl vládní úředník. Hodlali jsme mu vysvětlit, že jej můžeme kdykoli adresně zasáhnout, a byli jsme připraveni předložit mu i jeho organizaci účet. Šlo nám o to ukázat Kaddáfímu jeho naprostou zranitelnost.¹⁴⁸

Jaké poselství bylo Kaddáfímu „předáno“, popsal Američan William C. Chasey ve své knize „PAN AM 103 - The Lockerbie Cover Up“. Během své návštěvy Libye měl možnost osobně si prohlédnout zpusťosené místo amerického leteckého útoku. Na str. 167 líčí svá pozorování: „Zcela zničené místnosti byly plné rozházených osobních věcí včetně fotografií dětí. ... Tři z Kaddáfího dětí i manželka Safia musely být ošetřovány v nemocnici v důsledku šoku z exploze dvěšřělíbrové bomby, adoptivní dcera Hanna zemřela na poranění mozku několik hodin po útoku.

Nejotřesnějším zážitkem pro nás [autora a jeho průvodce] bylo, když jsme přišli do malé ložnice šestnáctiměsíční Kaddáfího adoptivní dcery. Věděl jsem, že při pirátském útoku zahynula, ale jako mnoho lidí jsem neměl tušení o bližších okolnostech její smrti.

Ložnice malé Hanny se nelišila od ložnic amerických dětí jejího věku. Hračky pořád byly ještě všude po pokoji, jak je tam zanechala v okamžiku smrti, nyní ovšem pokryté prachem, pavučinami a omítkou ze stropu. Protože mám sám tři děti, hluboce jsem s rodinou cítil ...“

Přes všechna ujišťování musíme vyjít z toho, že „demokratická“ vláda USA svým cíleným útokem chtěla zavraždit šéfa libyjského státu Kaddáfího i jeho rodinu. V případě nočního přepadu se tedy nejednalo o „předání poselství“, nýbrž o jasný válečný zločin, z něhož by se viníci měli zodpovídat. Skrytá vrchnost se od té doby stále znovu snažila nepohodlného Kaddáfího odstranit, naposled při útoku v červnu 1998, kdy přišlo o život šestnáct jeho osobních strážců. A protože „světové společenství“ šéfa libyjského státu předložilo veřej-

¹⁴⁸ William C. Chasey, *PAN AM 103 - The Lockerbie Cover Up*, str. 161 ad.

nosti jako oblíbený obraz nepřítele, jako „diktátora“ a „teroristu“, stojí zprávy o takových útocích našemu tisku jen za drobné články, pokud se o nich ovšem vůbec dozvíme!

* 20. prosince 1989 přepadly ozbrojené síly USA suverénní stát Panamu jen proto, aby „zatkly“ jejího šéfa Manuela Noriega a svrhly jeho vládu. Při této operaci, která americké daňové poplatníky stála kolem 165 milionů dolarů, bylo nasazeno celkem 24 000 vojáků. Tato latinskoamerická země je rovněž malým státem se zhruba 2,5 miliony obyvatel. Tedy další „obdivuhodný“ čin americké supervelmoci!

„Invaze do Panamy měla za následek stovky mrtvých a miliardové škody, a to všechno pod záminkou, že je Noriega zapleten do obchodu s drogami, aby úřady USA měly čisté ruce. ... Zsvěcení pracovníci CIA jsou přesvědčeni, že Noriega musel být odstraněn, protože věděl příliš mnoho o účasti amerických vládních úředníků na velkých obchodech s drogami, a navíc za svou spolupráci v drogových kšeftech CIA žádal příliš mnoho peněz. [Jsou zprávy, že se na nich měl podílet i tehdejší prezident USA George Bush.] ... Za obchod s drogami byl Noriega porotním soudem na Maiami 10. července 1992 odsouzen k čtyřiceti letům ve federální věznici.“¹⁴⁹

* V roce 1990 běžely naplno přípravy na dávno plánovanou „válku v Perském zálivu“, která pak podle harmonogramu vypukla v lednu 1991. Pod nicotnou záminkou byla uvedena do pohybu nepředstavitelná válečná mašinérie s cílem vojenské, hospodářské a politické destabilizace Iráku. Americká armáda pak až do dnešních dnů [1999] podnikla nové a nové pirátské útoky na poniženou a zbědovanou zemi. Jeden z nejnovějších protiprávních útoků oznámil „videotext ARD/ZDF“ 19. 7. 1999 na str. 137: „Americké bojové letouny bombardovaly jih Iráku. Podle údajů z Bagdádu bylo při nich zabito čtrnáct lidí a útoky směřovaly na civilní objekty.“ Jen mezi lednem a červencem 1999 ostřelovala americká armáda více než stovku cílů v Iráku. Po zřízení tzv. bezletové zóny na jihu a severu Iráku po skončení války v roce 1991 provedli Američané nespočet zákeřných leteckých útoků na zcela zničenou zemi, při nichž přišly o život tisíce civilistů.

Kromě toho v důsledku nelidských sankcí OSN neuvěřitelně strádá irácké *civilní obyvatelstvo*. Na nedostatek potravin a léků již v letech 1991 až 1999 zemřelo několik milionů Iráčanů! „Demokratické“ světové společenství k masovému umírání nečinně přihlíží, protože je (skrytě) řízeno „Satanovou synagogou“. (Čistě pro informaci: Před začátkem války měl vojensky zanedbatelný Irák pouze necelých dvacet milionů obyvatel.) Za schválenou genocidu a „etnické čistky“ je osobně zodpovědná Madeleine Albrightová jako tehdejší ministryně zahraničí USA: Americký autor Texe Marrs proto tuto původně za Češku označovanou „dámou“ rodným jménem Körbelová označuje nikoli neprávem za „Mrs. New World Order“ (paní Nový světový řád).

Přesto si však musíme položit otázku, proč žádný předseda vlády zemí „světového společenství“ nepozdvihl svůj hlas proti masovému vyvražďování Iráčanů? Odpověď je velmi prostá: zmíněné „světové společenství“ je již dávno zglajchšaltované a služebníci skryté vrchnosti mají na přelomu tisíciletí pevně v rukou všechna důležitá místa ve světové politice.

* Súdán (asi 27 milionů obyvatel s úřední řečí arabštinou) je dalším státem, který byl bezmocně vydán útokům „americké“ vlády. K jeho (rovněž genocidnímu) bombardování

¹⁴⁹ Rodney Stich, *Defrauding America*, str. 307.

došlo v srpnu 1998. Bill Clinton předstíral, že se jedná o úder proti „mezinárodnímu terorismu“ a jeho údajnému vůdci Usámu bin Ládinovi.

Krátce po bombardování se německý velvyslanec odvážil porušit nepsaná pravidla moderní mezinárodní politiky: Řekl pravdu! „Werner Daum ... rozhněval své nadřizené v bonnském ministerstvu zahraničí. Příčinou je jeho zpráva o americkém útoku na farmaceutickou továrnu v hlavní městě Chartúmu. ... Proti americkému tvrzení, že se tam vyráběly komponenty pro chemické zbraně, stojí Daumova charakteristika továrny na léčiva: ‘Firmu Shifa nelze při nejlepší vůli označit za chemičku, protože suroviny pro léky dováží výhradně z Číny a z Evropy. Výrobní prostory ani kanceláře nejsou nijak chráněny či skrývány a denně je navštěvují stovky lékárníků a zástupců jiných firem.’ Poté, co se Bonn oficiálně [jako vždy!] postavil za zběsilou akci Spojených států, byla Daumova zpráva na ministerstvu zahraničí a obrany zamlouvána a bagatelizována: Nejednalo se o seriózní zpravodajství [!], nýbrž o subjektivní dojmy bez znalostí věci, o informace z pouhého doslechu ba o vyslovené bajky [!].“¹⁵⁰ Není známo, zda výpověď německého velvyslance neměla ještě další důsledky, protože skrytá vrchnost *pravdu* k smrti nenávidí. Tento případ nám však jen podává další důkaz, že německá vláda se vždy vyznamenává jako věrný spojenec „americké“ politiky.

„Když americký prezident Bill Clinton vydával rozkaz k útoku na súdánskou ‘chemičku’, věděl zcela přesně, že bombarduje civilní cíl. Zkoušky, které byly z jeho pověření provedeny, jasně ukázaly nepřítomnost nervového plynu na místě útoku, a dva britští experti, kteří v továrně krátce předtím pracovali, rovněž potvrdili, že objekt nesloužil vojenskému účelu.

Odhalení, která následovala po amerických útocích na Afghánistán a na Súdán, jen ještě zhoršila kritické vztahy mezi USA a jejich muslimskými spojenci. Arabové Clintona vyzvali, aby předložil nezvratné důvody, že útoky byly důležité pro boj proti mezinárodnímu terorismu.“¹⁵¹

„Záhada kolem továrny zůstává“ psala také „HNA“ 9. 10. 1998. „Bývalý manažer podniku Alamaddin el Schibli je skálopevně přesvědčen o tom, že přitěžující půdní vzorky byly zfalšovány. ‘Továrna byla celá obložena kachlíky a kolem areálu je všude jen asphalt. Jak by tedy mohly být odebrány vzorky půdy?’ ... Podle přání súdánské vlády je z ruin továrny památník.“ Zmíněná továrna vyráběla kolem poloviny potřeby léků pro celý Súdán a pirátský útok tedy zemi způsobil „humanitární katastrofu“, jak se dnes roztomile říká.

„Předložené důkazy proti farmaceutickému podniku Shifa v Chartúmu jsou méně než ubohé,“ napsal „Spiegel“ ve svém vydání z 2. 8. 1999. „K leteckému útoku došlo tři dni poté, co se Clinton přiznal své ženě k zástěrkářské aféře s praktikantkou Monicou Lewinskou. Důkazy americké tajné služby jsou velice chatrné: CIA až dosud jako jediný důkazní materiál předložila vzorek zeminy (údajně pocházející z blízkosti areálu továrny) vykazující stopy součásti nervového jedu Empta. Je zajímavé, že experti později v troskách továrny ani v jejím okolí žádné chemikálie nezjistili, pouze našli několik balíčků utišujícího léku Ibuprofen. Nyní musela CIA přiznat, že sama zmíněné půdní vzorky neodebírala, nýbrž že jí je tak říkajíc přihrál jistý egyptský agent.“

¹⁵⁰ *Der Spiegel*, 31. 8. 1998, str. 18.

¹⁵¹ *London Observer*, 23. srpen 1998, cit. podle *Free American Newsmagazine*, říjen 1998, str. 19.

Následovala snad po takové ostudě veřejná omluva americké vlády, velkorysé odškodnění nebo dokonce odstoupení Billa Clintona? Samozřejmě že ne, protože „právo“ a „spravedlnost“ jsou v moderním Novém světovém řádu tolik jako *nic*. Platí pouze „zákon džungle“, právo silnějšího. Dokonce i mezi stoupenci „mírového hnutí“ bylo teroristické jednání „americké“ vlády rychle zapomenuto, což mluví samo za sebe. Představme si, že by třeba jugoslávský prezident Milošević neprávem bombardoval nějaký tisíce kilometrů vzdálený stát. Jaký asi pokřik světových médií by takový případ vyvolal! Pirátský útok však naštěstí vyšel od „nejdemokratičtějšího“ státu na světě ...

* Rovněž v srpnu 1998 došlo k americkému útoku na Afghánistán, jednu z nejhudších zemí světa. (Afghánistán má asi 19 milionů obyvatel.) „Většina dětí v občanskou válkou zpusťšeném Afghánistánů nedoufá, že se dožije více než osmnácti let.“ Podle v „New Yorku v říjnu 1997 předložené studie ... se devadesát procent dotázaných obává, že zemřou ještě jako děti nebo mladiství. Ředitelka UNICEF Carol Bellamyová řekla, že děti válkou ve své vlasti utrpěly jizvy na duši, které jsou stejně neodstranitelné jako jejich tělesné zmrzačení.“¹⁵² Jaké pocity si asi mohou odnést afghánské děti ze zjištění, že jejich domovina se stala cílem teroristického útoku supervelmoci USA, aniž by měla sebemenší možnost se bránit budoucím útokům?

* Vrchol americké válečnické svévole jsme měli bohužel možnost zažít v březnu 1999, kdy „světové společenství“ za rozhodující spoluúčasti „americké“ vlády rozpoutalo špinavou válku NATO proti Srbsku. Sedmimilionové Srbsko tehdy bylo vystaveno kombinované úderné síle Severoatlantického „obraného“ společenství s celkovým počtem 500 milionů obyvatel! Genocida Srbů, oficiálně nazývaná jako „kosovská válka“, stála kolem 900 miliard marek. Vidíme tedy, že skrytá vrchnost se neštítí jakékoli záminky a nelituje žádné námahy, aby mohla *vraždit křesťany!* Navíc se neuvěřitelná částka 900 miliard vybrala především od amerických a německých poplatníků, kteří tak byli nepřímo vtaženi do spouodpovědnosti za tuto zruďnou válku.

Po své účasti na příšerném masakru na Balkáně informoval jeden španělský pilot veřejnost o tom, že NATO bombardovalo jugoslávské civilní obyvatelstvo *zcela cílevědomě*: „Kapitán Adolfo Luis Martin de la Hoz, který se koncem května vrátil do Španělska ze svého nasazení proti Jugoslávii, otevřeně přiznal, že opakované bombardování nevojenských cílů nebylo důsledkem ‘válečných’ omylů.

‘Jednou jsme dostali zašifrovaný rozkaz shazovat tříštivé bomby na civilní obyvatelstvo v Prištině a Niši. Náš plukovním se zdráhal takový rozkaz provést a za několik dní již měl v ruce rozhodnutí o svém degradování.

Sama španělská armáda ostře kritizovala svou vládu, že se nejen neinformovala o skutečném stavu věcí, nýbrž že ještě mlčky akceptovala falešné zprávy, které pro ni farbrikovalo vojenské tiskové středisko v Avianu, nacházející se zcela v rukou severoamerických generálů a funkcionářů. Mimo jiné se tam říkalo, že početné operace řídili španělstí velitelé a piloti. To je lež a nic než lež! Všechny naše letové akce od první až do poslední byly plánovány a řízeny vysokými vojenskými činiteli USA. Plány byly vypracovány do nejmenších podrobností včetně použitých letadel, munice i cílů útoků. My [Španěl] jsme absolutně nic nepřikazovali ani neorganizovali a naše mise se omezovaly na přelety hranic Makedonie, Albánie, Bosny a Slovenska. Žádný novinář nemá nejmenší tušení o tom, co

¹⁵² *Fuldauer Zeitung*, 8. 10. 1997.

se v Jugoslávii skutečně odehrálo. NATO ničilo tuto zemi novými zbraněmi, nervovým plynem, z letadel shazovanými minami, bombami s ochuzeným uranem, černým napalmem, chemikáliemi vyvolávajícími sterilizaci a ničícími rostliny, a kdo ví ještě čím dalším, o čem stále ještě vůbec nevíme.

Američané se dopustili *nejhorších zřůdností*, jakých se lze vůbec proti lidstvu dopustit. O tom, co všechno v Srbsku spáchali, jistě jednou vyjdou na světlo ještě mnohem horší věci ...¹⁵³ (Bližší informace o „kosovské válce“ najde čtenář v mé knize „Chaos na přelomu tisíciletí“, kde se podrobně zabývám pozadím genocidy Srbů.)

Pohlédneme-li do naší bezprostřední budoucnosti, mohla by „humanitární katastrofa“ a následná kosovská válka být *také* velkým odváděcím manévrem od chystaného hospodářského či jiného chaosu. Ať už je ale tomu jakkoli, bylo krveprolití v Jugoslávii pro skrytou vrchnost v každém ohledu naprostým úspěchem.

* Kromě výše uvedených případů suverénních států se americké branné síly rovněž podílely na „akcích“ OSN v Somálsku, na Haiti a v Bosně. Rovněž zde politika „americké“ vlády otevřeně pohrdla ústavou Spojených států, ukládající USA neutrální postoj.

Skuteční kormidelníci zahraniční politiky USA chtějí útoky na Irák, Súdán, Afghánistán apod. mimo jiné také ukázat, jak nesmírnou mocí disponují. *Mohou napadnout* a také *napadnou* každý národ na světě, který by se postavil proti cílům globalistů a internacionalistů. Jimi kontrolovaná média se současně postarají o to, aby se zbytek světa o masovém vraždění dozvěděl co možná nejméně.

USA se rovněž snaží pirátskými útoky na muslimské země urazit fundamentalisty arabských států a vyprovokovat je k odvetným úderům. V těchto lidech se systematicky podněcuje sílící nenávist proti domnělým pachatelům. Protože se v případě Spojených států *oficiálně* jedná o „křesťanský stát“, má mnoho Arabů před očima jasný obraz nepřítele - křesťany! Tím skrytá vrchnost brání politické alianci mezi křesťany a Araby, kteří mají *společného* nepřítele!

Žádná země dnes již *vojensky* nic nepořídí proti světové armádě (OSN a NATO) a mužům v zákulisí světové politiky. Jednotlivé národy, které budou i nadále vystupovat za svou suverenitu a národní zájmy, musejí počítat s tím, že se stanou terčem ničících útoků vojenské moci „světového společenství“ (viz Srbsko), čímž bude celá jejich země změněna v hromadu trosek. Je to mj. zřejmé i z nejhoršího vojenského úderu na Irák z prosince 1998: „Irácký místopředseda vlády Tárík Azíz ... uvedl, že cílem anglo-amerického úderu byli lidé irácké vůdčí špičky a že přežili jen se štěstím.

‘Ostřelovali budovu ministerstva zahraničí, kde jsem byl přítomen spolu s viceprezidentem Jassinem Ramadanem a ministrem zahraničí Saidem el Sahháfem,’ řekl Azíz, ‘ale řízená střela naštěstí neexplodovala. Rovněž zaútočili na hlavní stan prezidenta Saddama Husseina. To znamená, že se nás snaží likvidovat jako stát i jako jednotlivce!’

Ve Washingtonu jmenovala ministryně zahraničí Albrightová zvláštního pověřence pro opozici v Iráku. Jak uvedla, má dosavadní zástupce mise v Turecku Frank Ricciardone (46) podporovat v Iráku sedm opozičních skupin. Cílem je napomoci iráckému lidu v znovuzačlenění do světového společenství [!!!] tím, že se osvobodí od vůdce, kterého nechce a jehož si ne zvolil’.

¹⁵³ Překlad Jeleny Karovičové ze španělského týdeníku *Atriculo 20*, č. 30, z 14. června 1999, cit. podle *Nexus*, č. 5, srpen-září 1999, str. 8.

Tárik Azíz znovu vznesl závažné výtky na adresu amerických zbrojních inspektorů a hájil postoj k rozumné spolupráci. 'UNSCOM hledá jakoukoli záminku k zachování sankcí. Jeho členové prohlašují, že r. 1991 Irák převážel zbraně z jednoho místa na druhé, a že tak činí dodnes. To ovšem nejsou žádné důkazy, nýbrž pouhé domněnky. Pokračovat v této cestě znamená, že dalších sto let budeme žít s břemenem sankcí,' prohlásil Azíz.¹⁵⁴

Muži v zákulisí „americké“ vlády ovšem již mají bohaté zkušenosti s „osvobozováním“ ostatních národů od jejich vůdců. Je dostatečně dobře známo, že je CIA nasazována hlavně v zemích třetího světa k likvidování nepohodlných hlav států a k následnému obsazování jejich míst poslušnými loutkami „světového společenství“. Ve své odvážné knize „CIA - klub vrahů“¹⁵⁵ autoři popisují dlouholeté působení prodloužené paže světové stínové vlády v zemích třetího světa. Na str. 130 se např. dozvídáme o jejich operacích v Asii: „CIA měla prsty ve vražedném útoku na Džavaharlála Nehrúa, na čínského premiéra Čou En-laje v únoru 1955, v atentátu na Indíru Ghándiovou v říjnu 1984 i ve třech nezdařených pokusech o zabití Radživá Ghándího v Paříži, Londýně a v USA v létě 1985.

K atentátu na Nehrúa mělo dojít v únoru 1955 na palubě letadla společnosti Air India 'Kaschmir Princess'. Stroj byl pro něj speciálně vypraven k letu do Hongkongu, kde se měl připojit k čínskému premiérovi a dalším státním úředníkům na cestě do Indonésie. Tam se měla pořádat první afro-asijská konference, jakýsi předchůdce hnutí nezúčastněných zemí.

Agent CIA Jack Curren při americkém vyslanectví v New Delhi pověřil svého podřízeného Johna D. Smithe osobně předat v hotelu letecké společnosti v Delhi těžkou zapečetěnou tašku muži jménem Ven Fen, který z pověření CIA pracoval v Hongkongu. Ten skutečně zavazadlo dopravil na palubu 'Kaschmir Princess', které by pak pět hodin po startu z Hongkongu explodovalo ve výšce dvaceti tisíc stop. Čou En-laj i Nehrú však byli varováni svými zpravodajskými službami a v poslední minutě změnili svůj letový plán.

Indíra Ghándiová byla zavražděna 31. října 1984. Zastřelili ji dva Sikhové z osobní stráže v zahradě rezidence. Poté, co se znovu dostala k moci r. 1980, poukazovala stále znovu na „zahraniční ruku“ za spiknutími proti Indii. Nepochybně cítila, že se nad ní vznáší smrtelné nebezpečí, protože se vyjádřila, že brzy prolíje krev za svou vlast.

V srpnu 1996 zemřel somálský prezident generál Farah Aidid na následky těžkého zranění. „Sdělil to v Mogadišu mluvčí šéfa milice. Aidid patřil vedle diktátora Saddama Husseina k arcinepřátelům USA. Po několika operacích, které prováděl italský lékař, zemřel generál Aidid na infarkt. ... Aididův reprezentant ve Washingtonu Ahmed Mohammed Dahma mluvil otevřeně o atentátu. Na Aidida bylo vystřeleno z řad vlastních lidí, kteří vraždili z pověření 'internacionálního spiknutí', řekl Dahma britské stanici BBC.“¹⁵⁶

O hanebnostech CIA a MOSSADU již vyšly početné knihy odhalující tajné operace těchto teroristických organizací. Tak např. je dnes naprosto jisté, že Central Intelligence Agency měla své špinavé prsty také v zavraždění prezidenta Kennedyho, tedy *hlavy vlastního státu!* Nezávislí reportéři prokázali, že „agentury“ potají řídí celosvětový obchod s drogami (který byl jedním z důvodů americké účasti ve vietnamské válce). Z toho je tedy zcela

¹⁵⁴ *Fuldauer Zeitung*, 23. 1. 1999.

¹⁵⁵ Kunhanandan a Opperskalski, *CIA - Club der Mörder. Der US-Geheimdienst in der Dritten Welt*, Göttingen 1988.

¹⁵⁶ *Fuldauer Zeitung*, 3. 8. 1996.

zřejmé, že „politika“ CIA má s národními zájmy USA respektive jejich občanů jen velmi málo společného, ba naopak že slouží jako prodloužená paže těch vlivných rodin, které ze zákulisí řídí Spojené státy. Navíc udržuje nejtěsnější styky s *celosvětově* operujícím izraelským Mossadem (nebo je jím přesněji řečeno ovládána, jak oznámil plukovník Mohr!). Zapojením internacionálních tajných služeb má být veškerá opozice proti budoucí světové vládě zardoušena již v zárodku.

Vraťme se ještě na chvíli k „osvobození“ ostatních národů, o němž mluvila Albrightová v souvislosti s Irákem. Jak známo, byl i německý lid před zhruba 55 lety také „osvobozen“ od vlastní vlády. Naši „zachránci“ po skončení války popravili celou říšskou vládu. Že jako „následek takového „osvobození“ a „hrdinného“ nasazení Spojenců muselo hrozným způsobem zahynout na jedenáct milionů Němců, to dnes podle všeho zajímá jen málo našich krajanů. A protože tito „noví Němci“ už nechápou rozdíl mezi dvěma slovy, není příliš divu, že žijeme ve světě románu George Orwella „1984“, v němž se „novořeč“ už dávno stala všeobecně ustálenou jazykovou zvyklostí ...

Politika „americké“ vlády, stojící v jasném rozporu s mezinárodním právem, je srozumitelná jen tehdy, když pochopíme, *kdo* ve Spojených státech *skutečně* „dělá počasí“. V žádném případě to už dávno není *americký* lid, jenž žalostně živoří pod panstvím globalistů a internacionalistů, kteří si vytkli za cíl podrobit své vůli *celý* svět. Vláda amerických občanů se nachází v rukou malé, ale mimořádně vlivné elity, která pod jalovými záminkami může *kdykoli* napadnout libovolnou zemi na světě, aniž by se musela bát odsouzení ze strany internacionálního „světového společenství“, protože je sama nepozorovaně řídí.

Vzhledem k zahraničně politickým „úspěchům“ americké vlády se pak opravdu nelze divit, že skuteční vládcí ve Washingtonu D. C. již dávno brutálně ve vlastní zemi utlačují občany a dokonce je nechávají zavraždit, jak si ukážeme v následující kapitole.

13. Krutosti na „vlastním“ národu

Asi jen sotva existuje jiná země západního světa, v níž by vláda postupovala tak brutálně proti vlastnímu (!) lidu a tak nemilosrdně jej utiskovala, jako je tomu ve Spojených státech amerických. Křesťané a vlastenci tak stále více pocítují osočování a napadání těch, kteří ze zákulisí ovládají státní aparát. Nespočetné příklady z nejnovější doby dokládají tuto žalostnou praxi a věrně zrcadlí bezbožnou politiku „americké“ vlády. Jména jako „Ruby Ridge“ a „Waco“ jsou hluboce vtištěna do svědomí amerického lidu a svědčí o tom, jak málo „pravda“ a „spravedlnost“ platí v nejmodernějším policejním státě světa. Přemnozí odpůrci Nového světového řádu jsou hanobeni, osočováni, na základě falešných obvinění zavíráni do vězení nebo dokonce přímo vražděni.

Americká dezinformační média si samozřejmě dávají velmi dobrý pozor, aby se federální občan o takových případech nic nedozvěděl. Německým, francouzským a dalším televizním divákům se čas od času servírují pouze „pravicově extremističtí“ fanatici a střílejší maniaci, kteří svým „stihomamem“ údajně představují hrozbu pro „demokratický řád“ USA. Rovněž se dozvídají o „antisemitských“ spolecích a „rasistických“ skupinách, protestujících proti vlivu „izraelské lobby“ na americkou zahraniční politiku USA, které jsou zdánlivě z toho důvodu světovou veřejností nenáviděné. Vraždy a pozadí masakrů, spáchané z pověření „americké“ vlády, však tatáž média nezmiňují ani slůvkem.

Přítom pronásledování a vraždění amerických vlastenců sahá celá desetiletí nazpět do minulosti. Jeden z nejznámějších případů pochází z roku 1983, kdy policejní úřady vydávaly třiašedesátiletého Gordona Kahla za „nepřítele státu č. 1“ a zinscenovaly na něj štvanici na federální úrovni. A co že vlastně hrozného spáchal? Tento statečný křesťan se odvážil postavit proti pohádkově bohatým finančním magnátům, kteří usilovali o zničení existence drobných farmářů. Kromě toho svým spoluobčanům objasňoval intriky internacionálních vysokých financí a odhaloval muže v pozadí zednářstva. Své přesvědčení musel zaplatit životem.

O deset let později, 28. února 1993, se udál v Texasu (dosud) nehroznější případ státního teroru proti křesťanům ve Spojených státech. Toho dne zaútočili těžce vyzbrojení agenti ATF na pozemek společenství davidciánů ve Wacu a okamžitě spustili zběsilou palbu do nevinných lidí. Vládní agenti měli výslovný rozkaz zabít vůdce křesťanského společenství Davida Koreshe. Po delší přestřelce se však davidciánům podařilo obrátit útočníky na útěk. Dlouho však klid nebyl, protože se brzy objevila armáda s těžkou válečnou technikou a celé místo srovnala se zemí.

Obležení Mount Carmelu, jak se objekt davidciánů nazýval, dostoupilo konečně po 51 dnech tragického vyvrcholení, kdy 19. dubna 1993 celý národ mohl na svých obrazovkách v přímém přenosu sledovat, jak dům křesťanského společenství lehl popelem. V celých více než dvousetletých dějinách Spojených států nebylo do té doby nic srovnatelného.

Rozkaz k útoku na objekt vydala ministryně spravedlnosti Janet Renová. Byla to rovněž ona, kdo nařídil nasazení armádních tanků, které objekt srovnaly se zemí. V ohnivém pekle zahynulo 86 nevinných lidí, mezi nimi i 17 dětí mladších pěti let. Janet Renová nese hlavní vinu na jejich smrti.

Datum 19. duben ostatně připomíná zcela zvláštní „jubileum“. Toho dne před padesáti lety zaútočili nacisté na varšavské ghetto, v němž se opevnili Židé. Ludwig Peters ve svém „Lidovém lexikonu Třetí Říše“ o tomto případě uvádí: „Když mělo být ghetto po deporta-

cích na jaře 1943 zrušeno, vypuklo tam 19. 4. toho roku známé varšavské povstání, které se protáhlo až do poloviny května a vyžádalo si životy mnoha ze zbývajících 75 000 Židů.¹⁵⁷

Co asi přimělo (skutečné) vládce USA, aby počkali na 19. duben 1933 (tedy přesně 50 let po událostech ve varšavském ghettu) než nařídili holocaust ve Wacu? Celých 51 dní uplynulo, než nechali zatroubit k útoku na křesťanské společenství. Křížový součet čísla „51“ dává okultních „6“. (Všimněme si v této souvislosti záhadné základny US-Army „Area 51“.) Byla to pouhá náhoda, nebo snad měla volba tak speciálního data symbolický význam pro všechny zasvěcence do plánů skryté vrchnosti? Tyto otázky by snad mohla zodpovědět Židovka Janet Renová, která ostatně tento neslýchaný skandál přestála bez úhony a nyní si nasadila novou masku - je „radikální“ odpůrkyní potratů!

S osudovým datem možná měla co dělat i osoba Davida Koreshe. Uvádí se, že jeho pravé jméno bylo Vernon Howell a že mělo jít o Žida, který konvertoval ke křesťanství. Spolu s jinými z židovství ke křesťanství přestoupivšími Židy údajně odletěl do Izraele a dal si za cíl obrácení dalších Židů. Nad objektem davidianů také vlála vlajka s hexagramem (Davidovou hvězdou). Mělo to něco společného s útokem na společenství? Nebo je skrytá vrchnost nenáviděla tolik proto, že Howell sobě i své skupině dal hebrejské jméno?

Přirozeně se zde nevyhnutelně vnučuje otázka, proč internacionální masová média nevyužila bližších okolností (např. speciálního data) této masové vraždy? Nebylo by to snad pěkně šťavnaté sousto: nevinní davidiani byli zavražděni téhož dne, kdy o padesát let dříve nacisté vraždili Židy ve varšavském ghettu? Ze zprávy fuldských novin z 18. dubna 1999 nakonec jednoznačně vyplývá, že židovský odboj ve varšavském ghettu je stále ještě aktuální: „Dva dny před 55. výročí povstání ve varšavském ghettu proti německým okupantům byl vyznamenán jeho poslední žijící vůdce Marek Edelman. Polský prezident Alexandr Kwasniewski předal pětasedmdesátiletému muži řád Bílého orla, nejvyšší polské státní vyznamenání. Jako dvacetiletý vedl Edelman jednotku židovské bojové organizace, která 19. dubna 1943 zahájila ve varšavském ghettu boj proti oddílům SS. Přežil zuřivě čtyřtydenní boje a o rok později se podílel na povstání polské Armije Krajowej proti německým vojskům.“

Na den přesně dva roky po úděsném případě ve Wacu byl v Oklahoma City spáchán *nejhroznější atentát* v dvěstěleté historii Spojených států. Tentokrát to bylo dokonce 168 životů, které si vyžádaly detonace výbušnin ve vládní budově. A znovu řada indicíí ukazuje na to, že se i při tomto barbarském činu jednalo o tajnou operaci podřízených služeben *Velkého bratra*.

Zastavme se zde na chvíli a podívejme se na (nepochybně neúplný) přehled hrůzností a teroristických činů, spáchaných na *americkém civilním obyvatelstvu* od roku 1992:

- * 1992 - masakr v Ruby Ridge,
- * 1993 - holocaust ve Wacu,
- * 1994 - bombový útok na World Trade Center,
- * 1995 - atentát v Oklahoma City,
- * 1995 - atentát na osobní vlak v Arizoně,
- * 1996 - teroristický útok při olympijských hrách v Atlantě,
- * 1996 - sestřelení letadla TWA nad New Yorkem,

¹⁵⁷ Ludwig Peters, *Volkslexikon Drittes Reich*, str. 881. Zvýraznění v textu od autora.

- * 1998 - záhadné zřícení letadla Swis-Air nad Kanadou, které stejně jako stroj TWA startovalo z newyorského letiště,
- * 1998 - školní masakr v Jonesboro,
- * 1998 - školní masakr ve Springfieldu,
- * 1987 až 1999 - záhadná úmrtí v Clintonově okolí.

Od nástupu Billa Clintona do prezidentského úřadu r. 1993 byly USA téměř *každoročně* postiženy takovými strašnými událostmi. Spočítáme-li všechny oběti těchto chladnokrevně naplánovaných teroristických činů a masakrů, pak pouze v posledních sedmi letech zahynulo ve Spojených státech více než 800 lidí rukou *Velkého bratra*.

Některé z těchto případů (mj. Ruby Ridge, Oklahoma City a atentát na vlak v Arizoně) jsem již podrobně vylíčil ve své knize „Svět zla - Země v chaosu“. Podívejme se proto na tomto místě na „zřícení“ letadla TWA nad New Yorkem 17. července 1996 a prozkoumejme, jak je to s tímto záhadným případem a zda se skutečně jednalo o „nehodu“.

Sestřelení TWA 800 nad New Yorkem

Zřítilo se jumbo TWA 800 skutečně jen v důsledku „technického defektu“ do moře před newyorským pobřežím nebo bylo letadlo *zcela záměrně* sestřeleno? Věnujme se rovnou druhé variantě, protože pro ni existují drtivé důkazy:

Skutečnost č. 1: „Aktuální zprávy ze 17. července [1996] uváděly, že v okolí exploze letu TWA 800 konalo americké námořnictvo pobřežní manévry.

Skutečnost č. 2: TWA 800 explodovalo v blízkosti obou bezpečnostních zón námořnictva W-105 a W-107, které byly v noc výbuchu aktivovány [oblast W-105 měla držet severně všech vojenských aktivit všechna letadla, opouštějící New York].

Skutečnost č. 3: Radar zachytil objekt, který těsně před explozí splynul na obrazovce s letem TWA 800. Agentura Associated Press (19. 7. 1996) oznámila: ‘Krátko před výbuchem odhalil radar světelný bod, který se rozplynul v signálu proudového letadla. Mohlo by to nasvědčovat zásahu rakety.’ Funkcionáři Pentagonu, kteří AP požádali o utajení svých jmen, zamítli možnost, že by světelný bod byl ‘padělaný’. Radarové důkazy i satelitní snímky zůstávají ovšem pod zámekem.

Skutečnost č. 4: Satelitní snímky jasně dokazují, že TWA sledovala a nakonec i zasáhla zdokonalená dálkově řízená raketa. List London Times z 22. 7. 1996 oznámil: ‘Říká se, že americký špionážní satelit, nacházející se nad Brookhaven National Laboratory na ostrově Long Island, zachytil důležité informace o zřícení letadla. Jistý úředník ministerstva spravedlnosti řekl listu New York Post, že satelitní záběry ukazují objekt mířící k letounu TWA, poté jej předhonal, změnil kurs a nakonec stroj roztříštil.

Nezávisle na tom byla existence těchto záběrů potvrzena i listem Newday. Ze zprávy z 1. 9. 1996 vyplývá, že snímky ukazují, jak ‘cosi stoupá vzhůru, je řízeno k letadlu, pak zakroužilo kolem přední části stroje a nakonec zmizelo za ocasem jumba.’

Těžko si představit, jaké další důkazy by ještě byly zapotřebí k prokázání zásahu raketou. CIA však všechny radarové a satelitní záznamy drží pod zámekem.

Skutečnost č. 5: Heidi Kriegerová vyfotografovala z člunu raketu, blížící se k TWA 800, kterou ostatně viděly i tucty dalších očitých svědků. Letící těleso vypadalo jako tenká ‘vzhůru stoupající bílá čára’. Úředníci FBI paní Kriegerovou navštívili, požádali ji o negativy, a poté se jí už neozvali. Později (1. 9. 1996) Kriegerová listu Newsday řekla: ‘Jsem přesvědčena o tom, že to byla raketa, protože mám tyto fotografie; jinak bych věřila

přesvědčena o tom, že to byla raketa, protože mám tyto fotografie; jinak bych věřila tomu, co mi říkají v televizi.’

Skutečnost č. 6: Několik málo hodin po pádu letadla sdělovací prostředky oznámily: ‘Nejserióznější teorie říkají, že stroj TWA byl zničen protiletadlovou raketou.’¹⁵⁸

Skutečnost č. 7: Richard Russell, bývalý pilot United Airlines a vyšetřovatel nehody, díky svým dobrým stykům zjistil, že letoun TWA 800 byl zasažen raketou válečného námořnictva v rámci cvičné střelby. Jeho zpráva ovšem byla okamžitě zatracena a všichni, kteří k ní jako např. Pierre Salinger vážně přihlédli, byli tím nejpodlejšším způsobem pomlouváni a označováni za duševně choré, přestože se všechny informace a zprávy kryly s fakty a ději pozorovanými očitými svědky.

Skutečnost č. 8: Jak sdělil letový velitel Russell, nacházelo se v blízkosti postiženého stroje [vojenské] letadlo P-3 Orion a kooperovalo s lodí nesoucí řízené rakety. Pořad stanice The Discovery Chanel ze 17. listopadu 1996, zabývající se vyšetřováním pádu TWA 800, přinesl následující sdělení: ‘Námořnictvo mělo v oblasti na cvičení jeden letoun P-3 a letadlovou loď s dálkově řízenými střelami. Je těžko pochopitelné, z jakých jiných důvodů by loď s řízenými raketami brala vůbec zřetel na vzdálený bod v oblasti - tj. na stroj P-3 v blízkosti TWA 800-, ne-li proto, že úkolem cvičení bylo odpalovat rakety ve směru nebo do blízkosti tohoto bodu. To se také kryje s tím, o čem informoval bývalý pilot’.¹⁵⁹

Skutečnost č. 9: Newyorský televizní vysílač 5. září 1996 oznámil, že z přísně tajného vyšetřování prosakující informace nasvědčují tomu, že stroj TWA 800 byl sestřelen raketou námořnictva.

Skutečnost č. 10: Očití svědci pozorovali raketě podobný objekt, stoupající vzhůru z oceánu zjevně z nějaké lodi, který pak přivodil explozi letadla TWA 800. Svědek Lou Desyron vypověděl: ‘Viděli jsme cosi, co vypadalo jako vzhůru svištící světlice. Letící těleso mělo zářivou červenooranžovou barvu. ... Když však propukly ty hrozné plameny kolem letadla, bylo nám jasné, že o světlici nešlo.’

Další očitý svědek¹⁶⁰ uvedl: ‘Vypadalo to jako velká signální raketa, která stále rychleji stoupala do výše, a poslední co jsem viděl byla ohnivá oranžová koule.’

Skutečnost č. 11: Více než sto očitých svědků potvrdilo, jak se raketa blíží k TWA 800 a krátce poté letadlo explodovalo. The Washington Times¹⁶¹ píše: ‘Mnozí očití svědci ... viděli světlý planoucí objekt nalétat na jumbo jen vteřiny před tím, než letadlo pohltily plameny ... ABC News sdělily ..., že vyšetřovatelé mohou uvést více než stovku svědků, podporujících teorii o raketě.’¹⁶²

Je neuvěřitelné, že vzdor drtivému důkaznímu materiálu oficiální místa ve Washingtonu D. C. stále ještě tvrdí, že stroj TWA 800 začal hořet v důsledku „technické poruchy“ a poté se zřítíl do moře!

At' už bylo skutečným důvodem sestřelení letadla TWA 800 cokoli, jde o poučný důkaz *absolutní kontroly* spiklenců v zákulisí, kteří necouvají ani před smrtí stovek lidí a navíc

¹⁵⁸ Reuter, 18. 7. 1996.

¹⁵⁹ 22. 8. 1996.

¹⁶⁰ New York Daily News, 9. 11. 1996.

¹⁶¹ 24. 7. 1996.

¹⁶² Výtah z třiceti různých důkazů, které zveřejnil časopis *We Hold These Truths*, cit. podle *Patriot Report Information Packet*, únor 1997.

mají moc prosadit, aby se prostřednictvím internacionálních médií nedostalo k světové veřejnosti nic o bližším pozadí katastrofy. Případ také znovu ukázal, že politická špička USA zaujímá rozhodující roli v Novém světovém řádu.

Vedle různých atentátů, leteckých „nehod“ a státně schválených masových vražd jako ve Wacu je zde ještě množství dalších případů, kdy jsou nevinní lidé zcela zjevně vražděni z příkazu „americké“ vlády. Ukážeme si to na případu rodiny Muellerových. Bill, jeho žena Nancy a osmiletá dcera Sarah 10. ledna 1996 beze stopy zmizeli. Po krátké době se jejich mrtvá těla našla v řece Illinois Bayou severně od města Russellville v Arkansasu. Všichni tři měli na hlavách navlečené plastické pytle. Bill a Nancy byli na rukou i na nohou spoutáni železnými řetězy; vypadalo to jako regulérní poprava. Čeho tak hrozného se dopustili? „Pokud mohu soudit, vzepřel se Bill příkazu ATF nadále už nevystavovat a neprodávat tiskoviny, videokazety, nálepky, knihy a politický časopis ‘Patriot Report’“,“ píše Paula Demersová. „Několik týdnů před smrtí přišli za Billem dva bývalí vojáci a sdělili mu, že se jeho jméno nachází na tajném ‘pozorovacím seznamu’ Pentagonu. Ví se, že některé osoby ze seznamu už byly zavražděny. To samozřejmě hluboce zneklidnilo pana Mueller, který si dělal starosti o bezpečnost své rodiny. A jak vidno, měl k tomu všechny důvody ...“¹⁶³

Je více takových rodin jako byla Muellerova, které v zemi „vzorové demokracie“ přišly nejen o majetek, ale i o život ...

Dále jsou zde případy zavraždění křesťanských vlastenců v době jejich politického věznění: „16. ledna 1997 byl náš přítel Maynard Campbell, zcela nevinný a řádný člověk, brutálně ubodán v přísně střežené coloradské věznici ve Florenci,“ napsali vydavatelé listu „Taking Aim“. „Vláda dobře věděla, že Maynard byl nevinný. ... Maynard měl 22 bodných ran nožem, jaký nemohl být ve věznici opatřen nebo vyroben. Podle výpovědí ostatních vězňů ležel Maynard poté více než 45 minut ve své zamčené cele a po tu dobu ještě žil, než nakonec vykrvácel. Dozorci o tom zcela evidentně věděli, ale pro záchranu jeho života nic nepodnikli. Lze jen spekulovat o tom, proč byl odstraněn. Jeho právník John DeCamp možná odpověď na tuto otázku zná. Maynard mu totiž řekl, že se jej vláda snaží ‘vyřadit’. Prostřednictvím svého advokáta chtěl Maynard podniknout právní kroky proti neoprávněnému věznění a byla obava, že by se tím postavil na pranýř celý justiční systém USA. To ovšem skrytá vrchnost nesměla připustit, aby mohla nerušeně pokračovat ve své protiústavní praxi odsuzování a věznění nevinných křesťanských vlastenců.“

Maynard před smrtí zapsal svůj pohled na věc a zanechal nám následující poselství: „Nedopustil jsem se žádného zločinu; psal jsem knihy o korupci a nepravostech v naší vládě. Právě tyto knihy jsou důvodem mého nespravedlivého věznění. První z trestních oznámení proti mně tvrdilo, že prý jsem lesní úřad okradl o nějaké stromy.“

Tato a podobná obvinění byla lstivě zneužita k zakrytí pravých záměrů vlády, které šlo o zamezení mých odhalování zločinců v jejich řadách.

Psal jsem knihy, jichž užívala většina občanských milicí. Moje první kniha ‘Druhá severoamerická revoluce’ si až do mého zatčení 17. října 1992 našla na půl milionu čtenářů. Moje nejaktuálnější kniha ‘Assault at Ruby Creek - The Idaho Massacre’ byla první zprávou o hrůznostech spáchaných na rodině Weaverových. Několik dní po vydání knihy poslala vláda zvláštní komando policistů, aby mě zatkli a přiměli k mlčení. Jejich jasným

¹⁶³ Paula Demersová, cit. podle *Patriot Report News Digest Service*, březen 1998.

úkolem však bylo mé zabití, ne zatčení (což mi potvrdil očitý svědek, bývalý policista, a o věci se kromě toho psalo v místních novinách).“

O svém vězeňském trestu se Maynard vyjádřil následovně: „Bylo to protiprávní zatčení a velmi dobře jsem to věděl. Protože jsem se náhodně dozvěděl o záměru vlády nechat mě zabít jako ‘těžkého zločince na útěku’, byl jsem pod velkým tlakem a obával jsem se o život. ... Od 17. října 1992 jsem za mřížemi a čeká mě vedle již vyneseného rozsudku pokuty 32 000 dolarů ještě dodatečný trest deseti let ve federální věznici.“¹⁶⁴

Jen za posledních deset let byly v USA zavražděny stovky vlastenců, protože vzdorovali satanské politice mužů Nového světového řádu nebo jinak představovali bezpečnostní riziko pro globalisty. Tisíce dalších vlastenců skončily ve vězení na základě fingovaných obvinění a falešných svědectví. Jednalo se o lidi, kteří např. objasňovali machinace *Federal Reserve*, chtěli vnést světlo do různých politických atentátů, zabývali se pozadím druhé světové války a odhalovali plány mezinárodních tajných společností.

Vzhledem k těmto (a mnoha dalším) skutečnostem je prakticky zbytečná otázka: jsou USA opravdu ještě „vzorovou zemí demokracie“ nebo se již dávno změnily ve všemocný policejní stát podle komunistického vzoru, který pomocí nesčetných vládních služeben své vlastní občany brutálně utiskuje?

O všech výše uvedených případech se samozřejmě z kontrolovaných „německých“ médií nedozvídáme vůbec nic. Je postaráno o to, aby německý Honza byl zglajchšaltován a dostávalo se mu k vidění a slyšení jen to, co jeho naivní mysl snese. Žije nakonec ve svobodném a demokratickém řádu, kde pravda a spravedlnost ještě hodně znamenají!

Závěrem si ještě řekneme něco o těch, které skrytá vrchnost pokládá v USA za své nepřátele: „Neonacistické skinheadské skupiny, America First Organizations [organizace, myslící v první řadě na americký národ] a dokonce staromódní církve i jejich kněží, hlásající evangelium - ti všichni figurují u clintonistů zcela nahoře na ‘listinách k odstřelu’ a musejí počítat se zásahem policie. Jakkoli se názory a záměry těchto a dalších skupin vzájemně liší, házejí je Clintonovi lidé do stejného pytle. Některé osoby se mohou dokonce i těšit z toho, že skupiny s neobvyklými záměry a věroučnými články se stávají cílem pronásledování, ale nezapomínejme, že pokud jsou takové skupiny zlikvidovány, aniž by to v lidu vyvolalo sebemenší pozdvižení, pak se postupně stanou terčem represí i všichni právě jmenovaní. Nakonec se bude vznášet smrtelné nebezpečí nad *každým*, kdo nebude srozuměn s fašistickým režimem Bílého domu.“¹⁶⁵

¹⁶⁴ *Taking Aim*, únor 1997, cit. podle *Patriot Report Information Packet*, duben 1997.

¹⁶⁵ Texe Marrs, *Big Sister is Watching You*, str. 163.

14. Nahlédnutí do budoucnosti

Vzhledem ke všem zde vyjmenovaným faktům je zřejmé, že pochmurná budoucnost nečeká *pouze* americký lid. Jde o několik konkrétních scénářů, které zakrátko postihnou lidi v USA a především v Evropě. Analyzujme nyní stručně jednotlivé zprávy, abychom se spolu se svými rodinami dokázali připravit na nejhroší.

Y2K

„Podle zdrojů z ‘Emergency Management Network’ i z úřadoven Národní gardy je pravděpodobné, že by ve Spojených státech kolem přelomu tisíciletí mohl být poprvé v jejich historii prezidentem vyhlášen výjimečný stav [válečné právo]. Někteří pozorovatelé vycházejí z toho, že by k takovému kroku mohlo - třeba i cvičně - dojít i dříve. Skutečností zůstává, že již schválené dovolené členů Národní gardy na prosinec 1999 a leden 2000 byly zase zrušeny. Národním gardistům a vojákům byla dokonce v prosinci 1999 předem vyplacena mzda za leden 2000 k zvýšení jejich morálky pro případ možného odloučení od rodin.“¹⁶⁶

„Jakkoli v USA [i v Německu] úřady odmítají komentovat možný zásah na obnovení pořádku, počítá se vzhledem ke computerové krizi se zhroutilím civilní infrastruktury. Kanada již oficiálně přiznala, že drží v pohotovosti 32 000 vojáků, kteří by měli podporovat civilní úřady a že možná computerová krize má nejvyšší prioritu.

Londýnské Sunday Times¹⁶⁷ informovaly, že budou z Kosova staženy speciální britské jednotky. „K jakému účelu? ‘Aby byly připravené na možný výbuch civilních nepokojů a výpadek veřejných zásobovacích služeb. Příslušné plány pod kódovým označením Operation Surety [Operace bezpečnost] předpokládají, že vojenské jednotky budou chránit nejen významné vládní úřady, nýbrž i důležitá civilní zřízení jako banky, letiště a elektrárny. ... Osm vůdčích finančních institutů již požádalo [ministerstvo obrany] o pomoc.“¹⁶⁸

Tolik k přípravám na možné vyhlášení výjimečného stavu v USA, Kanadě a v Anglii.

O co se vlastně při „výjimečném stavu“ resp. „válečném právu“ jedná? „Jestliže vážnost situace překročí schopnosti místních i státních úřadů, mohou guvernéri vyzvat prezidenta k vyhlášení výjimečného stavu, což vede k zásahu federálních sil. V tom okamžiku se pak vůdčí role ujímají úřady FEMA. Ty koordinují reakce federální vlády na státní a místní úřady pro katastrofy a nouzové případy pod autoritou zákona a předpisů jménem ‘The Robert T. Stafford Disaster Relief and Emergency Assistance Act’. Skrze tento zákon pak ministerstvo obrany podle instrukcí FEMA poskytuje pomoc civilistům. Armáda označuje takový pomocný postoj k civilnímu obyvatelstvu jako ‘Operation Other Than War’ (OOTW) [tj. asi jako: Operace, která nemá co dělat s válkou].“¹⁶⁹

„Válečné právo“ resp. výjimečný stav ruší ústavu, suspenduje zákonná práva občanů, a následně může být uvedena v platnost řada nových předpisů a pravidel. Tak například

¹⁶⁶ Andrew Gause, *Martial Law 2000 - Special Y2K Report*, cit. podle *Patriot Report News Digest Service*, březen-duben 1999, str. 5.

¹⁶⁷ 18. 7. 1999.

¹⁶⁸ Cit. podle *The Moneychanger*, 28. 8. 1999, poznámky v původním textu.

¹⁶⁹ Andrew Gause, *Martial Law 2000 - Special Y2K Report*, cit. podle *Patriot Report News Digest Service*, březen-duben 1999.

přerušení dodávek elektrického proudu by mohlo vést k zákazu vycházení, aby se zamezilo rabování, nebo armáda může celé části obyvatelstva *nuceně* přesídlit z jedné oblasti do druhé. Pěstování, výroba i prodej potravin mohou být kontrolovány a rovněž zakázány všechny veřejné podniky a shromáždění (svoboda shromažďování).

Scénář 1: Na základě Y2K dojde v některých zemích k chaotickým poměrům a tím i k odstranění základních ústavních práv občanů. Chaos Y2K by mohl skryté vrchnosti rovněž posloužit k pronikavé změně celého světového hospodářství (např. zavedení bezhotovostního platebního systému).

U computerového zhroucení Y2K se dost možná také jedná o obrovský a cílený odváděcí manévr, který by branným silám skryté vrchnosti nabídl jedinečnou možnost k nerušenému provádění tajných operací k přípravě na den, kdy pak v důsledku dávno plánované světové hospodářské krize skutečně dojde ke *globálnímu chaosu* ...

Hrozící světová hospodářská krize

Renomovaní hospodářští experti již zhruba deset let varují před nebezpečím nové a absolutně zhoubné světové hospodářské krize, která může prakticky *kdykoli* nenadále vypuknout (jako již tomu bylo v Asii r. 1997 a v Rusku 1998). Navíc právě „bohaté“ průmyslové státy (USA, Německo, Japonsko atd.) stojí na prahu třetího tisíciletí před obrovskou horou zadlužení, jehož úroky už ze strany pracujícího obyvatelstva mohou být jen stěží umořovány, což se projevuje především ve stále rostoucích daních a nejrůznějších poplatcích. Při pohledu na situaci v Německu musíme konstatovat, že stát vydává *jen na splácení úroků* každou minutu 150 000 marek, což za hodinu činí přes devět milionů! Taková politika slouží především našim věřitelům, skrytým finančním magnátům, kteří díky kontrole „nezávislých“ ústředních bank vládou finančním trhům celého světa. Tito pánové mají v pouhých pěti minutách mnohamilionové příjmy, aniž by museli hnout prstem! Není divu, že se „vysoká místa“ starají o to, abychom se našeho dlužního břemene nezbavili a aby naopak i nadále stoupalo! Současně nejrůznější „úsporné balíčky“ jasně ukazují, že *celý národ* je okrádán o plody své práce. Tak například jsou každoročně vyrabovány důchodové pokladny a jejich peníze zcizovány na jiné účely. Neustále jsme zahrnováni novými a novými Jobovými zprávami, které neznamenají nic dobrého pro budoucnost naší vlasti. Z nespočetných příkladů si ukážeme alespoň jednu aktuální zprávu: „‘Ochromená stavební konjunktura’ v Německu znamenala podle údajů Ústředního svazu německých stavebních odborů v roce 1998 ztrátu více než sto tisíc pracovních míst ve stavebnictví.“ Pro rok 1999 očekává prezident Ústředního svazu Fritz Eichbauer „snížení stavebních investic v celém Německu o 0,5 procent“.¹⁷⁰ „Každý třetí maloobchodník bude muset podle názoru expertů v příštích deseti letech svůj obchod zavřít.“¹⁷¹ „Mnozí Němci se ocitají v platební tísní. V první polovině roku 1999 bylo rozhodnuto o 631 144 donucovacích opatřeních proti soukromým osobám kvůli platební neschopnosti.“¹⁷²

Naše vrchnosti se přirozeně snaží zachovat navenek zdání klidu a neinformovat občany o vážnosti situace: není třeba počítat s nějakým problémem, ať už kvůli Y2K či v důsledku

¹⁷⁰ *Fuldauer Zeitung*, 29. 6. 1999.

¹⁷¹ *Fuldauer Zeitung*, 5. 8. 1999.

¹⁷² Tamtéž.

hrozící světové hospodářské krize. Německé hospodářství se na základě eura údajně nachází dokonce na vzestupu a celou Evropu čeká úspěšná budoucnost (nižší míra inflace, klesající nezaměstnanost a lepší vyhlídky na konjunkturu)! Co si o takových tvrzeních myslet z biblického pohledu? Písmo svaté nás před takovými výroky výslovně varuje: „Když totiž budou říkat: ‘Jest *pokoj a bezpečnost*,’ tu náhle přijde na ně zhouba jako porodní bolesti na ženu těhotnou, a *neuniknou*“ (1 Te 5,3). Z tohoto varování jednoznačně plyne, že za a) vrchnosti budou mluvit o „bezpečnosti“, za b) že lidé neuniknou pohromě, protože uvěřili slovům svých vrchností, a konečně za c) že chaos přijde *nenadále* bez jakékoli předběžné výstrahy.

Scénář 2: Vypuknutí dávno plánované (nové) světové hospodářské krize ze všemi z toho plynoucími bolestnými důsledky pro „bohaté“ průmyslové státy (ještě větší masová nezaměstnanost, zbídačení obyvatelstva, explozivní nárůst kriminality atd.). Následky všeho toho jsou zcela zřejmé: naprosté zhroucení společnosti, na jejíž troskách by pak mohla povstat *satanská světová vláda!*

Rasové nepokoje a občanské války

Události v bývalé Jugoslávii nám dávají alespoň trochu tušit nadcházející hrůzy v celé Evropě. Již na Balkáně byly marné snahy o vnucenou mírovou koexistenci různých etnik. O výsledku takových snah se lze snadno přesvědčit v Kosovu: v zemi panují násilí a anarchie, a původní srbské obyvatelstvo ze strachu před vraždou a atentáty prchá z vlastní země. Tito lidé jsou pouze *nejnovější obětí* politiky řízené podle zednářských zásad!

Tato internacionálně působící tajná společnost již od svého vzniku usiluje z pověření skryté vrchnosti o zbudování zcela utopické světové republiky, v níž mají být definitivně překonány všechny protiklady ras, náboženství a národů. Ideálem budoucnosti jsou v jejich očích „světoobčanství“, „globální člověk“ a „internacionální duch“. Podle výslovného požadavku vládnoucí elity už nemá v 21. století existovat žádný nezávislý národní stát. Každý člověk má být v budoucnu považován za součást celkové „rodiny lidstva“ a tím za část „Matky Země“. Prostřednictvím mezinárodních dohod (viz „Maastrichtskou dohodu“ nebo „Schengenskou smlouvu“) mají jednotlivé země stále více „srůstat“ a státní hranice budou definitivně (tj. „nevratně“) odstraněny.

Pro lóžové bratry přirozeně nehraje sebemenší roli, že takovou důsledně protikřesťanskou politiku bude celý svět vržen do bludného kruhu bídy a chaosu a jednotlivé národy že čeká skutečné „peklo na zemi“. Ve svém bezbožném bludu jsou přesvědčeni o svém povolání zavést na světě „zlatý věk“, v němž už by mezi lidmi nebyly žádné války a žádný rasismus. Ve skutečnosti se však postarali o to, že finanční vykořisťování prostých občanů, bezbřehá kriminalita (především zahraničních žvlů), totální kontrola celých národů i morální zpustlost již dávno překročily všechny dosud známé rozměry a tím uvalili na lidstvo pochmurný věk, jehož kontury se již po léta hrozivě rýsují a jsou pozorovány nemnoha bdělými křesťany.

Zvláště ve Spojených státech amerických (největším zednářském národě světa), které se mravně, hospodářsky i politicky již nacházejí na okraji propasti, mohou *kdykoli* vypuknout rasové nepokoje, jak dokazuje i letný pohled do nedávné minulosti. Propagandistické filmy z Hollywoodu jako např. „Mandingo“ a „Amistad“ Stevena Spielberga se starají o to, aby se černé obyvatelstvo stále více považovalo za oběť bílé nadvlády a živilo v sobě

rostoucí nenávist ke svým údajným utlačovatelům, která v nepříliš vzdálené době hrozí přerůst ve zjevné násilí. Podobným způsobem ostatně štvou kapitáni „německé“ televize cizince proti hostitelskému národu. „Neonacisté“, vydávání za zlovolné darebáky, i filmy proti (fiktivní) „nesnášenlivosti k cizincům“ mají našim zahraničním spoluobčanům vštípit pocit, že se to v naší zemi jen hemží rasisty a pravicovými extremisty. Následky takové praxe jsou také zjevné: stále častěji slyší Němci od cizinců nadávky typu „špinaví nacisté“ či „nacistické svině“, i když by takový přistěhovalec z Afriky nebo Kurdistanu bez „německých“ masmédií asi stěží věděl, co to vůbec „nacista“ je!

Infiltrovaní provokatéři jako charismatický černošský vůdce Chálid Abdul Muhammad pracují v USA již po léta na štvání černých proti bílému obyvatelstvu, aby tím lidem zabránili postupovat *společně* proti svému skutečnému nepříteli. Chálid patří k nejhorším štváčům v současných USA a je živoucím důkazem toho, že barevní rasisté opravdu v ničem nezaostávají za svými bílými „protihráči“. O bílém obyvatelstvu, které pro něj ztělesňuje kolektivního Satana, se v diskusi před černým publikem vyjádřil následovně: „Proč nezabíjet [bílá] nemluvňata? Ovšem, jsou to nevinná modrooká děťátka ... ale zatraceně, jednoho dne vyrostou, aby vládla našim dětem. Zabíjejte je už teď! Zabíjejme muže, zabíjejme ženy, zabíjejme děti, zabíjejme nemluvňata ... říkám vám, k čertu, zabijte je všechny!“ Ve všech svých projevech Chálid stoupenec vyzývá k naprostému vyhubení bílých. Jen na okraj zde budiž řečeno, že „naše“ tolerantní média nás samozřejmě o *takových* rasistech neinformují! Samozvaní apoštolové morálky z rozhlasu, tisku a televize neustále kážou, že máme co dělat pouze s bílými (převážně německými) „pravicovými extremisty“, kteří ohrožují příslušníky etnických menšin a popuzují proti nim. Informace o lidech jako je Chálid se do takto vytvořeného celkového obrazu prostě nehodí!

V některých evropských zemích je rovněž pozorovatelná radikalizace různých etnických menšin. Pocit nenávisti mezi Turky a Kurdy či mezi Srby a Albánci roste den ze dne a v nejbližší budoucnosti hrozí ještě se vystupňovat. Na předměstích francouzských velkoměst již běžně dochází ke střetům mezi policií a africkým obyvatelstvem, která mají někdy téměř charakter a rozměry občanské války. Tedy především tam se sklízí ovoce „humanistické politiky“ a dnes se už i všech Francouzů dotýkají následky liberální sebevražedné politiky, která ve službách internacionalistické vrchnosti vede do záhuby jednu zemi za druhou. Rovněž ve Španělsku, Itálii i jinde sílí hlasy domácího obyvatelstva proti záměrné „cizinecké“ politice svých zednářských vrchností.

Jestliže např. v USA dojde k rasovým nepokojům a násilnostem (např. v důsledku sílící hospodářské polarizace), jsou vládní úřady jako ATF, FBI a CIA připraveny obnovit z pověření FEMA „pořádek“. Clinton a jeho muži v zákulisí pouze čekají na odpovídající příležitost k uplatnění protiústavních „Executive Orders“, aby mohla být v USA zřízena komunistická diktatura, která oloupí občany o poslední zbývající práva. Takový postoj je vyvoláván absolutně satanskými motivy, jimiž jsou poháněni vůdci světové politiky.

Události v Jugoslávii možná slouží jako určitý test resp. „zahřívací kolo“. Jde o zbavování stávajících národních států veškeré suverenity a o jejich přeměnu v života neschopné ministátečky, navíc společně obývané různými etnickými skupinami. V Německu jsou již nejméně tři miliony „přesídlenců“ z Ruska a zhruba čtyři miliony Turků. I při letmém pohledu na prvně jmenované nelze než konstatovat, že *převážná většina* mladých přesídlenců se stýká jen mezi sebou a mluví svým vlastním jazykem. Tím se stalo, co ještě před nějakými deseti lety bylo považováno za nemyslitelné, že totiž v některých částech Ně-

mecka se již ruština pevně etablovala jako obecná řeč! Jak dlouho může trvat, než bude vznesen nárok na právo oficiálního druhého zemského jazyka a na vlastní autonomní teritorium? Nebudou snad pak Němci sami (bezprávnou!) menšinou ve vlastním státě jako dnes Srbové v Kosovu?

Scénář 3: Cíleně vyvolávané a směřované rasové nepokoje, situace na pokraji občanské války, importovaná (masová) kriminalita, rabování, anarchie a chaos, jimiž se původní národní státy rozkládají na bezvýznamné regionální útvary, které pak *musí* být spravovány nadstátními institucemi - to všechno je již dobře pozorovatelné na mnoha místech světa.

Poučení z války v Kosovu

Kosovská válka nám názorně ukázala, jak *bezohledně a odhodlaně postupuje skrytá vrchnost proti každému křesťanskému národu, který se odváží hájit své základní zájmy*. Při balkánské genocidě bylo použito nejnovějších zbraňových systémů včetně uranové munice. Den za dnem terorizovalo samozvané „obraně souručenství“ NATO bývalou Jugoslávii kobercovými nálety a velkou část země proměnilo doslova v hromadu trosek.

Tou dobou odváděla internacionální masmédiá své mistrovské dílo v oboru propagandy a „psychologického vedení války“. Opravdu znamenitě se jim podařilo udělat z demokraticky zvoleného prezidenta Slobodana Miloševiče bezohledného diktátora, masového vraha a nepřítele státu č. 1. Lehkověrný člověk musel nabýt dojmu, že má před sebou zosobněné zlo! Bojůvkáři UCK, tedy *skuteční* původci konfliktu v jižní části Srbska, byli dokonce vydáváni za „hrdinské osvoboditele“, kteří pouze chtějí chránit svůj lid ve „své“ zemi před vyvražďováním a zánikem. V Německu byli Gerhard Schröder, Josef Fischer a ministr „obran“ Rudolf Scharping nejdůraznějšími zastánci *útočné války* proti suverénnímu Srbsku a tím dali jasně najevo, vůči *komu* jsou především loyální. (Charakteristický je již samotný fakt, že Scharping byl účastníkem výročního setkání Bilderberské skupiny v Portugalsku 3. až 6. června 1999.)

Jaké následky mělo „osvobození“ Kosova tzv. světovým společenstvím pro domorodé obyvatelstvo, bylo zřejmé již několik málo měsíců po skončení válečných operací. Nemínil snad jediný den bez zpráv o nových zvěrstvech páchaných na Srbech. Vůči těmto zločinům jsou do oblasti vyslané bezpečnostní jednotky“ prakticky bezmocné, byť se hlášení o zruďných činech gangsterů z UCK množí geometrickou řadou: „Dnes již ve městě Velika Reka nežije ani jediný Srb. Všichni ti, kteří se zde po svém útěku z Chorvatska [1992] usadili, je nyní znovu museli co nejrychleji opustit. Dokud zde byli naši vojáci,“ řekl Srb Vasil, ‘cítíl jsem se doma v Kosovu bezpečně. Nyní se obávám o holý život’.

A opravdu tomu tak bylo. Sotva se jugoslávská armáda z donucení z Kosova stáhla, vtrhli tam první Albánci. Drancovali domy místních Srbů, zapalovali je nebo zabírali pro sebe.¹⁷³ Obětí řádění kosovských Albánců se stali nespočetní srbští civilisté včetně žen a dětí. Bez přítomnosti srbské policie a armády mohli nyní brutální zločinci páchat své hrůznosti zcela *beztrestně!* Věděli totiž velmi dobře, že se nijak nemusejí obávat bombardování (rozuměj: potrestání) ze strany NATO, protože tomu samozřejmě vůbec nešlo o nějaká „lidská práva“. *Nepříčetnou zuřivost „světového společenství“ vyvolalo výhradně*

¹⁷³ *Focus*, 28. 6. 1999, str. 226.

přání křesťanských Srbů po zachování své státní suverenity! Proto je nanejvýš pravděpodobné, že Německo i ostatní země čeká podobný osud.

Kosovská válka nebyla vedena za osvobození nějakého národa, nýbrž kvůli *zničení* národa křesťanského. Připomeňme si jen v této souvislosti neustále rostoucí počet dalších protikřesťanských zločinů, o nich byla výše řeč. Je již všeobecně známo, že křesťanství je potlačováno především v muslimských zemích (Súdán, Turecko, Saudská Arábie, Indonésie) a ovšem v Izraeli. Sotva kdo by však ještě před několika lety považoval za možné, že by k takovému výbuchu protikřesťanské nenávisti mohlo dojít právě v „západních průmyslových zemích“. Všechny tyto skutečnosti dovolují jediný závěr: Už dávno je v plném proudu *celosvětové* pronásledování křesťanů, před nímž náš Pán a Spasitel varoval před téměř dvěma tisíciletími!

Každý *bdělý* spolkový občan by vlastně musel rychle prohlédnout lživou propagandu naší vrchnosti ohledně dění na Balkáně, kdyby si byl položil následující otázky: Byly v Kosovu poškozeny německé zájmy do té míry, že by stály za život třeba jen jediného německého vojáka? Byli jsme k válce donuceni podle mezinárodního práva v tom smyslu, že došlo k útoku na některou z členských zemí NATO? Existovalo vůbec pověření OSN k útočné válce proti Srbům? Odpověď na všechny otázky zní jasně: NE! Kosovská válka nebyla vedena v zájmu německého lidu už jen proto, že „vojenské nasazení bundeswehru stojí miliardy marek“,¹⁷⁴ které náš lid dávno nemá. *Masové vraždění v Kosovu bylo již dávno předem naplánováno globalisty a představuje další milník na cestě k budoucí světové válce!*

Kosovská válka nám všem nakonec také ukázala, jak malou cenu má *pravda a spravedlnost* v zednářském Novém světovém řádu; tyto vznešené hodnoty jsou dnes nahrazeny satanskými atributy *lži a útisku!*

Situace v Německu

Stejně jako Spojené státy je i Německo vlastními vládci hospodářsky ruinováno a vháněno do bezvýchodné pasti zadlužení. Po dlouhém úřadování Helmuta Kohla volba Gerharda Schrödera spolkovým kancléřem jen znovu potvrdila, co americký guvernér George Wallace řekl již v roce 1972: „Není naprosto žádný rozdíl mezi republikány a demokraty [resp. CDU a SPD].“¹⁷⁵

Naši politici se (údajně „pro dobro národa“) postarali o to, že už brzy nebudeme mít státní hranice ani vlastní měnu. Prakticky již náš národ přeměnili v multikulturní beztvárovou masu, v níž hlas jinak myslícího jedince bude voláním na poušti. Již před lety byla německá suverenita obětována na oltář evropského sjednocení, které je tolika našimi úspěšně ohloupenými krajany stále ještě nadšeně oslavováno, přestože se právě v poslední době mohli a museli přesvědčit, že už v žádné z důležitých otázek nemají možnost spolurozhodování, což se rovná demokratickému zbavení svéprávnosti. Nejlepším příkladem toho je zavedení eura a etablování internacionálního „pátracího úřadu“ Europol.

¹⁷⁴ *Die Welt*, 18. 3. 1999

¹⁷⁵ Tato slova měl pronést během své prezidentské kampaně 1972 a byla narážkou na skutečnost, že nejvyšší vládní místa jsou bez ohledu na politické strany obsazena zednáři. Cit. podle *Radio Liberty Newsletter*, červenec 1999.

Jen necelý rok po zvolení nové spolkové vlády máme v Německu opět kolem čtyř milionů nezaměstnaných; přinejmenším to tak bylo oficiálně vyhlášeno. Ve skutečnosti však může být počet lidí bez práce až dvojnásobný, vezmeme-li v úvahu, jak např. „Israel Nachrichten“¹⁷⁶ informovaly, že „šest až sedm milionů německých občanů je bez práce“.

Existuje nespočet takových a podobných úředních zpráv, v nichž mají být Němci falešnými číselnými údaji oklamáni. Je tomu tak i v případě vysídlenců „německého původu“ z Ruska. Americký spisovatel Ralph Mann informuje, že „z 57 000 osob, které v prvních čtyřech měsících r. 1989 mohly opustit [tehdejší] Sovětský svaz, tvořili etničtí Němci největší skupinu. Téměř všichni z 27 000 Němců zamířili do Západního Německa. Počet etnických Němců, nacházejících se po dvě století na území Ruska resp. SSSR, obnáší na dva miliony, a přes 120 000 z nich zemi již opustilo a odjelo do Západního Německa.“¹⁷⁷

„Lidový lexikon Třetí Říše“ na str. 714 tyto údaje potvrzuje: „Mnozí z téměř dvou milionů ruských Němců se chtějí vystěhovat ze země. Několik desítek tisíc se již mezitím usadilo ve Východním Prusku, v Pobaltí a v západních oblastech Ruska.“

V knize „Německo musí zůstat německé“¹⁷⁸ Heinricha Lummera na str. 232 čteme, kolik německých vystěhovalců a kolonistů naše země od r. 1985 do dubna 1999 včetně již přijala: je to *celkem téměř 2,7 milionu osob!*

S úžasem tedy zjišťujeme, že *teoreticky* již v Rusku nemohou být vůbec *žádní* Němci, jestliže podle různých pramenů jejich počet původně obnášel celkem dva miliony. Přesto však vidíme, jak každý měsíc proudí do naší země další a další „Němci“, a tento trend se v budoucnu asi jen sotva změní. Kolik lidí „německého původu“ tedy skutečně žilo na území bývalého SSSR a hlavně *kolik* „přesídlenců“ ještě do Německa přijede?

Podobné manipulace s čísly známe již z údajů o německých obětech během druhé světové války. Tak např. naše média a politici klidně mluví o pouhých 35 000 obětech ohnivého pekla v únoru 1945 v Drážďanech, přestože mnozí seriózní historici již jednoznačně prokázali, že skutečný počet zabitých činil 300 - 500 000 osob vzhledem k tomu, že v době náletu bylo město přeplněné uprchlíky z dobytých východních území! Z těchto a podobných příkladů by pro nás mělo vyplynout poučení, že *všechny údaje* našich politiků a médií máme přijímat s nejvyšší opatrností!

Počátkem května 1998 došlo v Hannoveru v souvislosti s pochybnou pravopisnou reformou k pobuřující události: „Iniciátoři lidové petice proti pravopisné reformě v Dolním Sasku vytkli úřadům svévolný postup při sčítání hlasů. ‘Vedoucí zemské komise kvůli nepatrné formální odchylce prohlásil listiny s několika tisíci podpisů za neplatné,’ řekl mluvčí občanské iniciativy v Hannoveru. Navíc se přitom jednalo o podpisové archy, které byly již zveřejněny v denním tisku s poznámkou ‘Zaručeno podle tiskového zákona’. Kromě již zmíněné občanské iniciativy se pro „odvolání pravopisné reformy vyjádřilo také již 550 profesorů“. Jazykovědci a literární učenci doufali v „moudrý výrok soudce, který by otevřel cestu ze slepé uličky pravopisné reformy a zachoval jednotu naší spisovné řeči“.¹⁷⁹ Všechny snahy však nebyly k ničemu: 1. srpna 1999 vstoupila sporná pravopisná reforma oficiálně v platnost a *kulturní rozklad Německa zase udělal notný krok kupředu.*

¹⁷⁶ 24. 6. 1997.

¹⁷⁷ Ralph Mann, *Glasnost - Gateway to World Revival*, str. 55.

¹⁷⁸ V originále *Deutschland soll deutsch bleiben*.

¹⁷⁹ *Die Welt*, 9. 5. 1998.

Když r. 1997 probíhalo v Hessensku lidové referendum za opětné zavedení „dne pokání“,¹⁸⁰ podleli občané rovněž jen *velmi těsně*: „Namísto minimálně zákonem vyžadovaného počtu 128 251 hlasu jich bylo [údajně] předloženo pouze 122 282. Za platné [!] z nich mohlo uznáno jen 112 848.“

Zánik Německa, jinak nejvelkorysejší země k cizincům vůbec, pokračuje v současnosti v nesčetných směrech a oblastech. Zdravotní „reforma“, agrární „reforma“, zanedbanost mládeže, cizinecká kriminalita, rekordní platební neschopnost, masová nezaměstnanost, šířící se analfabetismus, potraty a nyní i nešťastná pravopisná „reforma“ - to všechno (a mnoho dalšího) ukazuje, jak hluboko zasahuje ruka *Velkého bratra* i do naší společnosti! Všechny tyto úpadkové jevy představují společensky poslední dějství po desetiletí úspěšně vedené strategie skryté vrchnosti, sloužící v našem případě *definitivnímu* zničení Německa na *všech úrovních*. Je lhostejné, na jaký pracovní obor se v moderním Německu podíváme, zda na stavební průmysl, zdravotnictví a lázeňství, rolnictvo, na velkou skupinu lidí s nejnižšími výdělky (630-Mark-Jobs) či na střední stav. Tam i tady, slovem všude, nesmyslné zákony a rozhodnutí politiků systematicky vhánějí celý národ do nezaměstnanosti a tím i k zbídačení!

Protože si i naši politici zjevně již dano osvojili ideologii Nového světového řádu, je návrat k někdejšími hodnotám asi jen sotva myslitelný. Všimla si toho především naše rozčarovaná mládež, stále více propadající nebezpečné bezvýchodnosti, což se projevuje hlavně v anarchismu, nihilismu a slepému vandalismu. Většina z dospívajících se nikdy neučila pojmům jako je láska k vlasti, odpovědnost, čest a statečnost. Rovněž neznají význam *skutečného* křesťanství, protože jsou zahlcováni čirým egoismem a uspokojováním materiálních potřeb. Nezbyvá než doufat, že alespoň část této mládeže není ještě zcela na šikmé ploše zkázy a dokáže včas rozpoznat pravdu.

Zakončeme náš pohled na moderní Německo výňatky z dvou čtenářských dopisů, které se zabývají rozkladným procesem naší vlasti a vyjadřují nespokojenost mnoha Němců se svou politickou reprezentací: „Ať důchodová, daňová, či nemocenská reforma, to všechno byla nekončící historka za černo-žluté vlády a bude i za vlády rudo-zelené. Vysoká nezaměstnanost je přece ostudou celé naší země. Velké podniky převádějí svůj kapitál do zahraničí, u nás si jej klidně odepisují z daní, a takzvaný malý člověk musí zaplatit i za tohle. Co se nyní v naší zemi děje, může skončit jen hrozným chaosem.“¹⁸¹ „Mezi vůdci naší země jsou velmi inteligentní a schopní politici, kteří se však ze všech sil zasazují za zničení našeho státu likvidací německé marky, jazyka, umění i ohlupováním národa co možná mu nejvzdálenějšími kulturami. A kdo se při tom obzvláště přičiní, dostane za to ‘čestný doktorát’ v cizině. To jej znovu povzbudí a na jeho další ‘zásluhy’ není třeba příliš čekat. ... Jak dlouho si to nechá líbit německý Honza, propadlý konzumnímu opojení a zábavnímu průmyslu? Dokáže si ještě vůbec povšimnout svého chystaného zániku? Jaké likvidační a bořitelské straně dá asi příště přednost u volební urny? Jak se zdá, raději si přetáhl

¹⁸⁰ V originále „Buß- und Betttag“. Jde o evangelický svátek, který připadal na 20. 11. a byl zasvěcen pokání, intenzivním modlitbám a vzpomínkám na oběti válek a jiných katastrof. V ten den byly také zapovězeny hlučné zábavy a veselice; pozn. překl.

¹⁸¹ Franz Veith, *Fuldauer Zeitung*, 27. 7. 1999.

přes oči i uši noční čepce a netroufá si otevřít ústa. Jenže pod takovým čepcem se dříve či později sám zadusí!¹⁸²

Závěrečné shrnutí

Nejen USA, nýbrž *celý svět* se na prahu nového tisíciletí nachází v ruce nesmírně mocného *Velkého bratra* a jeho téměř neviditelné satanské sítě. Díky celosvětovému monitorovacímu aparátu stovek satelitů, obřích databank a všudypřítomných sledovacích kamer se mu již podařilo přeměnit celou planetu ve skutečnou elektronickou klec, z níž už podle všeho není úniku.

V souladu s vůlí skryté vrchnosti mají občané Spojených států, jedné z posledních (relativně!) svobodných zemí, přijít o všechna svá ústavní práva. A protože především tam ještě existuje řada „nepoučitelných“ a „nepolepšitelných“ (křesťanských vlastenců), kteří neztratili schopnost samostatného myšlení a již dávno prohlédli opovržením hodné cíle samozvaných „humanistů“ a „demokratů“, musí být co možná nejrychleji zlikvidováno „právo na vlastnění a nošení střelné zbraně“ i „právo na svobodné vyjádření názoru“. Jinak by totiž mohlo dojít k pronikavé změně smýšlení amerického lidu, protože právě v posledních letech se ukázalo, že (zvláště v USA) stále více lidí začíná chápat souvislosti světové politiky a je ochotno bojovat za spravedlivější společnost.¹⁸³

Z toho důvodu potřebuje skrytá vrchnost vyvolat *co nejrychleji* (globální) chaos, který by americkou společnost totálně uvrhl do nouze a tím se v očích světové veřejnosti ospravedlnil zásah státního vedení. V takovém případě totiž prezident může vyhlásit stav „národní krize“ a uplatnit diktátorské „Executive Orders“. Tím kontrolu nad zemí oficiálně převezme FEMA a podle tajných počítačových seznamů bude nejaktivnější odpůrce Nového světového řádu zatýkat a posílat do již dávno připravených koncentračních a internačních táborů.

Jestliže by v některých částech USA mělo dojít k značnějšímu odporu amerického obyvatelstva nebo dokonce k ozbrojenému lidovému povstání, budou nasazeny pověstné černé vrtulníky a zvláštní komanda. Jejich příslušníci se již početnými cvičnými akcemi v posledních letech na takový scénář náležitě připravili a nebudou ani na okamžik váhat střílet na své vlastní krajany. Vyzbrojeni nepředstavitelným zbrojním arzenálem a nejmodernější technikou jsou tyto „létající tanky“ schopny srovnat se zemí celá města, dostanou-li jejich posádky takový rozkaz. Mimo to je v USA pohotově asi půl milionů zahraničních vojáků s nejtěžší válečnou technikou, aby mohli být v případě potřeby (např. při rasových nepokojích) nasazeni jako „mírové sbory“, protože největší část amerických branných sil je z toho důvodu záměrně v zámoří a proto by „nebyla k dispozici“.

Od svých státních představitelů samozřejmě nemohou Američané čekat žádnou pomoc, protože prezidenti jako Ronald Reagan, George Bush i Bill Clinton nejsou představiteli lidu, nýbrž oddaní přísluhovači světové finanční oligarchie, která ze zákulisí diriguje veškerou světovou politiku. Celosvětový proces rozkladu a ničení (zatím!) dosáhl za prezidenta Clintona a jeho ženy Hillary svého smutného vrcholu. V této souvislosti jistě stojí za

¹⁸² Horst Leibrock, *Fuldauer Zeitung*, 29. 7. 1999.

¹⁸³ Např. šokujícího odhalujícího videosnímku „The Clinton Chronicles“ se v USA postupně prodalo více než 600 000 kopií!

zmínku, že tzv. první dáma USA podle všeho dobře zná „fiktivní“ Orwellův román „1984“. Na otázku, který spisovatel nejvíce ovlivnil její politické názory, Hillary odpověděla: „Byla jsem fascinována Aldousem Huxleyem a George Orwellem. Znepokojily mě jejich romány ‘Šťastný nový svět’ tak i ‘1984’.“¹⁸⁴ Je snad tak nepravděpodobné, že si tento prezidentský pár vytkl za cíl napomáhat uskutečnění děsivých vizí zmíněných autorů?

My „Evropané“ můžeme výsledku dění v USA jen bezmocně přihlížet a doufat, že plány skryté vrchnosti nevyjdou a ona sama spadne do jámy, kterou kopá jiným. Na tuto jistotu se můžeme spolehnout: i když to zatím ještě nevědí, všichni průkopníci a sympatizanti Nového světového řádu si *svojí* politikou chystají především vlastní zánik, jak zjevuje Písmo svaté. Současně nás ale upomíná, že nemáme v sobě chovat pocit nenávisti vůči d'ábovým vazalům, souputníkům světového spiknutí: „Hospodin zná cestu spravedlivých, ale cesta svévolníků vede do záhuby“ (Ž 1,6). I náš Pán v této souvislosti řekl: „Vpravdě pravím vám: vzali odplatu svou“ (Mt 6,5). Bůh přirozeně věděl od prvopočátku, že se někteří lidé *nikdy* neobrátní k pravdě a tím k dobru, a stejně tak je od počátku jisté, že dny skryté vrchnosti jsou sečteny.

Co nám v této mnohoslibné době ještě zbývá, je trvalé úsilí o pravdu jako o jedno z hlavních Božích přikázání. Pokud je to v naší moci, nesmíme už nikdy připustit, aby např. byli lidé zavíráni do koncentračních táborů nebo připravováni o svá práva. Právě *nylní* musíme pozdvihnout své hlasy proti celosvětovému pronásledování křesťanů a hrozícímu nebezpečí, a rovněž jsme povinni poučovat své spoluobčany o pletichách spiklenců v zákulisí, dokud k tomu ještě máme příležitost. Při takové práci bude pravda naší nejsilnější zbraní v boji za spravedlnost a mír mezi národy, protože pravdu nelze sprovdit ze světa. Každá, skrytou vrchností vymyšlená a často jen násilím a utlačováním udržovaná lež bude jednoho dne touto pravdou zničena, neboť před Bohem žádná lež neobstojí.

Přirozeně že je mnoho lidí, kteří nechťejí pravdu slyšet a „špatné zprávy“ prostě od sebe odhánějí, protože již plně propadli materiálním požitkům a ztratili víru ve Stvořitele. Rovněž to máme potvrzeno v Písmu: „Žádný svévolník se nepoučí, ale prozíraví se poučí“ (Da 12,10). Děkujeme Pánu na nebesích, že nám to bylo dovoleno nahlédnout!

Nepřísluší nám však soudit člověka. Naše úloha může spočívat pouze v tom, že mu řekneme pravdu a uděláme všechno, abychom mu ji objasnili. Jestli také *pochopí* a bude *podle ní jednat*, je už věcí jeho osobního rozhodnutí, z něhož se bude zodpovídat pouze Bohu.

Hlavním cílem této knihy bylo ukázat na pravdivý obsah Písma svatého, které nás varuje před *celosvětovou* říší zla na konci času. Autor v žádném případě nechce čtenáře deprimovat a nahánět mu strach z budoucnosti, ba právě naopak: plni důvěry známe výsledek tisíciletého boje mezi dobrem a zlem, mezi Kristem a Satanem. A jakkoli nám současnost připravuje mnohé hrůznosti, skrytá vrchnost, která celý svět změnila v zuřivé rejdiště Satana, bude už triumfovat jen krátce, než ji definitivně porazí návrat našeho Spasitele. Pak už nebude žádná nespravedlnost, utrpení a bědy. To je den, který všichni věrní katolíci radostně očekávají a jenž na sebe jistě už nenechá dlouho čekat.

¹⁸⁴ Hillary Rodham Clintonová, *People Who Inspire Me (Lidé, kteří mne inspirovali)*, cit. podle Texe Marrs, *Big Sister Is Watching You*.

Závěrem bych chtěl čtenáři poděkovat za trpělivost s tímto ne vždy lehce „stravitelným“ tématem a vyjádřit naději na shledání v lepším světě!

„... neboť On sám řekl: ‘Nezanechám tě ani neopustím,’ takže s důvěrou pravíme: ‘Hospodin jest mi pomocníkem, nebudu se báti toho, co mi učiní člověk’“ (Žd 13,5-6).

15. Výběr použité literatury

- Chasey, William C.: *PAN AM 103. The Lockerbie cover Up*, Carson City 1995
Epperson, Ralph: *The Unseen Hand*, 6. vyd., Tuscon 1995
Keith, Jim: *Black Helicopters Over America. Strikeforce for the New World Order*, Lilburn 1994
Keith, Jim: *Black Helicopters Over America II*, Lilburn 1997
Korn, David: *Wer ist wer im Judentum?*, München 1996
Lay, Ruppert: *Die Macht der Unmoral*, Düsseldorf o. J.
Lummer, Heinrich: *Deutschland soll deutsch bleiben*, Tübingen 1999
Mann, Ralph: *Glasnost. Gateway to World Revival*, Denton 1990
Marrs, Texe: *Big Sister is Watching You*, 4. vyd. Austin 1994
Marrs, Texe: *Circle of Intrigue*, 3. vyd. Austin 1996
Marrs, Texe: *Project L.U.C.I.D. The Beast 666 Universal Human Control System*, Austin 1996
Nair, Kunhanandan / Opperskalski: *CIA: Club der Mörder. Der US-Geheimdienst in der Dritten Welt*, Göttingen 1988
Orwell, George: *1984*, neu übersetzt von Michael Walter, 16. Aufl., Berlin 1997.
Peters, Ludwig: *Volkslexikon Drittes Reich. Die Jahre 1933-1945 in Wort und Bild*, 2. überarb. Aufl. 1994 Tübingen
Romanescu, Traian: *Herren und Sklaven des XX. Jahrhunderts*, Durach 1995
Stich, Rodney: *Defrauding America. A Pattern of Related Scandals - Dirty Sexrets of the CIA and other Government Operations*, 2. vyd. Alamo 1994
Weisman, Charles: *The Right To Keep And Bear Arms In The United States*, 3. vyd. Burnsville 1994

Noviny a časopisy

Aid & Abet
CINEMA
CODE
Der Spiegel
Die Welt
Flashpoint
Focus
Frau im Speigel
Free American Newsmagazine
Fuldauer Zeitung
Hannoversche Allgemeine Zeitung
Hollywood
Max
Media Bypass
Midnight Messenger
movie & more
Moviestar

Nexus
Patriot Report
Patriot Report Info Packet
Politische Hintergrund-Informationen
Radio Liberty Newsletter
Taking Aim
The Jubilee
The Moneychanger
The Nationalist Times
The Probe
The Spotlight
TV MOVIE
Unabhängige Nachrichten